

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 413 (Part 1-9) Subject Padya Kavya
Name of MSS Doha, Pingal, Phatral Shalok etc
Author Nazir Singh (Kavi)
Period _____ Folios 140
Script _____ Source M/s Kapoor Curios, Jalandhar
Missing Folios 1 (1st leaf missing)

४१५
 २
 २
 ਪਾਭਾਇਕਾਕਰਾਨੀਮਤਮੁਖਪਾਇ
 ॥ ਦਾਸਗੁਲਾਬਾਭਾਇਕਾਬਿਖਵਤ
 ਨਾਲਤਨਾਇਕਾਹਿਦਨੀਰਸੁਲਸ
 ਮਝਹਮਾਰੀਗੁਰਉਪਮਾਮੁਖਲਾਗੇ
 ਪਮਾਰੀਜੈਸੀਆਵੇਆਖਸੁਲਾਵੇ
 ॥ ਗੁਰਉਪਮਾਮੁਖਗਾਵਲਗਾਵੇ
 ॥ ਏਕਸਮੇਹਲਖੇਤੀਕਰੇਸੀਸ
 ਗੁਰਾਂਪਗਚਰਨੀਧਰੇਕੋਈਰੋਜ
 ਨੂੰਪਾਲੀਲਾਵੇਗੁਰਉਪਮਾਮੁਖਗ
 ਵਲਗਾਵੇਏਕਸਮੇਹਲਪਾਨੀਜ
 ਨੇਏਕਸਮੇਫਲਦਾਣਾਗੇਏਕਸਮੇ
 ਬਹੁਸੰਜਮਹੋਵੇਫੇਰਹਮੇਸਾਖਾਂਲਾਗੇ
 ॥ ਸੀਤਜਨਾਕੀਰਸਨੀਲਾਗੇਖਾਵੇ
 ਰੋਗੀਰਾਣਾਗੇਤਰਕਮਨਾਵੇਮੂਰ
 ਖਮਾਨੇਜਾਵੇਉਤਅਵਾਣਾਗੇਸੀਤ
 ਜਨਾਮਸਾਰਨਾਥੇਵੇਮੂਰਖਮੁ

ਨਮੁਤਲਾਰੇਗੁਗੁਜਰੀਐਧਅਕਾਰ
 ਥੇਵੈਅਪਣਾਅਪਨਾਜਲਾਰੇਗੁਉ
 ਦੇਪੂਰਨਮਾਂਗੇਬਨਵਦੇਵੇਸਕਤ
 ਪਰਣਾਰੇਗੁਅੰਨਮਈਯਹਿਕੋਸਪਛਾ
 ਟੋਸਮਝੇਸੁਲੇਸਿਆਣਾਰੇਗੁ॥੬॥ਕ
 ਰੇਵਜੀਰਸੁਣੇਪਰਸਿਗਾਜਾਣੇਦਹਹਿ
 ਸਮਪਣਾਅੰਗਾਆਪੇਬੀਜੇਆਪੇ
 ਖਾਢੇਗੁਰਉਪਮਾਮੁਖਗਾਵਨਗਾਵੇ
 ॥੭॥ਕਰੇਵਜੀਰਕਿਆਰੇਆਰੇਗੁਉ
 ਨਧੀਨਭਾਗਾਮਾਰੇਜਾਗੇਗੁਗੁਰਉਪ
 ਮਾਮੁਖਪਮਾਰੀਲਾਗੇਗੁਕਰਗੁਰਦਰ
 ਸਨਜਾਗੇਭਾਗੇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਦਾ
 ਸਗੁਲਾਬਦਇਆਲਾਵੇਖਵਜੀਗਇ
 ਵਾਣਾਬਾਲਾਜਿਉਬਾਲਕਕੋਮਾਤਾਪਾ
 ਲੇ॥ਤਿਉਕਰਬਾਲਕਆਗੇਚਾਲੇ॥
 ॥੯॥ਸਹਜੇਸੁਹਜੇਕਦਮਦਿਕਾਵੇਸੀ

4
 ਤਲਸੀਤਲਬਚਨਸੁਣਾਵੇ॥੧੦॥ਸੇਰਸੇ ੩
 ਰਕਰਬਾਲਬੁਲਾਵੇ॥ਗੁਰਉਪਮਾਂਮੁਖ
 ਗਾਵਨਗਾਵੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਨਪਤੀਆ
 ਵਨਲਾਗੇ॥ਕਹੋਕੋਣਕੋਮਿਲੀਏਅਗੇ॥
 ॥੧੧॥ਧਮੇਪੁਕਾਰਾਸਤਿਗੁਰਜੀ॥ਆ
 ਸਆਪਕੇਚਰਨਨਕੀ॥ਐਸੀਔਰਅ ੦
 ਸਨਹੀਕੋਈ॥ਕਹੋਕਬੀਰਸੁਫੇਤੁਮਲੇ
 ਈ॥੧੨॥ਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰਮੀਤ॥ਹਮਾਰੇ
 ॥ਔਰਸੀਦੇਹੀਬਾਂਧਵਸਾਰੇ॥ਗਾਫੀਗ
 ਰਦਨਬੈਠਪਿਆਰੇ॥ਗੁਰਉਪਮਾਂਮੁਖ
 ਵਾਕਵਿਚਾਰੇ॥੧੩॥ਵੇਹਰਾ॥ਗਾਫੀਗ
 ਰਦਨਬੈਠਿਆਂਕਰੇਵਜੀਰਵਿਚਾਰੇ॥
 ਗੁਰਮਹਿਮਾਉਪਮਾਂਪਲੀਪਰਗਟ
 ਗੁਰਦਰਬਾਰੇ॥੧੪॥ਪੀੜਾਪਲਪਾਪਿ
 ਆਰਾਠਾਗੇਸਜੇਫਾਲਤਲਵਾਰੇ॥ਸਾ
 ਬਸੁਨਹਿਗੀਬਸਤਸਤਪ੍ਰੀਤਮਪਰ
 ਉਪਕਾਰੇ॥੧੫॥ਦਹਿਦਿਸਚੋਰਬੁਲੇ

ਗੁਰ ਆਗੇ ਸਜੇ ਸੀਸ ਦਸਤਾਰਾ ॥ ਝਰਮ
 ਲ ਝਰਮ ਲ ਕਲਗੀ ਕਰੇ ਭਾਂਡ ਜਿਵੇ ਚ
 ਮਕਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਉਪਮਾਂ ਮੁਖ ਲਗੇ
 ਪਿਆਰੀ ॥ ਪਰਗਟ ਬਲ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
 ਸੀਤ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸ ਚੁਫੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ
 ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜੈਜ ਬਿਨਾਨਾ ਲਾਨਾ ਸੇ
 ਹੁਏ ਬਿਨਾਨਾ ਫੇਜ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਭਾਗ ਬਿਨਾਨਾ
 ਸੋਗੀ ਸੋਢੈ ਜਿਉ ਭਰਤੇ ਬਿਨਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਦਹਿਣੈ ਬਾਂਢੇ ਸੀਤ ਸੂਰਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
 ਖੀਦਤਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਦੁਜੀ ਰਹੈ ਬਲ ਬਲ
 ਜਾਂਵਾਂ ਜਾਂਵਾਂ ਵਾਰੀ ਗਵਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੈਫ
 ਸਰਾਣਾ ਮਨ ਮੇ ਮਦਾ ਕਰੀ ਏਕਾਣਾ ਮੁ
 ਨਮਨਾ ॥ ਜਬ ਦਰਸਨ ਪਾਵਾ ਸੁਕਰਮ
 ਨਾਵਾਨਾ ਬਲ ਬਲ ਜਾਂਵਾਂ ਚੈ ਨਤਨਾ ॥
 ॥ ੨੦ ॥ ਸੂਹੇ ਸੋਸ ਨੀਸਾਵੇ ਪੀਲੇ ਗੋਰੇ
 ਗੋਹਰੇ ਸੀਤ ਸਜੀਲੇ ॥ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਬੁ
 ਦੇ ਬਨੇ ॥ ਲਗਨ ਪਿਆਰੇ ਹਮਰੇ ਮਨੇ ॥

੨੧) ਦਹਾਇਸਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਂਹੋਵੇ॥ ੪
 ਗੁਰਦਰਬਾਰਸਜੀਲਾਸੋਹਵੇ॥ ਕਲ
 ਸਕਲੇਵਰਦਮਕਾਮਾਰੇ॥ ਕਹਿਵਜੀਰ
 ਮਿਲਵੇਖੋਸਾਰੇ॥ ੨੨) ਤੁਰਮਤੀਬੁਰਸੇ
 ਬਤਵਾਜੇ॥ ਕਹਿਵਜੀਰਹਮਸਾਰੇ॥ ਗਾ
 ਜੇ॥ ਸੁਲੇਝੰਡਾਦੁਰੇਦਿਸੇ॥ ਘੜਨਿੰਦ
 ਕਾਂਰੋੜੇਫਿਸੇ॥ ੨੩) ਮਾਰੇਤੀਰਨਿੰਦਕਾਂ
 ਰੋਲਾ॥ ਮਾਰੇਕਾਣਾਮਗਰੋਫੋਲਾ॥ ਕ
 ਹੋਵਜੀਰਮਣਾਖਾਮਾਨੇ॥ ਹੋਵੇਕੁਸ
 ਟਟੁਸਟਕੇਜਾਨੇ॥ ੨੪) ਬਹੁਪਰਕਰੇ
 ਲੀਲਾਬਲੀ॥ ਆਮਲੁਕਾਈਵੇਖੈਘ
 ਣੀ॥ ਇਕਸੈਚੀਖੇਲਮਚਾਵਨਾ॥ ਇ
 ਕਮਿਰਜਾਮਿਰਜਾਗਾਵਨਾ॥ ਇਕਬੁ
 ਗਦਰਮੁੰਗਲੀਫੇਰਨਾ॥ ਇਕਦੂਜੇਦੁ
 ਜਾਗੇਰਨਾ॥ ਆਪਸੰਮੀਮਿਲਘੁਲਿ
 ਆਚਾਹਵਨਾ॥ ਸੈਕੀਛੋਹਲੇਛਾਬ
 ਸਪਾਵਨਾ॥ ੨੫) ਇਕਫਰਨੀਗਤ

ਕਾਖੇਲਨਾਇਕਡੰਡਮਦਾਨੇਪੇਲਣ
 ॥ ਇਕਟਾਂਗੀਭਾਰਚੁਕਾਵਨਾ॥ ਇਕ
 ਖੇਚਕਮੰਦਦਿਖਾਵਣਾ॥ ੨੭॥ ਇਕਵੈ
 ਸ਼ੁਥੀਵਾਂਗਵਜਾਂਵਨਾ॥ ਇਕਸੁਣੀਅ
 ਰਸਦਸੁਣਾਵਣਾ॥ ਇਕਸਾਂਗੀਸਾਂਗ
 ਬਣਾਵਣਾ॥ ਇਕਹਸਹਸਦਿਲਪਰ
 ਚਾਵਣਾ॥ ੨੮॥ ਬਹੁਪਰਕਾਰੇਲੀਲਾ
 ਬਣੀ॥ ਅਮਲੁਕਾਈਵੇਖੇਘਲੀ॥
 ਇਕਲਾਠੇਲਾਠੀਹੋਵਨਾ॥ ਪੀਪਾਣੀ
 ਸੁਟਾਖੋਹਵਣਾ॥ ੨੯॥ ਮੂਰਖਕੀਗ
 ਲਮੂਰਖਸੁਣੇ॥ ਜੇਈਬੀਜੇਸੇਈਲੁ
 ਠੇ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਸਿਤਨਪਾਸਾ॥ ਜੇ
 ਸੀਭਾਵਨਡੈਸੀਅਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਗੁਰ
 ਕੀਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਮੁੜਾਚਟੀਭ
 ਗੇ॥ ਤੁਮਕਿਆਜਾਨੇਅੱਧੇਬੈਕਾ॥
 ਕਰੇਵਜੀਰਉਜਾਗਾਰਹੋਕਾ॥ ੩੦॥ ਸਿ
 ਤਜਨਾਂਕੀਸੰਗਤਕਰੇ॥ ਜਨਮਜਨਮ

ਕੇਸੀਕਟਹੱਗ। ਸੀਤਜਨਾਕੇਦਰਸਨਜਾ
 ਵੇ। ਧੀਨਤਾਗਗੁਰਦਰਸਨਪਾਵੇ॥ ੩੧
 ॥ ਸੀਤਜਨਾਕੋਮਿਲੀਐਕੈਸੇ। ਕਰਿ
 ਵਜੀਰਹਮਭਾਖੇਜੈਸੇ। ਹਾਥਜੋਨਸਿ
 ਰਚਰਣਾਪਰੀਏ। ਕਹਿਵਜੀਰਕਿਆ
 ਸੇਵਾਕਰੀਏ॥ ੩੨॥ ਜੋਕਰੇਸਫਾਈਸੇਵੁ
 ॥ ਸੇਢੇਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਵਾ। ਗਿਆਨਸਿੰਘ
 ਨੇਸੇਵਾਦੇਈ। ਤਾਕਬਣਾਏਛਾਬਸਲ
 ਈ॥ ੩੩॥ ਸੁਲਤਾਨਸਖੀਹੈਕਾਰੀਗਰ
 ॥ ਸੇਵਾਦੇਵੇਗੁਰਕੇਦਗ। ਟਹਿਲੀਸਿੰਘ
 ਕੀਟਹਿਲਉਜਾਗਗ। ਗੁਰਦਰਬਾਰ
 ਸਰੋਵਰਸਾਗਗ॥ ੩੪॥ ਗਨਕਾਗਾਵੇ
 ਗੁਰਾਂਰਿਝਾਵੇ। ਸਰਬੇਸਾਜਨਸਚਸੁਣ
 ਵੇ। ਸੁਣਕਰਤਰਕਮਨਾਵੇਜੋਈ। ਮੂਰ
 ਖਮੁੜਪਛਾਣੇਸੋਈ॥ ੩੫॥ ਮਾਰੇਮੂਰਖ
 ਮਨਕੀਮਾਗ। ਜਾਵੇਅੰਝਿਨਉਤਗਵਾ
 ਗਾਵੇਵੇਮੋਨਾਜੇਓਹੁਮੁੜੇ। ਸੀਤਜਨ

ਕੀਸਰਨੀਜੁੜੇ॥੩੬॥ **ਵੇਹਰਾ॥** ਮੂਰਖਮੁ
 ਨੇਨਾਮੇਕਿਆਮਰਕਟਨਤਜੇਨਾਂਬਾਂਟ
 ॥ਬੁਰਾਮਨਾਵੇਆਪਕਾਮੂਰਖਮੂੜਅ
 ਵਾਂਟਾ॥੩੭॥ ਮੂਰਖਕਾਗੁਰੂਮੂਰਖਕਹੀ
 ਏ॥ਦਹਿਦਿਸਜਾਣਆਪਹੁਇਰਹੀਏ
 ॥ਆਪਆਪਕੋਵਾਜਾਮਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰ
 ਦਗੋਬਿੰਦਆਖਪਕਾਰੇ॥੩੮॥ ਕਹਿ
 ਵਜੀਰਸੁਣਮੂਰਖਮੂੜਾ॥ਸੁਸ਼ਬਿਨਾਸ
 ਭਕਾਰਜਭੁਨਾ॥ਬਾਲਕਬਠਲੀਝਾਤੀ
 ਪਾਵੇ॥ਬਾਬਾਮੇਨੂੰਕੋਲਰੁਰਾਵੇ॥੩੯॥
 ਧੰਝੀਦਾਨੀਲਾਜਨਾਂਆਵੇ॥ਕਹਿਲਾਓ
 ਨਕਾਸਾਚਮਨਾਵੇ॥ਦਰਪਨਦੇਖੋਅਪ
 ਨਾਆਪਾ॥ਸਮਸ਼੍ਰਮਿਟਾਵੇਤੀਨੇਤਾਪਾ॥
੪੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਦਰਪਨਦੇਖਨਿਸਿਗਹੋਅ
 ਗੋਅਵਰਨਕੋਇ॥ਮੁਛਮਰੋੜੋਅਪ
 ਕੀਤਮਹੀਆਗੋਹੋਇ॥੪੧॥ ਦਰਪਨ
 ਦਰਸਨਦਹਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਗੁਰਕਾ

ਰੂਪਾਨਖਸਿਖਨਿਸਚੇਜਾਣਮਨਤੁਮ ॥ ੬ ॥
 ਹੀਰੂਪਨਰੂਪਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਿਪੁਰਣੀ ॥ ॥ ॥
 ਅਥਪਿਗਲਪੁਜੀਗਲਿਖਾਗੇ ॥ ॥ ॥
 ਪਿਗਲਪਿਗਲਪੁਰਾਤੇਲੇਪੁਰੇਕਾਨ
 ਉਪੁਰਾਰੇ ॥ ਜੋਜਨੇਜੋਆਖਬਖਾਨੇਸ
 ਮਝੇਸਾਜਨਸੁਰਾਰੇ ॥ ਮੇਲੇਕਾਨਾਉਮੇ
 ਲਾਕਹੀਏਵਿਛੁੜੇਵੈਰਵਿਛੁੜਾਗੇ ॥ ਮਿ
 ਲਕਰਪੈਚਾਂਪਕੜਲਿਆਂਦੇਕੀਅਭਿ
 ਕੜਜੇੜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਬਮੇਲਾਮਤਬ
 ਲਤਾਕਰਆਗੇਮੇਲਾਥੇੜਾਗੇ ॥ ਕਹੇਵ
 ਜੀਰਵਿਚਾਰਥਿਨਾਨਰਦੁਸਟਕੁਸਟਤ
 ਨਕੇੜਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਸਰੀਕਾਪੁਰਖ
 ਪਛਾਨੇਮਤਬਲਕਾਹੈਮੇਲਾਗੇ ॥ ਪਕੜ
 ਪਰੇਲਾਬਗਲਕਨਾਰੇਕਰੇਕਾਂਮਨਕੇ
 ਲਾਗੇ ॥ ਲੇਟਤਲੇਟਤਛੁਲਾਫਿਰਹੈਮਾ
 ਰਸੁਵਾਣੀਸੇਲਾਗੇ ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਕਦੇਪ
 ਛਤਾਵੇਸਮਸੁਵਿਚਾਰੇਵੇਲਾਗੇ ॥ ੩ ॥

ਨਾ ਬਾਹਰ ਨਾ ਅੰਤ ਰਜਾਵੇ ਖਾਂਵਣ ਨੂੰ
 ਚਿਤ ਲੋੜੇ ਰੇ। ਲੈ ਕੇ ਲਾਠੀ ਪਾਛੇ ਦੇ ਕੌਮ ।
 ਗਮਾਰ ਤਿਕਤੋੜੇ ਰੇ। ਪਾਛੇ ਕਾ ਸੁਖ ਪਾਛੇ
 ਪਾਇਆ ਆਰੇ। ਵਰਤੇ ਭਾਸੇ ਰੇ। ਖੇਚਲੇ
 ਚਕਰ ਦੁਖੀ ਆਹੋ ਦੇ ਜੋ ਦੇਖੇ ਸੁਹਾਸੇ ਰੇ
 ॥ ੪ ॥ ਭਾਗੀ ਦਤਨ ਮੁਰਖ ਜਾਨੇ ਅ
 ਟਾਤੋ ਲਾਪਾਸੇ ਰੇ। ਕਹੇ ਦੁਜੀ ਰਵਿਚਾਰ
 ਬਿਨਾ ਨਰ ਸਭ ਕੋ ਕਾਲ ਗਰਾਸੇ ਰੇ। ਸਿਤ
 ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਲੀ ਲਾਗੇ ਕਾਲ ਨਾ ਤੁਝ ਕੇ
 ਮਾਰੇ ਰੇ। ਨਾ ਮੁਖਿ ਨਾ ਸਭ ਜੁਨਾ ਭੋਗੇ ਕਾ
 ਲਖ ਪਾਏ ਸਾਰੇ ਰੇ। ੫ ॥ ਸਤ ਸਿਗਤ ਕੇ
 ਸੈਕ ਬਿਨਾ ਜਨ ਜਨ ਮਾਮੇ ਲਕਹਾਰੇ
 ਰੇ। ਕਹੇ ਦੁਜੀ ਰਵਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਨਰ ਜਾਨੇ
 ਮੂੜ ਗਵਾਰੇ ਰੇ। ੬ ॥ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮਾਮੇ
 ਮੇਲ ਕਜਾਵੇ ਕਾਰਜ ਕੋਇ ਨਾ ਸੀਰੇ ਰੇ।
 ਫਲ ਕੀ ਆਸ ਫੂਲ ਜਬ ਲਾਗੇ ਲੈਂਦ
 ਬਾਸ ਨਾ ਭੋਰੇ ਰੇ। ਸਿਤ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਜੋਈ

ਲ

ਤੁੰਪਾਨਿਖੰਸਿਖੰਨਿਸਚੈਜਾਣਮੰਨਤੁਮ ॥ ੧ ॥
 ਪਾਵੈਤੁਮਰੇਜੇਹਾਲਾਅਰੇਗੇ। ਕਹੇਵ
 ਜੀਰਵਿਚਾਰਬਿਨਾਨਰਜਾਨੇਮੁਰਖਖੋ
 ਰੇਗੇ। ੨ ॥ ਬਾਰਬਾਰਸਮਝਵਾਂਸਾਜ
 ਨਮੁਰਖਲਾਜਨਾਆਵੇਗੇ। ਨਾਮਭਿ
 ਨਾਸਭਜੁਨਾਭੇਗੇ। ਬਿਨਗੁਰਕੇਟਛੁਡ
 ਵੇਗੇ। ਸਤਸੰਗਤਕੇਸੈਕਭਿਨਾਜਨਜ
 ਨਮਅਮੋਲਕਜਾਵੇਗੇ। ਜਨਮਜਨ
 ਮਕੇਸੇਏਸੇਗੀਪਕੜਵਜੀਰਜਗਾਵੇ
 ਗੇ। ੩ ॥ ਹੋਸਕਰਦਿਨਥੋੜਾਰਹਿਦਾ
 ਆਗੇ। ਪੈਰਾਭਾਰਗੇ। ਬਾਰਬਾਰਸਮਝ
 ਵਾਂਸਾਜਨਜਾਨੀਜਾਨਪਆਰਾਗੇ। ਸੀ
 ਤਜਨਮਿਲਿਜੋਈਪਾਵੈਸੁਫਲਾਜਨਮ
 ਤੁਮਾਰਾਗੇ। ਧੀਲੁਪੀਨਜਿਸਜਨਨੀਜਾ
 ਇਆਕਹਿਣਾਜੁਏਹਮਾਰਾਗੇ। ਪਕ
 ਝਕੋਟਨਾਮਾਰੇਮੁਰਖਆਗੇ। ਆਗੇਰਾ
 ਥੇਗੇ। ਜਿਉਜਿਉਮਾਰਵਧੇਰੇਮਾਰੇ

੨੦

ਸਹਜੇਸਹਜੇਹਾਲੇਰੇ॥ ਏਕਵਾਰਤੁਮ
 ਕਰਨਾਮਾਰੋਰਾਣੀਖਾਂਦੇਸਾਲੇਰੇ॥ ਜਾਂ
 ਜਾਵੇਜਾਂਮੁਨਕਰਆਵੇਕਹਿਣਾਸੁਲੇ
 ਸਮਾਲੇਰੇ॥ ਮਾਰਤਾਨਕੇਹੇਠਨਾਆ
 ਵੇਓਟਆਸਰੇਟਾਲੇਰੇ॥ ਸਾਜਨਸੁਲੇ
 ਕਰਸਮਾਝਵਿਚਾਰੇਸੋਚੇਸੋਚਖਿਆਲੇ
 ਰੇ॥ ਪਕੜਤਮਾਚਾਤਾਜਾਥਾਵੇਲਾਗੇ॥
 ਬੁਰੀਰਜਾਲੇਰੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇ
 ਵਾਦੀਸੁਣੇਸਿਆਣੇਬਾਲੇਰੇ॥ ੧੧॥
 ਹਮਰਾਤੁਮਰਾਵੇਰਨਕੋਈਆਪੋਬੁ
 ਰਾਮਨਾਵੇਰੇ॥ ਟੈਰਕੁਬਾਲੀਜਾਵੇਨਿਓ
 ਕਰਤਿਵੇਕੋਟਨੇਖਾਵੇਰੇ॥ ਜਿਓਜਿ
 ਓਮਾਰਵਧੇਰੇਹੋਵੇਸਭੋਕਬਾਲੇਜਾਵੇ
 ਰੇ॥ ਕਹਿਵਜੀਰਨਾਮੁਨੇਮੋਕਿਆਜਾ
 ਵੇਬੈਨਮਰਾਵੇਰੇ॥ ੧੨॥ ਬਾਰਬਾਰਸ
 ਮਝਾਵਾਂਸਾਜਨਸੁਲੇਸਿਆਣੇਸੋਗੀ
 ਰੇ॥ ਸਤਸਿਗਤਕੇਸ੍ਰੋਕਬਿਨਾਜਨਮੇ

+ ੬

ਵੇਗੁਜਗੀਭੋਗੀਗੇ। ਤਰਕਮਨਾਵੇਬੈਨਮ
ਰਾਵੇਸੁਣੇਰਜਾਝਾਰੇਗੀਗੇ। ਕਹੇਵਜੀਰ
ਵਿਚਾਰਬਿਨਾਨਰਨਾਮੀਗੀਨਾਦੇਗੀਗੇ॥

੧੩॥ ਛਾਡੀਫਿਕਰਕਰੇਤਨਬਹੁਤਾਮੇ
ਨੂੰਮਾਰਨਾਆਵੈਰੇ॥ ਕਰੇਕਾਂਮਨਾਕਰ
ਕੀਮਨਮੇਸਭਨਾਬੁਰਾਮਨਾਵੈਰੇ॥ ਐ
ਰਅਨੇਕਤਰਾਂਕੀਤਾਕੇਸੁਖਸੁਖਸੁਖ
ਲਾਖਾਵੈਰੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਕਰੇਅਰਜੋਈ
ਆਂਮਾਰਕਿਵੇਹਥਾਆਵੈਰੇ॥ ੧੪॥ ਤੀਨ
ਕੈਂਡੀਆਂਪਾਂਚਪਛਾਨੇਕੈਂਨਪਦਾਰਥਜ
ਨੇਰੇ॥ ਤਰਲੇਲਾਖਜਤਨਕਰਪਉਂ
ਮੂਰਖਮੂਰਖਮਾਨੇਰੇ॥ ਗੁਜਗੀਐਧਮ
ਕਾਰਥਾਐਵੈਭੂਲਗਐਤੁਮਥਾਨੇਰੇ॥
ਕਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇਵਾਦੀਸੁਣਲੇਬੇ
ਈਮਾਨੇਰੇ॥ ੧੫॥ ਬਾਰਬਾਰਸਮਸਤ
ਵਾਂਸਾਜਨਲਾਜਨਾਂਆਵਤਮੁਕਸਮਨ
॥ ਸੋਹਿਸੋਹਿਸਮਸਤਵਿਚਾਰੇਪਲਕਪਮ ॥

ਰੋਚੈਨਤਨਾਜਬਦਰਸਨਪਾਂਵਾਸੁਕ
 ਰਮਨਾਂਵਾਬਲਬਜਾਂਵਾਂ^{੪੧੧੧}ਕੋ
 ਵਜੀਰਪਿਆਰਾਪੁਰਾਪਾਮਰਪਾਮਰ
 ਸੁਣੈਕੰਨਾ॥੧੬॥ਮੁਰਖਮਿਲਕਰਮ
 ਤਾਪਕਾਂਵਨਪਾਂਮਰਕੋਲਕਹਾਵੇਰੇ॥ਸਿ
 ਤਜਨਾਂਕਾਕਹਿਲਾਕਰਨਕਹਿਲਾਜਿ
 ਸੇਨਾਭਾਵੇਰੇ॥ਪਾਮਰਪੁਰਖਸੋਈਜਨ
 ਜਾਨੈਜੋਸੁਣਤਰਕਮਨਾਵੇਰੇ॥ਜੋਸੁਣ
 ਸਮਝੈਸਮਝਵਿਚਾਰੇਸਮਝੈਸੁਣੈਸੁ
 ਖਾਵੇਰੇ॥੧੭॥ਸੋਹਿਸੋਹਿਸੋਨਤਮਾਰੋਨੇੜੇ
 ਨੇੜੇਆਵੇਰੇ॥ਕਹੋਵਜੀਰਪਿਆਰਾ
 ਪੁਰਾਪਾਮਰਪਾਮਰਪਾਵੇਰੇ॥੧੮॥
 ਮੁਰਖਮੁੜਮਿਰਤਕਾਧੋਵੇ,ਜਿਉਜਿਉ
 ਧੋਵੇਮੋਢੀਹੋਵੇ॥ਕਹੋਵਜੀਰਮਿਰਤਕਾ
 ਮਿਟੀ॥ਧੋਇਆਬਾਣਨਾਹੋਵੇਚਿਟੀ॥
 ੧੯॥ਧੋਵੇਧੋਬੀਸੋਝਾਂਆਰੇ॥ਜੇਜਨੇਸੋ
 ਆਖਪੁਕਾਰੇ॥ਸੋਹਿਸੋਹਿਸਮਝੈਭਾਈ

॥ ਤਤੁ ਮਜਨੋ ਸਾ ਬ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਧੀ
 ਨ ਪੁਜੋ ਲਾਜਨਾ ਅਵੇ ਸੁ ਰਖ ਮੁਨ ਗਵ
 ਰਾਗੇ ਸੀਤ ਜਨਾ ਮਿਲ ਸਾਰਨਾ ਲੇਵੇ ਜਾ
 ਵ ਅਕਾਰ ਥਵਾਰਾਗੇ ॥ ਪਾਧੀ ਨ ਤੇਜੋ ਮਾਂ
 ਗੇਵਰ ਮੁਨ ਉਸਾਰੇ ਰੇਤਾ ਪਗ ਪਾਧੀ
 ਨ ਪੁਜੋ ਲਾਜਨਾ ਅਵੇ ਨਾ ਬੋਲੇ ਨਾ ਚਾਢੇ
 ਰੇ ॥ ਕਹੇਵ ਜੀਰਵੀ ਚਾਰੇਵਾ ਦੀ ਰੋਗ ਨਾਤੁ
 ਮਰਾਟ ਲੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਰਾਵੈ ਦੀ ਮਿਲੇਗੁ
 ਰਜਿ ਸਨੂੰ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਭਾਰੇਗੇ ॥ ਕ
 ਹੇਵ ਜੀਰ ਸੁਣੇ ਸਿਖ ਸੋਗੀ ਗਾਰ ਪਗਲਾ
 ਰੇ ਜਾ ਰੇਗੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ
 ਲਾਗੇ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵੇਗੇ ॥ ਧੀਨ
 ਨਨੀ ਜਨ ਪਿਤਾ ਤੁਮਾਰਾ ਸੇਹੀ ਜੋਹੀ ਗਾਵੇ
 ਰੇ ॥ ਮਟਮਿਦਰੇ ਮੇ ਸੁਰਖ ਮਾਇਆ ਮਾ
 ਰੇ ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਰਖ ਮਾਣੇਗੇ ॥ ਦੇਖ ਪਦਾਰ
 ਥ ਤਾ ਕੇ ਚਾਹੇ ਨਾ ਕਮਲਾਨਾ ਜਿਆਣਾਰੇ
 ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੋਗ ਤੁਮੈ ਬਹੁ ਲਾਗਾਈ

੯
੦

੨੩

ਧਣਾ ਅਗਨੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਕਹੇ ਵਸੀਰ ਰਹੇ ਹਿ
 ਨ ਥੋੜੇ ਕੋਈ ਰੋਜ ਜਲ ਜਾਵੇਗੇ। ੨੪। ਸਿਤ
 ਜਨਾਂ ਕੀ ਸਰਨੀ ਲਾਗੇ। ਅੰਚਨ ਤੁਮ ਕੋ ਲਾ
 ਗੇਗੇ। ਕਹੇ ਵਸੀਰ ਗੁਰਾ ਪਗ ਜਾਵੇ ਜਾਵੇ
 ਭਾਗੇ ਭਾਗੇਗੇ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪਦਾਰਥ
 ਪਾਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇਗੇ। ਕਹੇ ਵਸੀ
 ਰ ਉਜਾਗਰ ਹੋਵੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਗ ਜੀਵੇਗੇ।
 ੨੫। ਅੰਧੇ ਮਿਲ ਕਰ ਮਤਾ ਪਕਾਵਨਗੇ
 ਸਕੇ ਦੇਖ ਨ ਜਾਵਨਗੇ। ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਪਗ
 ਝਾਤ ਹਾਂਤ ਹਾਂਤਗੇ। ਝਾਝਗੇ ਝਾਝਗੇ। ਝਮ
 ਚਾਵਨਗੇ। ਏਕ ਕਹੈ ਹਮ ਹਾਥੀ ਦੇਖਾ ਜੈਸਾ
 ਦੇਖਾ ਤੈਸਾ ਪੈਖਾ। ਕਹੈ ਦੂਸਰਾ ਮੇਰੀ ਸੁ
 ਨੈ। ਜੋਈ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਲੁਫੈ। ਤੀਜਾ ਤਾਨੇ
 ਤਰਕਾਂ ਮਾਰੇ। ਜੋ ਜਾਨੇ ਸੋ ਆਖ ਪੁਕਾਰੇ।
 ੨੬। ਆਵੇ ਚੰਬਾ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੇ। ਝੁਗੜੇ ਝੁਗ
 ਝੁਰੇ ਲਾਪਾਵੇ। ਸੀਨ ਪਕੜ ਕਰ ਕਹੇ ਪੰਜ
 ਵਾ ਆਵੇ ਦੇਖੇ ਹਾਥੀ ਰੇ। ਝੁਗੜਾ ਝੁਗ

ਨਮਚਾਵੇ ਮੁਰਖਤਾ ਮਹਮਏ ਕੋ ਸਾਖੀ ਰੇ॥
 ੨੫॥ ਆਵੇ ਛੇਵਾਂ ਛੇਕੀ ਛੇਕੀ॥ ਉਨ ਪਾਂਚ ਨਕੇ
 ਲਾਗੇ ਗੈਲਾ॥ ਹਾਥੀ ਨੀਵਾ ਕਰ ਪਾਲਿਆ
 ਰੇ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਉਨ ਕਾ ਹਾਥ ਪਸਾਰੇ॥ ਹਛੀ
 ਤਰਾਂਤੁ ਮਦੇ ਖੋਭਾਈ॥ ਜਿਉ ਕਾਤਿ ਉਕਰ
 ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਉਨ ਪਾਂਚ ਨਕਾ ਸਗਲ ਪ
 ਸਾਰਾ॥ ਹਾਥੀ ਕਿਨੇ ਨਾ ਦੇਖਾ ਸਾਰਾ॥ ਜਿਨ
 ਜਿਉ ਕਾਤਿ ਉਕਰ ਦੇਖਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਆਖ
 ਉਜਾਗਰ ਪੇਖਾਰੇ॥ ੨੬॥ ੨੬॥ ੨੬॥ ੨੬॥
 ਚਤਰਾ ਕਾ ਪਏ ਪਰਤ ਵਾਗ ਜੋ ਕੋ ਖੰਡ
 ਨ ਕੀਤਾਰੇ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਜਾਖਾ ਸੁਰਾ ਪੂਰਾ ਸੁ
 ਟੇ ਪਿਆਰੇ ਮੀਤਾਰੇ॥ ੩੦॥ ਦੇਖ ਜੇ ਵੜੀ
 ਸਾਚ ਮਨਾਵੇ ਲਾਠੀ॥ ਲੈ ਕਰ ਮਾਰਨ ਜਾ
 ਵੇ॥ ਫੂਠ ਚੋਰ ਕਰ ਨਿਹਚੇ ਮਾਨੇ॥ ਜੋ ਸਾ
 ਮਾਨੇ ਤੋ ਸਾਜਾਨੇ॥ ੩੧॥ ਸਿਪੀ ਸਵਾਧ
 ਨ ਕਰ ਦੇਖੇ॥ ਤਿਉ ਜਲ ਮਿਰਗਾ ਪੀ
 ਵੇ ਪੇਖੇ॥ ਵਾਂਝੇ ਇਸ ਤੀ ਕਹੇ ਪੁਕੜੀ

॥ ਤੁਸੁ ਲਮੇ ਰਾਜਾਇ ਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
 ਆਖ ਪੁਕਾਰੇ ਕੋਟ ਕਰੇ ਮੇ ਆਇ ਆਰੇ
 ॥ ੩੨ ॥ ਸਸੇ ਸੀ ਫੁਜਿ ਉਛੁਲ ਅਕਾਸੇ
 ਵੇਖ ਲਕਾਰਨ ਧਾਇ ਆਰੇ ॥ ਕਹੇ ਵਜੀ
 ਰਨਾ ਮੁੜੇ ਮੇੜਿਆ ਮੁਰਖ ਮਰੇ ਧਿਰਾ
 ਇ ਆਰੇ ॥ ਕੂੜਾ ਕੂੜੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੇ
 ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਸੁਣੇ ਨਾ ਚਾਹਵੇਗੇ ॥ ਭੁਮਕ
 ਲਾਟਾ ਕਰਹੈ ਜਿਉ ਕਰਤਿ ਉਪਰ ਭੁਤੀ
 ਚਾਵੇਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪਰਦੇ ਸੋਏ ਖਬਰਨ
 ਕੋਈ ਦੁਲ ਦੁਲ ਦੁਲ ਦੁਲ ਕਰਹੈ ॥
 ਜਾਲਾ ਅਸਰਾ ਬੈਠ ਦੁਵਾਰੇ ਨਿਗਾਹਦ
 ਏ ਆਂਧਰਹੈ ॥ ਉਦੇ ਪੂਰਨਾ ਮਾਂਗੇ
 ਬੜ ਵਕਰੇ ਰੋਜ ਕੀ ਗੀਤੀ ॥ ਕਹੇ ਵ
 ਜੀਰ ਵਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਨਰ ਅੰਦੇ ਗੁਜਰੀ
 ਬੀਤੀ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹੋਵੇ ਬਿਰਤ
 ਕੰਗਲੀ ਕੰਗਲੀ ਈ ਜਾਨੇਗੇ ॥ ਕਰੇ
 ਨਿਰਿ ਆਨਿ ਦਕਸੇ ਈ ਦੇਖੀ ਦਸਰਪ

ਛਾਨੇਗੇ। ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਨਪਾਰੇ ਬੇਨਾਕ
ਹਾਹਮਾਰਾ ਮਾਨੇਗੇ। ਕਹਿਵਜੀਰਗੁਰ
ਸੰਗਤ ਕਰੀਏ ਸੁਨੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਨੇਗੇ।

੩੪) ਸੰਗਤ ਸੰਗਤ ਸਭ ਕੋਈ ਕਰਹੈ
ਸੰਗਤ ਕੋਇ ਨ ਕਰਹੈ ਰੇ। ਚੋਰਯਾਰ
ਕੀ ਸੰਗਤ ਕੀ ਨੀ ਕੈਦ ਪਮਾਰਾ ਪਰਹੈ
ਰੇ। ਸਹਜੇ ਹੀ ਫਲ ਸੰਗਤ ਦੇਵੇ ਅੰਧ
ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਹਰਿਹੈ ਰੇ। ਕਹੈ ਵਜੀਰ
ਰੇ ਦਿਨ ਬੋਝੇ ਸੁਬ ਦੇ ਸੁਬ ਦੇ ਮਰਹੈ ਰੇ

੧) ੩੬) ਦੇਖ ਉਜਾੜ ਚੁਫੇਰੇ ਜਿਨ ਕੇ
ਮੂਰਖ ਲਾਵੇ ਬੁਹਾਰੇ। ਬਿਨ ਕੋਠ ਨੀ
ਬੁਰਾਨਾ ਲਾਗੇ ਲਜ ਡੋਲ ਬਿਨ ਬੁਹਾਰੇ
ਰੇ। ਮਿਲੇ ਪਿਆਸਾ ਸਾਂਤ ਨਾ ਆਵੇ
ਕਹੁ ਕੋਸੇ ਜਲ ਪੀਵੇ ਰੇ। ਛਾਲਮਾਰ

ਨਾਪੀ ਤਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਰਿਆਨਾ ਜੀਵੇ ਰੇ
੧) ੩੭) ਜੇ ਚੇਸੇ ਚਾਹਿਦਾਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਨਾਡੀ ਗਰਖਾਵੇ ਰੇ। ਦੇਖ ਸਜੀਲਾ

ਛੋਲਛੋਲਰਾਬਾਟੇਤਰਾਹਬਲਾਵੇਰੇ॥
 ਤੁਬਕੁੰਤੁਬਕੁੰਤੁਨਾਕਰੇਪੀਪਹਿਲਾਂ
 ਫਿਰਨਾਵੇਰੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਾਪਿਆਰਾ
 ਪੁਰਾਪੀਪੀਲਹਿਰੇਲਾਵੇਰੇ॥ ੩੭॥
 ਅੰਤਰਕੋੜੀਬਾਹਰਮੀਠੀਕਵਨਬਾ
 ਤਹੈਅੇਸੀਰੇ॥ ਦੁਸਟਬਾਤਨਾਸੁਨੀ
 ਏਸਾਜਨਜਾਣਸੀਖੀਏਜੋਸੀਗੇ॥ ਕ
 ਰਉਪਦੇਸਜਿਸੈਜਨਦੁਸਟਾਅੰਗੁਣ
 ਅੰਗੁਣਕਰਹੈਰੇ॥ ਤਨਭਵੰਗਜਿਉ
 ਕਾਟਤਦੁਜੇਅਪਨਾਪੋਟਨਾਭਰਹੈਰੇ
 ॥ ੩੮॥ ਜਿਵੇਹਲਕਿਆਪਾਛੇਦੋੜੇ
 ਜਿਉਤਿਉਕਾਟਤਛੋਹਦੇਰੇ॥ ਜਿਉਕ
 ਰਸੀਕਾਛੋਹਵਤਮਾਨੇਤਿਉਤਨਕੋਵਿ
 ਸਹੋਦੇਰੇ॥ ਤਨਕੋਟਰਹੈਦੁਸਟਜਨਾ
 ਕਾਹਲਕੇਹਲਕਾਲੜਹੈਰੇ॥ ਕਹੇ
 ਵਜੀਰਨਾਮਰੇਮਾਰਿਆਭਾਵੇਕਿਤਨ
 ਛਨਹੈਰੇ॥ ੪੦॥ ਸਾਜਨਸੁਨੇਸਚਕੀ

ਬਾਤਾ ਜੈਸੀ ਗੁਜਰੀ ਹਮਰੀ ਰਤਾ ਜਾ १੨
 ਹਮਰੇ ਏਸੁ ਫਨਾ ਆਇਆ ਦਰਸਨ
 ਗੁਰਪੁਰੇ ਕਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪੧ ॥ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇਖ ਹੁਲਾਸੇ ਹਾਸੇ ॥ ਮਿਲੇ ਵਸੀ ਰਖ
 ਜਾਨ ਖਲਾਸੇ ॥ ਸੋ ਹੋ ਸੋ ਹੋ ਸੁ ਵਲ ਵ
 ਸੁਨਾ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬੀਜਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਲੁਣਾ ॥
 ੪੨ ॥ ਸੋ ਹੋ ਸੋ ਹੋ ਸਮੁਦਿ ਚਰਾਗਾ ਦਹ
 ਦਿਸ ਜਾਨੀ ਜਾਂ ਨ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ
 ਠਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ॥ ਸੇਵੇ ਦੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਮੇਵਾ ॥
 ੪੩ ॥ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਗੁਰਾਂ ਪਗ ਪਈਏ ॥
 ਧੀਨ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਈਏ ॥ ਜਬ
 ਜਾਗੇ ਤਬ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
 ਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰ
 ਦਰੋ ਸਨੀ ਹੋਈ ॥ ਦੇਖੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਾਈ
 ਜੇਈ ॥ ਹੋਵਨ ਖੁਸੀ ਖੁਲਾਸੇ ਨੌਨਾ ॥
 ਸਿਤ ਵਲ ਜਾਵੇ ਚਾਂਦਨ ਚੁੰਨਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਗ ਪਾਸਾ ਜਾਨੀ ॥ ਗਮ

ਸੋ ਹੋ ਸੋ ਹੋ ਸਮੁਦਿ ਚਰਾਗਾ ਦਹ

ਨਮਯੋਕਰਕੋਸਪਛਾਨੋ। ਰਨ੍ਯਾਭਾਂਡ
 ਉਜਾਗਰਹੋਵੇ। ਬਿਗਮਾਨਮਯੋਕਹਿ
 ਕੋਸਬਰੋਵੇ। ੪੬। ਈਪਕਦੇਖਹਨੇ
 ਰਭਾਰੋ। ਜੋਚਾਹੋਸੋਆਵੇਆਗੇ। ਦ
 ਰਪਨਦੇਖਕਰੋਪਰਤੀਤਾ। ਗੁਰਮੁਖ
 ਗੁਰਕੀਰਖੇਰੀਤਾ। ੪੭। ਸਚੇਸਚ
 ਨਿਬੇਨ੍ਹਾਹੋਵੇ। ਸੋਗੀਸੁਣੇਤੇਰੋਗੀ
 ਹੋਵੇ। ਸਚਸਭਸਕੋਕੋਨ੍ਹਾਲਾਗੇ।
 ਕਹਿਵਜੀਰਸੁਣਸੋਏਜਾਗੇ। ੪੮।
 ਸੀਤਜਨਾਕਾਕਹਿਨਾਕਰਨ੍ਹਾ। ਨਿੰਦ
 ਕਦੇਖੇਭੁੰਗਾਬਰਨ੍ਹਾ। ਸੀਤਜਨਾਕਾਮ
 ਰਗਦਖਰਾ। ਕੀਆਇਕਤਬਾਘਾ
 ਬਕਰਾ। ੪੯। ਸੀਤਜਨਾਕਾਮਾਰਗ
 ਉਚਾ। ਜੇਨ੍ਹਾਨੇਜੋਸਭਤੇਸੁਚਾ। ਸੀਤ
 ਜਨਾਕਾਮਾਰਗਮਿਠਾ। ਕਹਿਵਜੀਰ
 ਹਮਖਾਇਆਡਿਠਾ। ੫੦। ਖਾਵਣੇ
 ਵਾਲੀਵਸਦਧੇਰੇਬੀਜਸਭਸਕਾਥੋ

ਨਗੇ। ਜੇਥੇ ਨਾਸੀ ਠਾਸ ਨੇ ਬਹੁਤਾ ਕ
 ਰਨਾ ਕੋ ਨਾਗੇ। ਸਚ ਸਭ ਸਕੋ ਕੋ ਨਾਸ
 ਗੇ। ਕੁਝ ਮਾਧਿਓ ਮਿਠਾਗੇ। ਚੇਰ ਚੇਰ
 ਸਭ ਕਹਿਨ ਕੋ ਨਾਮ ਚੇਰ ਕਿਸੇ ਨਹੀ
 ਡਿਠਾਗੇ। ੫੧ ॥ ਬਿਨਾਡਿ ਠਿਓ ਭੋਕ
 ਸਾਗੇ ਜਿਨ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ਆਗੇ। ਰੋ
 ਲਾਪਾਵ ਨ ਲੋਕ ਜਗਾਵ ਨ ਸਚਾ ਸਭ
 ਤੋਇ ਆਗੇ। ਜੇ ਦੇਖੇ ਸੋ ਸਚਾ ਜਾਨੇ ਸ
 ਚਾ। ਸਚ ਬਖਾਨੇਗੇ। ਬਿਨਾਡਿ ਠਿ
 ਆਂ। ਭਗਨਾ ਭਗਨੇ ਨਾਮੁ ਰਖ ਨਾਸਿ
 ਆਨੇਗੇ। ੫੨ ॥ ਕਹੇਵ ਜੀਰ ਸੁਣੇ
 ਸਚ ਜਾਗੇ। ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਚ ਪੁਕਾਰੇ
 ॥ ਮੂਰਖ ਕੋ ਗੁਰ ਮੂਰਖ ਮਿਲਾ। ਸਮ
 ਝੁਵਿਚਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗਿਲਾ। ੫੩ ॥ ਜਾ
 ਨੀ ਜੀਗਰ ਜੁਦਾ ਕਰ ਜਾਨੇ। ਕਹਿਵ
 ਜੀਰ ਸੁਣ ਬੇਈ ਮਾਨੇ। ਜਨ ਨੀ ਜਨੇ
 ਕਲਹਿਣੀ ਪੁਤਾ। ਕਹਿਵ ਜੀਰ ਕਿ

ਆਜਨਿਆਊਤਾਯੋਗਿਗਜਨਨੀਜਿਸ
 ਜਨਿਆਜਾਇਆਮਾਨਸਜਨਮਮ
 ਮੋਲਕਯਾਗਵਾਇਆ। **੪੪। ਕੋਟਕ**
 ॥ ਜਨਨੀਜਨੇਸੁਪੁਰਸੁਰਮਾਸਰਭਮੰ
 ਗਾਮਰਥਾਰੇ। ਕਹਿਣਾਸੁਣਕਰਸਮ
 ਸੁਵਿਚਾਰੇਨਹੀਲਿਹਜਾਪਥਾਰੇ। ਲੇ
 ਭਲਿਹਾਜਕਰੇਨਹੀਰਾਜਾ। ਸਮਝੈ
 ਸੁਣੈਸਭੀਜਨਵਾਜਾ। **੪੫।** ਕਰੇਅਣ
 ਲਤਹਾਕਮਸਚਾ। ਨਹੀਜਾਨੇਕਾਇ
 ਰਕਚਾ। ਸਾਹੂਕਾਰਕਹਾਵੇਸੋਈ। ਸ
 ਚੋਸਚਸੁਣਾਵੇਸੋਈ। ਹਮਰਾਤੁਮਰਾ
 ਵੈਰਨਾਕੋਈ। ਸਮਝੈਸੁਣੈਸਿਆਣੁ
 ਸੋਈ। ਫਤੇਸਿਧਮੰਧਰਿਆਨਾ। ੪੬
 ਤੇਨਾਮੂਰਖਪਾਈਤਾਂ। **੪੭।** ਨਾਮਸੁ
 ਟੇਬਹੁਸੁਕਰਮਨਾਵੇ। ਸਿਧਸੁਰਮੰ
 ਤਾਂਨਾਂਲਾਵੇ। ਫਤੇਕਾਸਕੀਪਾਈਤੇ
 ॥ ਸਿਰਮੂਰਖਕਾਮੂਰਖਪੈਂ। **੪੮।**

੫੫

੩

੫੭

ਬੀਤੇ ਐਧਧਟੇ ਨਿਜ ਕਾਮਾ ਬਿਨਾ ਦਿ
 ਚਾਰੇ ਸੋਹੀ ਨਾਮਾ ਸੋਹੀ ਸੋਹੀ ਜਮਾ ਸੁਦਿ
 ਚਾਂਗੇ। ਦਹ ਦਿਸਾ ਅਪਨੇ ਮਾਹ ਗੁਜਰੇ
 ॥ ੫੯ ॥ ਸਮਾਸੁ ਦਿਚਾਰੇ ਅਪਨੇ ਮਾਂ
 ਹੀ। ਬਿਨਾ ਦਿਚਾਰੇ ਤੂ ਭੀ ਨਾ ਹੀ। ਮੂ
 ਰਖ ਕਾਗੁਰਾ ਮੂਰਖ ਕਹੀਏ। ਦਹ ਦਿ
 ਸਜਾਨ ਆਪ ਹੋਰ ਹੀਏ। ੬੦ ॥ ਕਹੀ
 ਵਜੀਰ ਜਿਨ ਦੇਖਾ ਚੋਗ। ਸੁਨ ਸੁਆ
 ਨ ਕੋ ਭੈ ਕਨ ਹੋਗ। ਮੂਰਖ ਭੈ ਕਨ ਜਗੀ
 ਰਤਾ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸੁਨੇ ਕਮ ਜਾਤ।
 ੬੧ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ਆਪ ਨਾ।
 ਮੂਰਖ ਮੂੜ ਬਨੇ ਰੇਖ ਨਾ। ਨਹੀ ਤੂ
 ਮੇਕਿ ਸੀ ਕਾਪ ਹਿਰਾਰੇ। ਸੁਖ ਸੋਢੇ
 ਝੁਟੇ ਲਹਿਰਾਰੇ। ੬੨ ॥ ਬਿਨਾ ਦੇਖ
 ਯਾਨਾਰ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ। ਇਹੁ ਕੀ
 ਮਹੈ ਕੋਇ ਚਾਕੋਤਿ ਆਂਦਾ। ਮੇਵੇਵੇ

ਹਯਾਤਬੁਧੁਬੋਲਦੇਨੀਨਹੀਕਦਰਕੇ
 ਈਬੋਲਬੋਤਿਆਂਦਾ। ਪੜੇਪਿਜਿਰੇਉ
 ਤਨਾਂਅਕਲਕੋਈਸੁਨੇਤਾਨੜਤਾੜ
 ਨਤੇਤਿਆਂਦਾ। ॥ ॥ ਪਹਿਲਾਂਪਿਠ
 ਪਿਛੇਦੁਆਕੀਨਉਤੇਦੇਖਕਦਰਪੇਦਾਂ
 ਖਲਾਂਖੋਤਿਆਂਦਾ। ਜਾਨੀਜਾਣਕੇ
 ਦੁਖਦਿਹਾਜਿਓਈਨਹੀਸੁਖਦਾਰਹਾ
 ਪਛਾਣਿਆਈ। ਅੰਦੇਗੁਜਰਗਈ
 ਤੇਰੀਮਰਖਾਵੇਨਹੀਆਪਣਾਆਪਸਿ
 ਆਇਆਈ। ਮੇਦਾਜਾਣਕਰਗੇ।
 ਆਰਾਤਸਾਰੀਦਿਨੇਲਖਲਾਨਤਪੁ
 ਟਾਛਾਇਆਈ। ਮਿਲੋਜਤਿਗੁਰਾਂ
 ਸੂਰਿਆਂਪੂਰਿਆਤੂੰਜਿਨਾਐਨਕਾਮੇ
 ਨਕਾਮੇਨਕਰਜਾਇਆਈ। ॥ ६੪ ॥
 ਜਿਵੇਬਾਲਬਰੇਤੜੇਵਿਚਖੋਲਨਪ
 ਕਨਰੇਰੀਆਂਧੂਠੀਆਂਖਾਂਵਦੇਨੀ।

੨

੩

ਗੁਰੇਗੁਰੀਆਂਨਾ ਲਵਿਵਾਹੁ ਕਰਦੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਠਸੁ ਠਦੀਆਂ ਪੈੜੀਆ ਗਾਵਦੇ ਨੀ॥
 ਮਿਲੈ ਅੰਧ ਲਾਯਾਰ ਮਨਾਖ ਤੇ ਨੂੰ ਪਏ
 ਉਤ ਅੰਧ ਤਨੁ ਲੇਜਾਂ ਵਦੇ ਨੀ॥ ਵਾਰ ਵਾ
 ਰ ਵਜੀਰ ਕਹਿ ਲਖ ਤਾਨਾ ਕੋਈ ਰੋਗੀ
 ਸੋਗੀ ਯਾਗੀ ਲਾਂ ਵਦੇ ਨੀ॥ ੬੫॥ ਮਿਲੇ
 ਯਾਰ ਯਾਰ ਹੋਵੇ ਚਿਤ ਚੋਨਾ ਛੇਲ ਛੇਕੀ
 ਚਿਛੁ ਕਰ ਗੁਜਾਰ ਦੇ ਨੀ॥ ਮਾਰ ਕੋਟ ਤੇ
 ਕਾਇਰਾਂ ਕਾਜੀ ਅੰਧੁ ਸੁਲਕ ਰਸੂਰਮੇ
 ਸਚ ਸਹਾਰ ਦੇ ਨੀ॥ ਪਏ ਪਿਟ ਟਾਪਾਂ
 ਮਗਾਂ ਪਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਖ ਲਖ ਤਾਨਾ ਯ
 ਰ ਮਾਰ ਦੇ ਨੀ॥ ॥ ॥ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰਾਂ ਸੂਰਿਆ ਪੂਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰੀ ਵਾਰ ਵ
 ਜੀਰ ਵੰਗਾਰ ਦੇ ਨੀ॥ ੬੬॥ ਮੂਰਖ ਪਰ
 ਤੀ ਪਰਸੰਗ॥ ਅਣਹੋਈ ਕੋ ਮਾਨੇ ਮੁ
 ਰਖ ਹੋਈ ਕੋ ਨਾਂ ਮਾਨੇ ਰੇ॥ ਅਣਹੋਈ
 ਤੋ ਆਗੇ ਨਾਹੀ ਦੇਵੇ ਕਿਆ ਨਿਸਾਨੇ

ਗੋਮੂਰਖਤੁਸਮਸ਼ਾਈਏਕਿਉਕਰਸੀ
 ਉਕਰਮੂਰਖਜਾਨੇਗੇ॥ ਵਸਤੁਪਕੜਹ
 ਨੇਰੇਧਰੀਏਮੂਰਖਕਹੋਥਿਆਨੇਰੇ॥
 ੬੭॥ ਅੰਧਰਓਧਰਫਿਰੇਰੋਲਦਾਅ
 ਖੇਨਹੀਲੁਭਾਨੇਰੇ॥ ਈਵੇਸੰਗਸਿਆ
 ਟਾਜਾਵੇਪਗੜੇਲੇਪਰਮਾਨੇਰੇ॥ ਗੁ
 ਜਰੀਐਧਅਗਾਰਥਐਵੇਮੂਰਖਮੂੜ
 ਨਿਦਾਨੇਰੇ॥ ਮਾਨਜਨਮਅਮੋਲਕ
 ਜਵੇਫੁਲਾਫਿਰੇਗੁਮਾਨੇਰੇ॥ ੬੮॥ ਕੋ
 ਈਰੋਜਹੈਰਾਜਤੁਮਾਰਾਦੇਵੋਹਾਥਬਿਗ
 ਨੇਰੇ॥ ਥੰਨੇਰੋਜਰਹੋਜਗਉਪਰਕਹੋ
 ਕਰੋਹਸਾਨੇਰੇ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਜਨਮਨਹੀ
 ਹੋਵੇਕਿਆਫਲਪਾਇਆਨੇਰੇ॥
 ਬਿਨਾਵਿਚਾਰੇਜਾਨਗਵਾਰੇਬੇਦਬਿ
 ਖੇਉਰਣਾਨੇਰੇ॥ ੬੯॥ ਖਗਬਾਵਰੇ
 ਬਾਂਧੇਜਿਉਕਰਫਰਕਫਰਕਫਰਕਾਨੇ
 ਰੇ॥ ਮੂਰਖਮੂੜਾਦੋਨੋਭਾਈਸਮਝੈਸੁ

ਨੇਜਿ ਆਨੇਰੇਗਾ ਕਾ ਲਖ ਤੋਤਾ ਸਿਰਪਰ १੬
 ਮੂਨੇ ਜਿਉ ਧੋਬੀ ਪਟ ਕਾਨੇਰੇਗਾ ਪਟ ਕਪ
 ਟਕ ਕਰਮਾਰੇ ਮੂਰਖ ਕਾਟੇ ਮੇਲ ਸਮੇ
 ਆਨੇਰੇਗਾ ॥ ੭੦ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਂ ਮਪਏ
 ਤਨ ਅਦਿਰਹੈ ਦੇਖੁ ਸੀਖ ਜਾਨੇਰੇਗਾ ਜਿ
 ਉਗਤ ਮਸਤ ਫਿਰੇ ਹਰ ਦੇਲੇ ਆਣਕਾਂ
 ਫਨਹੀ ਮਾਨੇਰੇਗਾ ਸਿਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਕਹਿਣਾ
 ਕਰਨ ਕਾਜੀ ਕਿਆ ਮੁਲਾਂ ਨੇਰੇਗਾ ਤਨਾਂ
 ਤਰਕਤ ਮਾਚਾਲਾ ਵੇਮਾਨੋਤੀ ਰਕਮਾ
 ਨੇਰੇਗਾ ॥ ੭੧ ॥ ਪੀੜ ਮਨਾਵੇ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪਤੀ ਆਨੇਰੇਗਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖ ਗੁਰ ਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪਹੈ ਗੁਰਹੀ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਨੇਰੇਗਾ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸੁਨੋ ਸਿਖ ਸਾ
 ਜਨ ਜਾਨੇ ਆਖ ਬਖਾਨੇਰੇਗਾ ਹੱਦਾਂ ਭੰ
 ਨ ਬਿਹੱਦੀ ਬੋਲੇਰਾ ਈਰਨ ਕਨਾਂ ਚਲਾ
 ਰੇਗਾ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਿਚਾਰੇ ਵਾਦੀ ਨਹੀ
 ਭੁਲਾਵਟ ਭੁਲਾਰੇਗਾ ॥ ੭੨ ॥ ਕਿਆ ਕ

ਰੇਹਲੇਰਾਦੀਵੇਨੂੰ। ਨਹੀਐਫਖਲਾਸੇ
 ਖੀਵੇਨੂੰ। ਮਸਤਬੁਲਾਰਾਕਹੇਬੇਨਵਾ
 ਨਹੀਐਧੜਕੇਧੜਕਾ। ਬਿਜਲੀਬੇ
 ਛੇਕਰੇਮੇਘਲਾਇਸਕਰਾਡਰਾਵਕ
 ਝਕਾ। ੭੩। ਜੇਥੇਵੇਸੇਐਗੁਣਥੇ
 ਗੁਣਕੋਕੋਈਨਾਪਾਵੇ। ਕਹੇਦਸੀਰਕ
 ਰੇਸੁਖਪਾਛੇਜਬਦਰਖਾਵਗਸਾਵੇ।
 ੭੪। ਆਵਲਿਓਕਾਖਾਣਾਖਾਈਏਥੇ
 ਠਕਥੇ। ਠੇਬਡਿਓਕੀ। ਭਾਗਹੀਨ
 ਨਰਜਾਨੇਜਾਨੀਕਰੇਮਜ਼ੂਰੀਗਾਡਿ
 ਓਕੀ। ਜੇਮਨਆਇਆਲਾਵੇਊਪ
 ਰਬੇਥਾਸਨਾਖੋਟੀਰੇ। ਭਾਗਹੀਨ
 ਰਜਾਨੇਜਾਨੀਮਤਮੁਰਖਾਂਮੋਟੀਰੇ।
 ਐਰਮਜ਼ੂਰੀਜਗਮੈਥੋਡੀਜੇਮਨ
 ਆਇਆਕਰਹੋਰੇ। ਸੀਤਜਨਾਂਕੀਸੀ
 ਗਤਬਾਏ। ਜਨਮਜ਼ੂਏਜਨਹਰਿਹੋ
 ਰੇ। ੭੫। ਗਰਧਭੁਭੁਡੀਥੇਏਜਿਓਕ

ਰਪੇਟਪੁਰਨਾਕਰਹੈਰੇ॥ ਬਿਨਾਵਿਚਰੇ ੧੭
 ਜਾਨਗਵਾਰੇਸੋਮਨਆਇਆਚਰਹੈ
 ਰੇ॥ ਹਮਜਾਨਾਯਹਿਗਰਧਬਨਹੀਨ
 ਪਸੁਆਨਾਨਰਹੈਰੇ॥ ਮਾਰਕੇਟਨਾਕਲ
 ਪੇਕਾਇਰਸੁਣੇਸਿਆਣਾਸਰਹੈਰੇ॥
 ੭੬॥ ਸਿੰਘਗਤਜਾਨਹਨੇਰੇਵਡਿਆ
 ਜਾਵੇਖੇਤਾਠਰਹੈਰੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰੀਮਸੇ
 ਘਮਿਆਰਾਛਟਛੈਕੀਓਧਰਹੈਰੇ॥
 ਕਾਨਪੀਠਪਰਚੇਟਚਲਾਵੇਜਾਂਲਾਵੇ
 ਤਾਂਡਰਹੈਰੇ॥ ਭਿਖੁਕਮਾਰਕਰਚਾਲੇ
 ਆਗੇਨਾਜੀਵਤਨਾਮਰਹੈਰੇ॥ ੭੭
 ॥ ਬਿਨਾਵਿਚਾਰਨਹੀਨਰਸੁਖੀਆ
 ਕਿਆਬਾਹਰਕਿਆਘਰਹੈਰੇ॥ ਕ
 ਹੇਵਜੀਰਨਲਾਇਕਜਾਨੇਕਾਰਸਕੇ
 ਇਨਾਸਰਹੈਰੇ॥ ੭੮॥ ਸਮਝੇਸੁਣੇ
 ਸਿਆਣਾਸੋਈਗੁਰਪਗਪਮਾਰਾਪ
 ਰਹੈਰੇ॥ ਗੁਰਪਗਲਾਗੇਤਾਂਹਮਜ

ਗੇਹੁ ਰਤਾਰੇ ਤਾਂਤ ਰਹੈ ਗੇ। ਜਾਂ ਵੈਨ ਚੜਿਆ
 ਕੇਹਰ ਭਾਸੇ ਛੇਰ ਛੇਰ ਸਭ ਕਰਹੈ ਗੇ। ਤ
 ਓਹ ਵੇਖਤੁ ਰੇ ਘਮਿਆਰਾ ਅੰਗ ਲੋਕ
 ਸਭ ਤਰਹੈ ਗੇ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਭ ਨਿਹਚੇ
 ਕਰਹੈ। ਜਿਉ ਕਾਤਿ ਉਹੈ ਛੇਰਾ ਰੇ। ਜੀ
 ਵਤ ਮੇਇਆ ਜਾਗਤ ਸੋਇਆ ਲੋਅ
 ਗਿਆਨ ਹਰੇ ਰਾਗੇ। ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਾ ਸੁਖ
 ਰਗੁ ਜਾਗਤਾ ਉਤਾਰੇ ਛਟੀ ਰੇ। ਸਿ
 ਘਗਤ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਲਾਗੀ ਬਿਨਾਛ
 ਚੋਰੀ ਓਚੀ ਰੇ। ਪਿੰਗਲ ਪੱਖ ਕੋਟ
 ਕਾ ਲੋਭੀਏ। ਪਾਂਚ ਪੈਂਚਾ ਪਿੰਗਲ ਲੋਕ
 ਹੀਏ। ਏਕ ਦੂਏ ਕਾ ਦੁਆ ਦੇਖੀ।
 ਕਹੇ ਵਲੀ ਰਸੁ ਦੇ ਸੀਤੋਂ ਖੀ। ਜੋ ਪਗ
 ਨਾ ਸੋ ਮਾਰਾ ਜਾਨੇ। ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਨਿ
 ਹਚੇ ਮਾਨੇ। ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਰੂਪ
 ਸਰੀਧਾ। ਪਾਂਚ ਭੂਤ ਕੇ ਪਾਂਚੋ ਬੀਧਾ।
 ੮੨। ਓਹਿ ਤੇ ਅਪੰਨੀ ਕਰਨੀ ਭੋਗੇ।

ਚਾਰੇ ਚੋਰ ਨਾ ਕੋਈ ਗੋ। ਕਹਿ ਦਫ਼ਤੀ ਰਸ ੧੮
 ਟਸੇ ਭੁਤ ਸੀ ਗਾਮੁ ਖਤ ਨ ਮੋਸੀ ਹੋਈ ਰੋ
 ॥ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਪਦ ਚ ਥਾਛੇ ॥ ਚੋਰ ਹੋ
 ਕਰੀ ਛੋਈ ਗੋ। ਬਿਨਾ ਦਿਚਾਰੇ ਜਾਂ ਨਗ
 ਵਾਰੇ ਬੇਦ ਬਿਖੇ ਉਰਝੋਈ ਗੋ। ॥ ਖੱਗ ਬ ੮੩
 ਵਾਰੇ ਬਾਂਧੇ ਜਿ ਉਕਰ ਕਹਿ ਨ ਛੁਡਾਵੇ
 ਕੋਈ ਗੋ। ਸਤ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਛੰ ਕ ਬਿਨਾ ਜ
 ਨ ਲਾਲ ਲਾਲ ਕਰ ਲੇਈ ਗੋ। ਆਕੁ
 ਆਕੁ ਨ ਛਿਰੇ ਛੁਲਾ ਭੈ ਸਾ ਬੁਰੀ ਲੋਹੀ
 ਗੋ। ਸਿਲੇ ਨਿਪੜ ਕਾਧ ਨ ਕਾਤੋ ਤੇ ਮਾ
 ਰ ਮਾਰ ਕਰ ਖੋਈ ਗੋ। ॥ ੮੪ ॥ ਪਕ ਨ ਚੁ
 ਗੇ ਲੁਟ ਬਾਣੀ ਆਂ ਕਰ ਹੋਈ ਗੋ। ॥
 ਗੋ। ਬੈਨ ਮਗਵੇ ਠਾਣੇ ਜਾਵੇ ਨ ਹਨਿ
 ਦਕ ਨੂੰ ਛੋਈ ਗੋ। ਗੁਰ ਮੁਖ ਗੁਰ ਕਾਰੰ
 ਗੁਰੂ ਪਹੋ ਗੁਰ ਹੀ ਮਾਨਿ ਸਮੇਈ ਗੋ।
 ਕਤੇ ਦਫ਼ਤੀ ਗਜਿ ਸੇਤੁ ਮਦੁ ਦੇ ਓਹੀ ਰੋ
 ਹਮ ਓਹੀ ਗੋ। ॥ ੮੫ ॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥ

ਜਲੀਪਗਨੇਛੇਲੀਸੰਗਮਿਲਾਵੇਗੇ।
 ਰੂਲਗਮੇਕੁਲਕੋਬਲਸਾਗਚਾਰਾਉਨੇ
 ਚਰਾਵੇਗੇ। ਛੋਲਾਛੋਰਬਨੇਅਗਮਾਨੇ
 ਅਗਮਾਨੇਆਪਰੂਲਾਵੇਗੇ। ਜ਼ਾਰੋਰ
 ਗਮਿਲੇਗੁਰਪੁਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਦਧਾਵੇ
 ਗੇ। ਨਖਸਿਖਜਾਨੀਜਾਨਪਮਾਰਾਦਹ
 ਦਿਸਆਪਦਸਾਵੇਗੇ। ਸੋਹਜੋਹੀਸੋਨਤ
 ਮਾਰੇਸੋਨਤਸੋਸਮਝਾਵੇਗੇ। ਯਹਿਤਮਰੇ
 ਹੋਚਾਰਾਸਾਰਾਕੋਟਤੁਮੇਦਸਪਾਵੇਗੇ।
 ਕਹੇਵਸੀਰਜਿਵੇਬਖਿਪਮਾਨਮਾਰਮਾਰ
 ਕਰਖਾਵੇਗੇ। ੨੭। ਅਪਿਗਲਪਖਸਿਪ
 ਨਹੋਵੇਸਮਝੇਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗੇ। ਸਮਝੈ
 ਸੁਣੇਸਿਆਣਾਸੋਈਜਾਂਨੀਜਨਮਨੰਪਾ
 ਵੇਗੇ। ਜੈਸੇਮਿਲੀਏਤੈਸੇਹੋਈਏ। ਅਬ
 ਲਹਾਸਾਪਾਛੋਰੇਈਏ। ੨੮। ਜਹਾਂਪਿ
 ਆਗਮਿਤਪੈਤਹਾਂਮਾਰਾਚਿਤ। ਜਹਾ
 ਹਮਾਰਾਚਿਤਹੋਸੋਈਪਮਾਰਮਿਤ। ੨੯

॥ ਚਿਤ ਮਿਤ ਕਾ ਮੇਲਾ ਜਾਨੈ ਚਿਤ ਮਿਤ ਕਾ
 ਮੇਲਾ ਗੇ ॥ ਚਿਤ ਮਿਤ ਕਾ ਮੇਲਾ ਮਿਲਿਆ
 ਪਤੀ ਸੁਲਖ ਨੀਵੇਲਾ ਗੇ ॥ ਦੁਸਟ ਚਿਤ
 ਕੀ ਚਿਤ ਵਨ ਜਾਨੈ ਨਿਕਟ ਕਰੀ ਰੇ ਕੇਲਾ
 ਗੇ ॥ ਕਾਟ ਕਾਟ ਕਰ ਕਰੇ ਕੀ ਮਿਆ ਪ੍ਰੀਤ
 ਕਰੇ ਪੁਤ ਰੇਲਾ ਗੇ ॥ ੬ ॥ ਪੈਣ ਵਗੇ ਬਹੁ
 ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਕੇਲਾ ਕਾਟੇ ਪਾਟੇ ਗੇ ॥ ਦੁਸਟ
 ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੇਲੇ ਜਾਵੇ ਕਰੇ ਵਰੇ ਪੀਵੇ
 ਗੇ ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸੁਣ ਸੀਮਾ ਸਿੰਘ ਚਾਲੇ
 ਸਰਪਤੁ ਰੇ ਹੋਇ ਦਿੰਗਾ ॥ ੭ ॥ ਹਮਰੀ
 ਤੁਮਰੀ ਬਹੁ ਬਾਣਿਆਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿ
 ਲਿ ਜਾ ਬਸ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ਕਿਟਕਾ ॥ ਜੇਵੇਖੇ
 ਸੋ ਪਾਸੀ ਦੇਖੇ ਸਰਪ ਕਿਸੀ ਨਹੀ ਦੇਖਾ
 ਗੇ ॥ ਮਾਰ ਅਵਾਜਾ ਕਹੇ ਉਜਾਗਰ ਜਿਨੇ
 ਵਿਚਾਰਾ ਦੇਖਾ ਗੇ ॥ ਕਹਿ ਵਜੀਰ ਸੁਣ ਮਸ
 ਲਾਂਚਾ ਗੇ ॥ ਸੁਣ ਕਰ ਸਾਜਨ ਸਮਝੁ ਵਿ
 ਚਾਗੇ ॥ ੯ ॥ ਮਜਲਾਂਚਾਰ ਬਖਾਨੈ ਜੇਕ

ਗਾਸੁਣੇਪਿਆਰੇ ਕਾਨੇਦੇ ਕਗ। ਚਾਰੇ ਮਸ
 ਲਾਂ ਚਾਰੇ ਨਾਮ। ਬਰਨਾਸਰਮਾ ਭੂਲੇ ਅੰ
 ਮੀ। ਛਰਾਤੁਰੀ ਕਹ ਕੀ ਕਤ ਭੈਣਾ। ਜੋ ਭੁਲੇ
 ਜੋ ਖਾਂਦਣ ਭੈਣਾ। ਮਾਰਫਦੀ ਮੇਂ ਪਹੁ
 ਚੇ ਜੇਈ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸਿਆਲਾ ਸੇਈ।
 ੬੪) ਜੋ ਸੁਣ ਕਰ ਸਮਝੁ ਵਿਚਾਰੇਗੇ। ਸੁਣ
 ਸਾਜਨ ਸਮਝੁ ਪਿਆਰੇਗੇ। ਖਾਲੀ ਹਾਥ
 ਅਕਾਸੇ ਮਾਰੇ ਛਰਾ ਛਰੀ ਕਤ ਵਾਲੇਗੇ।
 ਤਰਕ ਚਤਰੀ ਕਤ ਲਾਗੇ। ਤਿਨ ਕੋ ਕਹਿ
 ਵਜੀਰ ਸੁਣ ਸਾਢੇਗੇ। ੬੫) ਹਕਹ ਕੀ ਕ
 ਤਜਾਵੇ ਜੇ ਕਰ ਜਾਣਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਪੁਤਰੇ
 ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਜਿ ਸਜਨ ਨੀ ਜਾਇਆ ਨਹੀ
 ਦੁਆਰੇ ਕੁਤਾਗੇ। ਮਾਰਫਦੀ ਮੇਂ ਮੈਂ ਜਾਂ ਲੁ
 ਟੇ ਬਰਣ ਅਸਰਮਾਂ ਕੀ ਲਾਪੁਟੇ। ੬੬
 ॥ ਮਾਰਫਦੀ ਮੇਂ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇਗੇ। ਸੁਧਾ ਸਮਦਿ
 ਰਜਾਗਾਰ ਤੇਗੇ। ਜੋ ਸੁਣ ਕਰ ਸਮਝੁ ਵਿਚਾਰੇ
 ਰੇਗੇ। ਸੁਣ ਸਾਜਨ ਸਮਝੁ ਪਿਆਰੇ

ਰੋ॥ ੴ॥ ਬਰਨ ਬੈਹਮ ਲਯਾਣ ਛੱਡੀਥੈ ੨੦
 ਸਬਰਾਨੀ ਖੇਤੀਗੇ॥ ਸੁਦਰ ਹੋਇ ਕਰਸ
 ਮਸ਼੍ਰਵਿਚਾਰੇ ਕਰੇ ਬਤੀਅੰਤੋਤੀਗੇ॥ ਰੋ
 ਹੀਬਾਣ ਪ੍ਰਸਤ ਅਸਰਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰਸੀ
 ਨਿਆਸੀਗੇ॥ ਜਨਨੀ ਜਨਾ ਕਪੁਤ ਕਲਿ
 ਹਿਨੀ ਕਾਹੇ ਜਨਾ ਉਦਾਸੀਗੇ॥ ੴ॥ ਨਾ
 ਗਾਹੇ ਕਰਬਨ ਮੇਥਿਚਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿਨ
 ਬਨ ਬਾਸੀਗੇ॥ ਮਰਕਟ ਬਨ ਮੇਰਹੇ ਹਮੇ
 ਸਾਂਸੁਣ ਕਰਾਵੈ ਹਾਸੀਗੇ॥ ਅੰਗਮਾਨ
 ਅਗਨ ਮੇਜ ਲਿਅਜਾਨੇ ਅਸ ਉਤਕੀ
 ਨਾਸੀਗੇ॥ ਉਦੇ ਪੁਰਨਾ ਮਾਗੇ ਬੜਵਾਝੀ
 ਸਨਾ ਅਧਕਾਪਿ ਆਸੀਥੈ ੴ॥ ਸੀਤਲ
 ਨਾਸੀਤੋਖ ਪਕਾਵਨ ਗੁਜਰੇ ਗੁਜਰ ਅਕ
 ਸੀਂਗੂ ਹਾਰ ਹਮੇ ਸਾਂਮਿ ਲੇਸੁ ਸਕੈ ਸਿੰਦ
 ਕਵਾਂਨ ਸੁਖ ਵਾਸੀਗੇ॥ ਲੀਹ ਲੀਹ ਗਾ
 ਠੀਚ ਲੇਸੁ ਖਾਲੀ ਮੂੜ ਮੂਰਖਾਂ ਮਾਸੀ
 ਰੋ॥ ਆਰੋ ਅੰਧਾ ਮਗਰ ਸੁਜਾਖਾਚਾ

ਲਲਗਤ ਕੀ ਪਾਸੀਰੇ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਿਚ
ਰਬਿ ਨਨਰ ਜਮ ਠੰਡਾ ਗਲ ਫਾਸੀਰੇ॥ ੧

੦੦॥ ਕੋਲ ਛੁਰਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬਚਾ ਦੇ ਲੋਭ ਆ
ਜਰੇ ਫਾਸਾਗੇ॥ ਲੋਭ ਆਸਰੇ ਮਰ ਕਟ ਫਾ
ਸਾ ਦੇਖਤ ਆਵੈ ਹਾਸਾਗੇ॥ ਸੀਤ ਜਨਾਂ ਕੀ
ਸਰਨੀ ਲਾਗੇ॥ ਸਮਝੈ ਸੀਤ ਨ ਆਸਾਗੇ॥
ਆਸਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਗੁਰਾਂ ਗਤ ਲ
ਹੇ ਪਿਆਰਾ ਪਾਸਾਗੇ॥ ੧੦੧॥ ਸੁਆਨ

ਸਰੀ ਕਾ ਦਰ ਦਰ ਫਿਰ ਹੋ ਹਾਥ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ
ਕਾਸਾਗੇ॥ ਗਰਧ ਬਲਾ ਦੀ ਕੀ ਆਕੇੜ
ਮੇ ਦੇ ਕਰਨਾਰੀ ਬਾਸਾਗੇ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ
ਚਾਰ ਬਿਨ ਨਰ ਕੀ ਆਕੇ ਦੇ ਮੇਵਾਸਾਗੇ॥

੧੦੨॥ ਮਜਲਾਂ ਚਾਰ ਬਖਾਨੇ ਜੇ ਕਰ ਸਮਝੈ ਸੁਨੇ
ਸਿਆਨਾਗੇ॥ ਬੋਰਾ ਬਾਤ ਸੁਣੇ ਨਾ ਸਮਝੈ
ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਭਨਿਦਾਨਾਗੇ॥ ਦਹਾਦਿ
ਜਜਾਂ ਨ ਜਰ ਬੁਖ ਪਾਇ ਓਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੀ
ਤਪ ਛਾਨਾਗੇ॥ ਮੇੜ ਰਹੇ ਨਹੀ ਮੁਨਿਆ ਮੁ

ਰਖਬੇਈਮਾਨਛਿਤਾਨਾਗੇ॥ ੧੦੩॥ ਜਨ ੨੧
 ਨੀਜਨਾਕਪੁਤਕਲਹਿਲੀਮਾਰਕੇਟਨ
 ਤਾਨਾਗੇ॥ ਸਾਜਨਸੁਨਕਰਸਮਸੁਵਿਚਾ
 ਰੇਪ੍ਰੇਮਕਰੇਹਨਸਾਨਾਗੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰ
 ਪਿਆਰਾਮਿਲਿਆਮਿਲੇਦਿਆਲੂਦਾ
 ਨਾਗੇ॥ ਮਿਲਕਰਮੁਝਕੀਦੀਨਾਦਾਨਾ॥ ਸ ੧੦੪
 ਮਝਪਿਆਰੇਲੇਵੇਮਾਨਾ॥ ਜਾਂਨੀਜਨਮ
 ਅਮੋਲਕਜਾਵੇਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇ
 ਰਾਗੇ॥ ਲਾਖਚੋਰਾਸੀਜ਼ੁਨਾਂਭੋਰੋਕਹਾ
 ਨਮਾਨੇਮੇਰਾਗੇ॥ ੧੦੫॥ ਜਿਨਕੀਦਹਰਿ
 ਸਦੁਛਤਛਿਰਹੀਹਮੇਤੁਮਾਰੇਪਾਸੇਰੇ
 ॥ ਨਖਸਖਜਾਨੀਜਾਨਪਿਆਰਾਹਮੇ
 ਹੁਲਾਸੇਹੁਸੇਰੇ॥ ਰੋਨੁਵਿਛਾਵੇਤਨ
 ਤਰਸਾਵੇਦੁਖੀਰਹੈਹਰਵੇਲੇਰੇ॥ ਮਾਨ
 ਸਜਨਮਅਮੋਲਕਜਾਵੇਮੁਰਦਾਮਰੇ
 ਕਵੇਲੇਰੇ॥ ੧੦੬॥ ਜਬਸੈਨਪਰੇਤਬ
 ਮਰਹੈਰੇ॥ ਬਹੁਦੁਖੀਕੋਨਮਾਂਕਰਹੈਰੇ

॥ ਰੋੜ੍ਹ ਬਿਛਾਏ ਤਨ ਤਰਸਾਏ ਉਪਰਧਾਏ
 ਤਨ ਅਪਨਾ ਜਬਰ ਕਰੇ ਰੋੜ੍ਹਾ ਲਏ ਮ
 ਰੋੜ੍ਹਾ ਪਾਪ ਚਮੋੜਾ ਕਰਤ ਪਨਾ ਨਾਗੇ ਨ
 ਗਨ ਪੁਟੇ ਮੇਛੁ ਲੇ ॥ ਰੋਗੀ ਜੋ ਗੀਲੀ ਗਤੇ
 ਲੁ ਲੇ ॥ ਗਾਰਧਰੂ ਰੂੜੀ ਲੇ ਦੇ ਜੋ ਉਕਰ
 ॥ ਡਾਰ ਮਿਰਤ ਕਾ ਸਿਰ ਮੇ ਤਿ ਉਕਰ ॥ ੧੦੭
 ॥ ਡਾਰ ਮਿਰਤ ਕਾ ਮੁਖ ਉਤਾ ਜਨ
 ਨੀ ਜਨੈ ਕਲਹਿਣੀ ਪੁਤਾ ॥ ਡਾਰੋ ਸੀਤ ਚ
 ਰਨ ਪਗ ਪੂਰਾ ॥ ਪਾਵੇ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਜੁਰੂ
 ਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਜਿ ਸਜਨ ਨੀ ਜਾਇ
 ਅਗਾਰ ਗਾਰ ਮੁਖ ਹੋਇ ਜਗ ਮੇਆ
 ਇਆ ॥ ੧੦੯ ॥ ਯਹਿ ਨ ਰੂਨ ਰਾਇ ਟਵੇ
 ਹਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਜੁਣੈ ਹੋਇ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਸ
 ਮੇ ਹਮ ਨਾਂਗਾ ਦੇਖਾ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾਪ
 ਇਆ ਭੁਲੇਖਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਹਮੇ ਵਿਚਾਰਾ
 ਹੋਇ ਆਕੀ ॥ ਸੁਫਨੇ ਮੇ ਹਮ ਦੇਖਾ ਸੀ ॥
 ਸੁਫਨੇ ਮੇ ਹਮ ਦੇਖਾ ਮੇਸੇ ॥ ਨਿਹ ਕਲੀ

ਕਕਰਜਾਨੇਜੈਸੇ॥ ੧੧੧॥ ਚਾਰਨੁਗਾਂ
 ਕੇਸਤਿਗੁਰਵਾਲੀ॥ ਆਗਸੇਵਿਆ
 ਜੇਕਪਰਾਪਤਜਲਕੋਸੇਵਨਸੀਤਾ॥
 ਦੁਖਸੇਵਿਆਦੁਖਪਰਾਪਤਵਹਿਨ
 ਹੀਸਿਤਨਰੀਤਾ॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰਭੂ
 ਖਪਰਾਪਤਕਲਪਤਮਨੁਆਂਹੀ
 ਤਾਕਰੇਵਜੀਰਖਲਾਸੇਗੁਰਬਿਨੁ
 ਕੋਇਨਾਮਿਲਿਆਮੀਤਾ॥ ੧੧੨॥ ਨਾਂ
 ਗਨਗਨਫਿਰੈਹੁਇਨਕਟਾਵੇਖ
 ਵਜੀਰਪਛਾਨਾਪਟਗਾਕਿਉਝਾਵੇ
 ਹਲਖਲਾਰਾ॥ ਬਹੁਆਲਸਫਿਰੇ
 ਨਕਾਰਾ॥ ੧੧੩॥ ਲਾਗੇਭੂਖਨਗਰਕੋ
 ਤਾੜੇ॥ ਚਾਬੇਚਟੇਚਾਂਮਕੋਜਾੜੇ॥ ਲਾ
 ਇਬਿਭੂਤਫਿਰੇਜਿਉਭੂਤਾ॥ ਬੀਤੀ
 ਐਧਅਗਾਰਥਉਤਾ॥ ੧੧੪॥ ਲੇਦ
 ਰਪਨਵੇਖਵੈਰਾਗੀ॥ ਅਪਨਾਅ
 ਪਕਰੇਨਹੀਦਾਗੀ॥ ਯਹਿਨਹੂਨਰਾਇ

ਨਦੇਹਾਰੇ। ਕਿਉਂ ਭਾਰ ਸਿਰੇ ਮੇਖੇ ਹਾਰੇ।
 ੧੧੫। ਹੋਇ ਬਾਲਕ ਬੇਲਾਇ ਕਰੇ। ਚਾਨ
 ਫਚੋਰ ਚੂਤੀ ਏਨੇ ਮਾਰੇ ਕਾਲੇ। ੧੧੬
 ॥ ਗਾਫਲ ਗੁਰੁ ਗੁਵਾਏ ਅਗਾ। ਬੀਜ
 ਬੀਜ ਖੇਤ ਨਹੀ ਲਾਗਾ। ਜੇਵਰ ਖਾਵਾ
 ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰਹੇ ਖਾਲੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ
 ਦੇ। ੧੧੭। ਕਪੋਦ ਜੀਰਲ ਹੋ ਗੁਰਮਤ
 ॥ ਛੋਟੇ ਦਸਤ ਭਾਂਡ ਨਾ ਅਤ। ਚਾਲੇ
 ਸਤੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਵੇ। ਆਗੇ ਅੰਝੜ ਮ
 ਗਰੇ ਅੰਧਾ। ਕਪੋਦ ਜੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਮਾਂ
 ਦਾ। ੧੧੮। ਮਿਸੇ ਸੁਜਾ ਖਾਰ ਸਤੇ ਪਾਵੇ।
 ਤਾਂ ਓਹੁ ਰਸਤੇ ਰਸਤੇ ਜਾਵੇ। ਆਗੇ ਹੋਰ
 ਮਿਸੇ ਗੁਰਲਾਈ। ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਵਾਈ
 ਬਾਈ। ੧੧੯। ਕਪੋਦ ਜੀਰ ਮਿਸੇ ਗੁਰ
 ਸੁਰਾ। ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਿਅ ਆਰਾਪੁਰਾ।
 ਦੇਵੇ ਸੋਹੇ ਸੋਹੇ ਸਾਗ। ਸਮਝੈ ਸਾਜਨ
 ਮੁਨਗ ਵਾਗ। ੧੨੦। ਸਭ ਸੇਤ ਨਕ

+ ਜਾਣੇ
 ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਧਾਰੇ

ਏਕੋਆਸਾ। ਜਿਉਜਲਮੇਜਲਕਰੇਨਦ
 ਸਾ। ਸੋਹੀਸੋਤਹਰਦਮਹੋਵੇ। ਸਮਝਦੀ
 ਚਰਜੇਈਸੁਖਸੋਵੇ॥ ੧੨੧॥ ਜਾਗੇਭਗ
 ਮਿਲੇਗੁਰਗੁਰਗ। ਲੇਵੇਬਾਗਬਾਸਨ
 ਭੁੰਗ। ਕਹੇਵਜੀਰਵਿਚਾਰਲਹੈਸੁਗਬ
 ਝੁੰਨੀਅਲਾਹੁ॥ ੧੨੨॥ ਅਲਾਅਲਾ
 ਆਖਪੁਕਾਰੇ। ਬਿਨਾਨਿਸਾਨੇਵਜਾਂਮ
 ਗੇ। ਜੇਕੋਈਹੋਵੇਤਾਕੇਸੀਬੋਲੇ। ਕਹੇਵ
 ਜੀਰਪਿਆਰਾਉਲੇ॥ ੧੨੩॥ ਧੋਈਦਾ
 ਨੀਲਾਨਨਾਆਵੇ। ਰੋਵੇਪੀਟਿਨਹਿ
 ਵਰਚਾਵੇ। ਕਹੇਵਜੀਰਮਿਲੇਗੁਰਸਾ
 ਚਾ। ਮਾਰੇਮੁਖਮੇਗਮਾਨਤਮਾਚਾ॥
 ੧੨੪॥ ਸੁਣਸੋਹੀਸੋਹੀਸੈਨਾ। ਕਰਅੰ
 ਮਤਰੂਪੀਬੋਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਕਗੁਰਾਂ
 ਮੁਖਲੀਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਨਹਮੇਰਸ
 ਪੀਆ॥ ੧੨੫॥ ਜਿਸਪੜਨੇਮੇਸਾਂਤ
 ਨਾਂਆਵੇਸੋਪੜਨਾਕਿਆਪੜੀਮੇ
 ਗੇ। ਬੋਰਾਬਾਤਸੁਣੇਨਾਸਮਝੇਮੁਰ

+ ੫੫

ਖਮੁਰਖਲੜੀਐਗੇ॥ ਫਿਗਨਹੀਨਜੇਭੁਰ
 ਤਾਹੋਵੇਨਾਰਕਹੇਤੁਰਸੁਬਦੇਗੇ॥ ਮਿਲੇਸੁ
 ਜਾਖਾਸੁਰਾਪੁਰਾਚਾਏਜਬਦੇਜਬਦੇਰੇ
 ॥ ੧੫੬ ॥ ਵੇਖਨਾਰਕੋਲਿਗੇ॥ ਪਿਆਰਮ
 ਗਰਭਿਸਕੇਲਾਘੀਗੇ॥ ਸੁਕਰਮਨਾਵੇਭੁਰ
 ਤਾਪਾਵੇਜਾਵੇਭਾਗੀਭਾਗੀਗੇ॥ ਬਨੇਬਾ
 ਸਮੇਆਂਧਾਰੋਵੇਨਾਰਕੁਡੀਕੇਆਵੇਗੇ॥
 ਨਾਰਕਪੈਮੈਮਗਰੋਲਥਾਭਾਂਵੇਕਿਧਰੇ
 ਜਾਵੈਗੇ॥ ੧੫੭ ॥ ਆਧਾਂਗੁਰੂਸੁਜਾਖਾਸੇ
 ਵਕਲਾਠੀਪਕੜਾਇਜਾਵੈਗੇ॥ ਕਹੇਢੀ
 ਰਨਿਕਾਰਜਾਨੇਮੂਰਖਲਾਜਨਾਂਆਵੈਰੇ
 ॥ ਮਿਲੇਸੁਜਾਖਾਸੁਰਾਪੁਰਾਸੈਟਤਸੇਸ
 ਮਝਾਵੇਗੇ॥ ਨਖਸਖਜਾਨੀਜਾਂਨਪਿਆ
 ਰਾਦਹਾਦਿਸਿਸੁਆਪਾਦਿਸਾਵੈਗੇ॥ ੧੫੮
 ॥ ਮਜਲਾਂਚਾਰਦਿਚਾਰੇਜੇਕਰਤੁਮੇਵਸ
 ਸੀਵਾਈਗੇ॥ ਨਰੂਨਗਇਲਜੀਜਾ
 ਜਾਨੇਸਕਤਸਹੇਲੀਸਾਈਗੇ॥ ਪੜੇ
 ਨਿਵਾਜਨਿਰਾਸੇਹੋਕਰਬਿਨਾਬਾਗ

ਜਿਉ ਮਾਈ ਰੇ। ਖਾਈ ਹਾਥ ਅਕਾਸੇ ਮਾ ੨੪
 ਰੋ ਰਹੇ ਖਾਈ ਕੇ ਖਾਈ ਰੇ। ੧੨੬ ॥ ਕਰੇ ਕੇ
 ਲਿਆ ਸੈ ਦਾ ਸੋ ਗੀ ਕਾਲਖ ਤੁਮੇ ਦਲਈ
 ਰੇ। ਰਹਿ ਬਰੀ ਮਲੇ ਬਤਾਵੇ ਰਸਤਾ ਸੋ ਹੀ
 ਸੈ ਨ ਜੁ ਖਾਈ ਰੇ। ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ ਸਰਨੀ
 ਲਾਗੇ। ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੁਣੀ ਲਾਈ ਰੇ। ਜਾ
 ਗੇ ਭਾਗ ਪਿਆਰਾ। ਲਿਆ ਮਿਲੇ ਮਾ
 ਰਮੀ ਹਾਈ ਰੇ। ੧੨੭ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਪ
 ਛਾਂਦਾ ਪਿਆਰੇ ਗੁਜਰੇ ਗੁਜਰ ਸੁਖਾਈ
 ਰੇ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸੈ ਹਿਸਾ ਸਿਰ ਪਰ
 ਧਰਿ ਓਨਾ ਮਾ ਅਕਾਈ ਰੇ। ਮੂਰਖ ਮੂਸ
 ਲਬਾਣਾ ਲਾਵੇ ਕਾਇਆਂ ਕਾਈ ਕਾਈ
 ਰੇ। ਨਾਚਤ ਭੁਨਕਤ ਭੁਨਕੇ ਬਹੁਤਾ ਧਰਿ
 ਆਨਾ ਮਧਮਾਈ ਰੇ। ਕਹੇ ਦਨੀਰ ਦਿਨ
 ਰਬਿ ਨਾਨਕ ਖਾਵੇ ਸੁਰਹ ਲਾਈ ਰੇ। ੧
 ੩੧ ॥ ਸੋ ਗੀ ਸੁਣ ਕਰ ਚਾਵੜ ਕਰੇ। ਮਾਹ
 ਕੋਟ ਨਾ ਦੁਲਾਹੁ ਰੇ। ਜਿਉ ਪਰਜਾ ਪਤ

ਗਰਧਰੁ ਹਾਕੇ॥ ਮਾਰਦੁ ਸਰਾਤੀ ਸਰਤਾ
 ਕੇ॥ ੧੩੨॥ ਜਿਸੁ ਲਕਰ ਸਮਸ਼ਟਿ ਚਰੇਰੇ
 ॥ ਸੁਲਸਾਜਨ ਸਮਸ਼ਟਿ ਪਿਆਰੇਰੇ॥ ਏਕ
 ਨਕਾਰੇ ਆਖਨ ਬਹੁ ਤੇ ਬੋਲਨ ਇਸ ਕੋ
 ਮੰਦਾਰੇ॥ ਰਹੈ ਅਪਵਾਟੇ ਧੁਰਨੀ ਪਹੁਤੇ
 ਬਿਨ ਕੁੰਜੀ ਮੁਖ ਜੰਦਾਰੇ॥ ੧੩੩॥ ਹੋਇ ਨ
 ਸਾਬਤ ਬਨਹੈ ਆਯਦੁ ਬੋਧ ਬਿਨਾਰੇ
 ਸੁਤੇਰੇ॥ ਮਾਰਗ ਮਾਜਿ ਉਗਲਹੈ ਕਾਗ
 ਤਨਾ ਤੇੜਨਾ ਉਤੇਰੇ॥ ਸੁਰਤੀ ਕਾਂਟੀ ਨ
 ਜਰਨੀ ਮਾਣੀ॥ ਫਾਗ ਫਿਰੇ ਜਿਉ ਲੁਟੇਰੇ
 ॥ ਸਿੰਘ ਵਜੀਰ ਮਸੂਰ ਕਹਾਣੀ ਕਾਮਕ
 ਸਾਈ ਪੁਟੇਰੇ॥ ੧੩੪॥ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਕੀ ਫੈਰ
 ਕਮਾਵੇ ਨਾਹ ਬਾਅਵੇ ਝੁੰਗਾਰੇ॥ ਮੰਗੇ
 ਬਾਝੇ ਖੋਰਨਾ ਪਾਵੇ ਕਹੈ ਅੰਤਰਾਗੀ ਗਾਰੇ
 ॥ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਕਹੁ ਮਾਰ ਉਚਕੇ ਚੋਰ ਉਜਾ
 ਨਨ ਝੁੰਗਾਰੇ॥ ਅਸਕਹੈ ਇਮ ਸੂਰੀ ਮ
 ਚੇ ਬੋਲ ਉਜਾਗਰ ਬੁੰਗਾਰੇ॥ ੧੩੫॥

ਸ

ਏਕਦੁਜੇਨੂੰਵਾਜਨਮਾਰੇਕਦੋਆਖਦਾ
 ਆਇਆਗੇ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਰਾਚਲਸਾਰੇ
 ਬਿਨਮਾਂਗੇ। ਮਰੇਤਿਹਾਇਆਗੇ। ਬਿਨਬੇ
 ਥੇਕੋਅਪਨੇਪਰਦਾਸਾਧਕਹਾਵੈਚੋਗੇ।
 ਆਸਕਵਾਕਮਸਰੀਕਰਦਾਕਹੇਤਹੀ
 ਮਤਹੋਗੇ। ੧੩੬। ਬਿਨਬੇਥੇਕਹਪੈਰਚ
 ਲਾਵੇਵਾਜਨਮਾਰੇਪੁਤਾਗੇ। ਆਸਕਸ
 ਠਸਠਾਇਸੁਫਾਵੇਤਬੈਕਹਾਵੇਕੁਤਰੇ
 ੧੩੭। ਪੀਲੋਪ੍ਰਸੰਗਾਵੈਹਰਾ। ਦਾਸਗ
 ਲਾਬਦਇਆਲਗੁਰਪਰਗਟਪੀਰੋ
 ਪੀਗਜੋਮਨਸਾਮਨਮਾਂਚੀਏਆਵ
 ਤਧਿਰਤਾਧੀਗ। ੧੩੮। ਹਮਰੀਆਸ
 ਮੁਰਾਦਹੈਪਰਗਟਕਰੋਸਰੀਗ। ਮਾਤ
 ਸਾਹਬਨੇਆਖਿਆਬਖਸੇਸਿੰਘਦ
 ਜੀਗ। ੧੩੯। ਚਠੇਨਗਰਸੁਹਾਵਣ
 ਧੀਨਧੀਨਜੰਡਕਰੀਗ। ਫਿਰੀਸੁਆ
 ਤੀਦੇਸਕੀਵਗਨਨਹਿਰਾਂਨੀਗ। ੧੪੦

१४१

॥ ਹੋ ਨਮੁਰਾ ਦਾਂ ਪੁਰੀ ਅੰਮਾਂ ਗਨ ਭੇਣਾ ਵੀ
ਗਾ ਹਿੰਦੂ ਸੁਭਵ ਮਾਨ ਲੀ ਮਾਛ ਕਰਹਿ
ਤਕ ਸੀ ਗਾਂ ਨਿਗਾਤ ਕਾ ਵਨ ਮੇ ਹਰ ਕੀ
ਕਿ ਅਚਾਣਾ ਕਿ ਆ ਕੀ ਗਾ ਦੁਸ਼ਭਵ
ਨਾ ਦੁਸ਼ਟ ਕੀ ਲਾਗੇ ਗੇਲ ਤੀ ਗਾ ॥ ੧੪੧ ॥
ਆਵੇ ਪਤੀ ਸੁਭ ਖਦੀ ਗੁਜਰੇ ਸੁਕਰ
ਵਜੀ ਗਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਦਾਸ ਗੁਲਾਬ ਦਇਆ
ਲਗੁ ਹਰੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਦਇਆ ॥
ਹੋਰੀ ਹਰਦਮ ਹੋਰੀ ਉਡਤ ਗੁਲਾਬ
ਗੁਲਾਬ ॥ ੧੪੩ ॥ ਬਿਨ੍ਹੇ ਬਰੀ ਚਬ
ਹੁਗੁ ਨਾਹ ਮੇ ਅਵਾਂ ਵੇ ਬਾਬਾ ਤੁਰਮਤੀ
ਬਰਨੈ ਬਤਾਂ ਰਸੁ ਭਾਗ ਪਤੀ ਆਲ
॥ ੧੪੪ ॥ ਉਪਮਾਂ ਅਧਕ ਅਨੁਪਗੁ
ਰਸ ਬਸੰਦ ਪੁਰਾਤਾ ॥ ਭਾਗਾ ਵਾਸੇ
ਵੇਖ ਕੇ ਹੋਏ ਲਾਲ ਨਕੇਲਾ ॥ ੧੪੫ ॥
ਬਰਨ ਅਸਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਸੋਚਾਂ ਕਰਨ
ਖਿਆਲ ॥ ਰੰਡੀ ਵੇਖ ਸੁਹਾਗਣਾ ਰੇ

ਵੇਖੋਹਵੇਵਾਸਾ॥ ੧੪੭॥ ਗੁਰਪਗ
 ਪਾਸੇਜਾਂਦਿਆਂਕਿਆਕਰੇਸਮਕਾ
 ਲਾ॥ ਨਿਗਤਕਾਵਨਮੇਹਰਕੀਨਜ
 ਰੀਨਜਰਨਿਹਾਸਾ॥ ੧੪੮॥ ਜਾਗੇਤ
 ਗਵਜੀਰਕੇਸੇਵਾਸੁਫਲੀਘਾਸਾ॥
 ਪਰਗਟਹੋਏਜਗਤਮੇਬੁਢਿਆਈ
 ਗੁਰਨਾਸਾ॥ ੧੪੯॥ ਵਾਸਗੁਲਾਬੁ
 ਦਇਆਲਗੁਰਨਖਸਨਿਧੜਕੇਨੈ
 ਨਾ॥ ਜਿੰਤਵਲਕਿਰੰਪਾਮੇਹਰੰਕੀਛੰ
 ਮਛੰਮੰਬਰੰਸਨਬੈਨਾ॥ ੧੫੦॥
 ਜ਼ਿਉਘਟਸਾਂਵਲਮੇਘਲਾਛਮਛ
 ਮਬਰਸੇਬੈਨਾ॥ ਜਿਤਵਲਕਿਰਪਾ
 ਮੇਹਰਕੀਤਾਨਤਾਨਕਰੰਹਿਨਾ॥ ਸਮ
 ਸੁਨਸਾਜਨਸੂਰਮੇਤਾਨਾਂਇਨਕਾਂਸ
 ਹਿਨਾ॥ ੧੫੦॥ ਕਲਪਨਕਾਇਰਕੋਤ
 ਭੁਛਾਇਆਬੇਦਾਬੁਹਿਨਾ॥ ਚਿਕਨ
 ਆਟਾਰਿਗਾਇਆਸੁਪਰੇਲੈਲੈ

੨੬

੦

ਕ

ਪਹਿਲਾ ਭੇਸਾਗਾਰੇ ਬਿਬੜੀ ਭੇਸਾਗਾਰੇ
 ਬਿਬੜੇ ਖਹਿਨਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤ
 ਨੇ ਮਾਰੀਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚਿਸ ਕੰਚਹਿਨ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਪੇਸ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਂਦੀ ਸੋਗੀ ਰੋਗੀ
 ਰਹਿਨਾ ॥ ਜਾਗੇ ਭਾਗਵਤੀ ਰਕੇਲਹਿ
 ਰਲਾ ਭਲੇ ਲਹਿਨਾ ॥ ਦਾਸ ਗੁਲਾਬ
 ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਅਧਿਕ ਪਿਆਰੇ
 ਮੀਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਕੋਰ
 ਖਹੇ ਸਾਚੀਤਾ ॥ ਭੋਲ ਨ ਚਾਹੇ ਨਾਹਿ
 ਤਨ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਪਰੀਤਾ ਗੁਰ
 ਦਰਦੇਈ ਨਾ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਨੀਤ ਬ
 ਨੀਤਾ ॥ ॥ ॥ ਪਰਗਟੇ ਦਨ ਸੂਰ
 ਮੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਦਾਸ ਗੁ
 ਲਾਬ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਪਰਗਟਾ
 ਦਨ ਬੇਇ ॥ ਜਾਗੇ ਜੇਤ ਜਗਤ ਮੇ
 ਸਰਬ ਹਨੇਰਾ ਖੋਇ ॥ ਜਬੇ ਜਬੇ
 ਬੋਲ ਦੇਤ ਬੇਹੁਲਾ ਸੀ ਹੋਇ ॥ ਰਸ

ਨਰਸੀਥੇਰਲਮਿਥੇਕਹਿਨਸਪੂਰ
 ਨਸੋਇ। ਦੇਖੀਦੁਰਜਨਦੁਸਟਜਨ
 ਮਨਮੁਖਨਿੰਦਕਦੋਇ। ਪਾਂਚੋਪਾ
 ਪੀਜਗਤਮੇਂਕਹਿ। ਨਵਜੀਰਬ
 ਗੋਇ। ॥ ੧੫੪ ॥ ਦਾਸਗੁਲਾਬਦਇ
 ਆਲਗੁਰਹਮਰੇਮਾਈਬਾਪ। ਦ
 ਰਸਨਪਰਸਨਕੀਤਿਆਮਿਟਗਏ
 ਤੀਨੋਤਾਪ। ਰੋਮਰੋਮਰਸਰਚਿਰ
 ਹਿਆਸੋਰੀਸੋਰੀਜਾਪ। ਦਹਦਿਸ
 ਦਾਈਆਦਹਿਗੁਨਾਜਾਣਾਪ
 ਫਾਆਪ। ॥ ੧੫੫ ॥ ਵਾਦੀਵਗਮੀ
 ਕੂਟਦੇਮਰੇਨਾਸੋਟੇਸਾਪ। ਜਿਸਲ
 ਨ੍ਰਿਅਸੋਮਰਗਇਆਭੁੰਏਸੋਗਸੀ
 ਤਾਪ। ਕਹੇਵਜੀਰਵਿਚਾਰਬਿਨਲ
 ਗੋਪੁਜਾਪਾਪ। ॥ ੧੫੬ ॥ ਦਾਸਗੁਲਾ
 ਬਦਇਆਲਗੁਰਉਪਮਾਂਅਧਿ
 ਕਪਣੀ। ਪਰਗਟਪੀਰਪਜਾਬ

ਮੇਰੀ ਅਸ ਬਬਲੀ ॥ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ
 ਪਹੁਚ ਕੇ ਜਾਵਣ ਤਵੇ ਤਲੀ ॥ ਸੀਤ ਸੀ
 ਰੋਵਰ ਹੀ ਸਗੁਰ ਦਮ ਕੇ ਸੀ ਸਮਲੀ ॥
 ੧੫੦ ॥ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਲਹਿਨੇ ਸੇਵਾ
 ਦੁਧ ਬਲੀ ॥ ਮਦਰ ਦੇ ਸਸੁ ਹਾਵਣਾ
 ਸੇਰੇ ਬੁਰਵਲੀ ॥ ਜਾਗੇ ਭਾਗ ਵਜੀਰ
 ਕੇ ਜਾਗੁਰ ਨਾਲ ਬਲੀ ॥ ਮਿਰਜਾ ਮਿ
 ਰਜਾ ਆਖੀਏ ਮਿਰਜਾ ਮਿਰਜੇ ਦਲ
 ॥ ਮਿਲੀਏ ਸਾਜਨ ਸਚਿਆ ਸਾਗ ਸੁਖ
 ਸਦਾ ॥ ਵੇਖੀਏ ਨੇਤ੍ਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਿਧਲੀ
 ਸਿਧਲੀ ਛਾਂ ॥ ਸੀਤ ਲਹੇ ਏਵੇ ਕੇ ਸੀ
 ਤਲ ਸਾਰਾ ਥਾਂ ॥ ੧੫੧ ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਨਕਰ
 ਬੈਠੀਏ ਨੀਵੇ ਹੋਰ ਠਾਂ ॥ ਨਿਗਾਤ ਕਾ
 ਵਨ ਮੇਹਰ ਕੀ ਦੂਛੇ ਦੂਲਾ ਮਾਹਾਂ ॥
 ਕਰੇ ਬੁਲਾਰਾ ਬੇਨਵਾਸ ਚੇ ਸਚ ਨਿਆਂ
 ॥ ਜਿਉ ਸੁਠਨਾ ਤਿਉ ਜੀਵਣਾ ਗਹਿ
 ਮਾਂਗਹਿ ਮਸਰਾਂ ॥ ੧੫੨ ॥ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ

ਦੇਨੁਤੁਰਰਪੇਏਫੇਰਕਰੇਭਾਂਭਾਂਭਾਂਭਿ
 ਨਾਦਿਚਾਰੇਅਪਦੇਸੁਵਾਂਪਿਭਗਾਂ
 ॥ ਵਾਦੀਵਾਦੀਵਨਗਏਵਨੇਬਾਵ
 ਲੀਵਾਂ॥ ਦੁਲੇਦੁਲਹਨੇਰਨਾਖੋਫੇਕ
 ਰੇਖਾਂਖਾਂ॥ ੧੬੦॥ ਸੋਗੀਸੁਫਕਰ
 ਸੋਗਿਆਕਹੇਕਿਧਰਨੁਜਾਂ॥ ਜਦੇਨ
 ਧਨਕਾਜਾਗਿਆਮਰੋਮਨਮੁਖਈ
 ਮਾਂ॥ ਪਏਪਵਾਨਾਪਿਰਣਾਂਦੁਸਰਕਰੇ
 ਕਾਂਕਾਂ॥ ਪ੍ਰਿਗਜਨਨੀਜਿਸਜਨਮਿ
 ਆਚੰਦਰੀਚੰਦਰੀਗਾਂ॥ ੧੬੧॥ ਬੇ
 ਲਬਰਾਬਰਜਾਣੀਏਕਰੇਅਨਾਵਾ
 ਅਂ॥ ਨਾਸਨਾਸਨਾਸਮਸ੍ਰੁਪੈਕੁਨਕੁ
 ਨਠਕਠਾਂ॥ ਦੁਸਟਕੁਸਟਤਨਪਸ
 ਰਿਆਕਹਿਕੇਤੇਖੁਪਾਂ॥ ਨਿਦਕਨਿ
 ਤੇਨਾਂਮੀਆਂਕਰਨਾਕਰੇਗੁਨਾਹਾਂ॥
 ੧੬੨॥ ਬਾਵਰਬਾਂਧੇਬਾਵਰੇਫਾਥੇ
 ਆਨਕੁਖਾਂ॥ ਪਏਪਖੇਕੁਪਿਜਰੇ

ਬਾਂਧੇਲਟਕਨਲਾਂਗੁਰਪਗਪਿਆ
 ਰੇਪਹੁਚਦੇਜਾਂਵਲਉਡਉਤਾਂਗਾਸ
 ਸਾਸਿਆਣਾਸੁਰਮਾਮੁੜਿਆਪਰਤ
 ਪਿਛਾਂਗਾਕਹਿਨਕੁਦਾਇਅਨਿਕ
 ਲਿਆਰੋਵਨਮਾਰਨਧਾਂ॥੧੬੩॥ਮਾ
 ਰੇਵਾਜਵਜੀਰਨੂੰਹਾਥਜੋੜਕਰਹਾਂ॥
 ਸਾਤਬਚਨਕਰੋਬੋਲਿਆਹੋਵੇਫਿਕ
 ਰਫਨਾਹਾਂਅਮਰੂਰੋਇਆਅ
 ਮਰਦਾਸਫਿਰੇਮਸਤਮਨਮਾਂਗਾਸੁ
 ਟੇਪੁਕਾਰੇਸੁਰਮਾਸੁਟੇਪੁਕਾਰੇਤਾਂ॥
 ੧੬੪॥ਲਿਹਚੇਸ੍ਰਵਨਮਨਨਕਰਪ
 ਕਨ੍ਹਪਿਆਰੇਦੀਬਾਧਾਜਿਉਦਕਪ
 ਨਮੁਖਵੇਖੀਏਵੇਖਵੇਖਪਤੀਆਂਹ
 ਮੁਛਮਰੋੜੋਆਪਕੀਦੁਵੇਦੁਵਉ
 ਤਸਾਂਗਾਨੇਣੀਨੇਣੀਮਿਲਾਵੜਾਅ
 ਪਣੇਮਾਂਹਸਮਾਹਾ॥੧੬੫॥ਮੂਰਖਪ
 ਕਨ੍ਹਗਿਚੀਓਖਾਈਹਾਥਹੀਆਂ॥

ਵਡਦੇਦੇਖੀਜਾਪਿਆਜਿਉਧੋਬੀਪ
 ਟਕਾਂ। ਪਟਕਪਟਕਕਰਮਾਰਦਮਾ
 ਗਮਾਰਚਟਕਾਂ। ਤਾਂਤੇਰੀਮਲਉਤਰੇ
 ਵਾਂਗਵਾਂਗਵਾਂਗਵਾਂਗਵਾਂ। ੧੬੬। ਚਿਟਾਚਿ
 ਟਾਚੋਧਰੀਕਾਲਖਕਦਰਕਰਾਂ। ਲਾ
 ਨਤਵਰਗਾਜੀਦਲਾਅੰਮਕਰੇਧਰ
 ਕਾਂ। ਮਿਲੇਪਿਆਰੇਪੁਰਿਆਂਸੁਣਿ
 ਅਸਚਸਨਾਹਾਂ। ਸੁਣਕਰਸਮਸ੍ਰ
 ਵਿਚਾਰਿਅਗਾਕਰਬਲਾਸਮੁਖਗਾਂ।
 ੧੬੭। ਸੁਣਸਿਖਸਾਜਨਸਜਣਾਸੁਣੀ
 ਪੁਕਾਰਸੁਣਾਂ। ਕਰੋਦਜੀਰਵਿਗਾਹੀ।
 ਆਤੁਝਬਿਨਦੁਜਾਂਨਾਂ। ੧੬੮। ਕਬੀ
 ਰਕਸਉਟੀਗਾਂਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੇਨਾਕੇ
 ਇ। ਗਮਕਸਉਟੀਸੋਸੋਜੋਮਰ
 ਜੀਵਹੋਇ। ੧੬੯। ਤਿਚਗਬਿਮਾ
 ਹੀਜਾਲੀਏਜਿਚਰਕਦੁਬਿਤਾਦੇ।
 ਦੁਬਤਾਦੁਖਵਿਗਾਇਆਜਿਉਰੇ

ਗੀਤਿ ਉਗੇ ॥ ਜੇ ਜਨ ਰੋਗ ਹਟਾਂ ਵਣਾ ਪੀਵੇ
 ਗਗਮ ਗਲੇ ॥ ਰੋਗ ਗੁਣਾ ਦੇ ਜਿ ਗਰਦਾ
 ਵੇਨ ਵੇਨ ਰੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਲਾ ਸਹਿਰਦਾ
 ਪੀਵੇ ਮੁਖ ਨਾਧੇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪੀਵੇ ਨਿਮਨਲ
 ਇਕੋ ਜੇ ਸੁਣ ਸੋਈ ਪਿਟੋ ॥ ਤਿਨੇ ਚੀਜ਼ ਕੋ ਕੀ
 ਆ ਜੇ ਪੀਵੇ ਅਟਕੇ ॥ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕਰ ਉਠ
 ਆ ਕਰੇ ਵਗ ॥ ਜੀਰ ਬੁਝੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਪੂਰਿਆ ਪਰਗਟ ਕੀ ਆਸ ਚੇ ॥
 ॥ ੪ ॥ ॥ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾਪਾ ਇਕੋ ਹੋਵੇ ਦੀ
 ਨਖਲੇ ॥ ਮਿਲੇ ਨਧੜਕਾ ਆਨ ਕੇਲਾ
 ਵੇਲਾ ਗੇਢੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸੁਣ ਮਿਤਾ ਮੇਰਿ ਅਕੀ
 ਕਿਨਖ ਨਿਆ ਖੋਏ ॥ ਪਛੋਤਾ ਵਾਨਾ ਕਰ
 ਹਮ ਤੁਮ ਜਤਨ ਜਣੇ ॥ ੫ ॥ ॥ ਦੀਵਾਰ
 ਪਨ ਪਕੜ ਕਰ ਅਤਿ ਰਲ ਲਲ ਭੇ ॥
 ਸਿਮਰੇ ਸੋ ਹੀ ਸਿਮਰਨਾ ਸਿਮਰੇ ਸੋ ਹੀ ਸੋ
 ॥ ਚਾਨਣ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕਾ ਚੜੇ ਭਾਂਨੀ
 ਉਲੇ ॥ ਕਦਰਨਾ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਾ ਨੇੜੇ

ਸੁਟੇਖਲੋ॥੧੬॥ਮਾਰੋਪਉਲੇਪਕ ੩੦
 ਨਕਰਗਈਗਰਕਬੁਦਬੋ॥ਪੁਛੋਕੇ
 ਤਨੇਥਾਂਦਾਪਿਛਾਪਿਰਲੁਕੋ॥ਜੇਸਚੇ
 ਸਚਦਸਦੇਤਾਂਤੇਰੀਅਬਰੋ॥ਜਤਛ
 ਪਾਵੇਆਪਣੀਕਾਜੀਕਾਂਕੁਬੋ॥੧੭॥
 ਨਾਗਾਨਕਟਾਨਕਲੀਆਦਗਾਕਮ
 ਦੇਧੋ॥ਮਾਰੋਦੁਰਜਨਦੇਖੀਆਬਲਦ
 ਬਲਦਾਚੋ॥ਸੁਣਓਇਸੁਰਾਸੇਗੀਅ
 ਲਾਗੇਤਤਾਤੇ॥ਸੋਗੀਸੋਗੀਸਾੜਦ
 ਪਿਆਰੇਲਏਬਰੋ॥੧੮॥ਸੁਣਸਿਖ
 ਸਾਜਨਸਜਣਾਸੁਣੇਪੁਕਾਰਸੁਣੋ॥ਕ
 ਰੇਦਜੀਰਦਿਚਾਰਬਿਨਕੂਨਾਮਮਤ
 ਮੋ॥੧੯॥ਗਾਵਤਮਿਰਜਾਂਸਾਹਿਬ
 ਗਾਵੁਰਾਂਝਾਹੀਗ॥ਸੁਣੇਪੁਕਾਰੇਸੁਰ
 ਮਾਂਮਾਰੇਵਾਨਵਜੀਗ॥ਬੁਰਾਮਨਾਵੇ
 ਬੋਲਣਾਵੇਖੀਦਿਲਦਲਗੀਗਾਛੈ
 ਕੀਛੁਕਰਗੁਮਾਰੇਕਲਪਤਕੀਰਾ

ਲੇਕੀਗ। १०॥ ਸੂਰਜ ਏਕ ਅਨੇਕ ਚਿਤ
 ਘਟ ਘਟ ਪਾਵੈ ਸੀਗਾ ਵਿਖ ਵਿਚਾਰੇ
 ਸਜਣੇ ਸੂਰਜ ਸੇ ਸਰੀਗ। ਨਖ ਸਿਖ
 ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਨ ਜਗੀਰ
 ॥ ਦਾਰ ਦਾਰ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨਾ ਖਾਣਾ ਖਾ
 ११ ਈਏ ਖੀਗ। ਖਾਈਏ ਰਸ ਨਾਮੀ ਰਕ
 ਰਸੇ ਹੀ ਸੇ ਹੀ ਸੀਗ। ਜਿਉ ਜਲ ਰੇਤੇ ਤੁ
 ਥੀਏ ਬੁਝ ਦੇ ਜਾਵੇ ਜੀਗ। ਰੇਤਾਰੇਤਾ
 ਰੋਰਹਿ ਆਫੁਲਾ ਆਣਖ ਬੀਗ। ਪਿ
 ਆਚਰਾ ਕਾਓਗਿ ਆਹੋਇ ਆਨ ਸਰ
 ਮਤੀਗ। १२॥ ਮੋਟਾ ਮੋਟਾ ਹੋਇ ਗਿਆ
 ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਸਰੀਗ। ਨਕਟਾਨਿ ਵੇਨਾ
 ਨਾਮੀ ਆਜਾਣ ਕਰਖਤ ਕਰੀਗ। ਕੋ
 ਕਨਗਾ ਲੇਨਾ ਗਾਲਿ ਆਕਰੇ ਦੁਫਾਰਾ
 ਚੀਗ। १३॥ ਸ੍ਵਾਨ ਸਨੇਹਾ ਘਲਿ ਆਪ
 ਕਨੁ ਪਲੈ ਰੇ ਲਾਈਗ। ਜਿਉ ਜਾਨੈ ਤਿਉ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਜਾਵੇ ਘਤ ਦਹੀਗ। ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ

ਦੇ ਤੂੰ ਮਿਲ ਪਿਆ ਮੰਗ ਦਾ ਠੇਰੇ ਫਕੀਰ ੩੧
 ॥ ਮਾਰਿਆ ਓਨ ਵਗਾ ਹਰੇ ਕੀਤਾ ਕਾਂਡਾ
 ਦੀਗ ॥ ੧੪ ॥ ਲਾਨਤ ਵਰਗਾ ਜੀਵ ਫਾਟੁ
 ਦੀ ਆਦਨ ਕੀਗਾ ਮੂਰਖ ਮੁੜੇ ਨਾ ਮੋੜੇ
 ਆਮਾਦ ਰਚੇ ਦਬ ਪੀਗਾ ਦੁਰਜਨ ਦੁ
 ਰੰਦੇ ਖੀਏ ਮਾਰੀਏ ਤਾਜਾ ਤੀਗਾ ਤਨੁ ਫ
 ਤਨੁ ਫਕੇ ਮਰਗਿਆ ਜਿਨ ਕੇ ਖੋਟ ਖਬੀ
 ਗਾ ॥ ਦਾਸ ਗੁਲਾਬ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਸੇ ੧੫
 ਵਕਸਰ ਬਅੰਬੀਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਝੇ
 ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿਆ ਰੇ ਪੀਗਾ ਵਰ
 ਵਾਰ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨਾਗਾ ਵਤ ਸਿੰਘ ਵਜੀ
 ਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਗਾੜੀ ਗਰਦਨ ਬੈਠਿਆ
 ਹੰਝੀ ਦਿਲ ਦਲੀਲਾ ਬੋਲੇ ਦਿਨ ਕਾਜੀ
 ਵਲਾਕਿਆ ਕੀੜੀ ਕੀਆ ਫੀਲ
 ॥ ਕਾਲ ਕਨਕ ਦਾ ਵੇਲਣਾ ਦੇਖੀ ਦੁਸ
 ਟਬ ਖੀਲਾ ਦੇਖੀ ਦੇਖੀ ਦਰਨ ਦਾ ਕਰੇ
 ਕਾਮ ਨਾ ਕੀਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿਆ ਰੇ

ਪੀੜਦੇਛੈਕੀਛੈਲਛਬੀਲਾਪੁਸਪ
 ਸਦੀਲਿਖਿਆਓਹੋਡੁਗਰਦੀਡੀਲਾ
 ਨਾਮੁਨਵਨੀਏਵੇਲਟੇਹੀਲਓਇਮੇਰੀ
 ਹੀਲਾਸੁਟੇਪੁਕਾਰੇਸੁਗਮਾਂਹੋਵੇਅਸਲ
 ਅਸੀਲਾ॥੧੮॥ਬੁਰਾਮਨਾਵੇਬੋਲਣਾਰੋਗੀ
 ਜੋਸਮਤੀਲਾ॥ਮਿਲਿਆਮੇਲਾਮੇਲੀਆਂ
 ਵਿਚਵਜੀਰਵਕੀਲਾ॥ਓਹੁਦਿਨਜਾਨੀ
 ਜਾਣੀਏਜਾਂਮਨਜੁਰਅਪੀਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਪਮਾਰੇਪ੍ਰੇਮਕੇਚਾਖੇਖਾਏਭੀਲਾ॥੧੯॥
 ਮੀਠੇਮੀਠੇਜਾਣਕਰਕੌੜੇਕਠਲਤਿਆ
 ਗਾ॥ਚਿਤਮਨਾਵੇਚੈਨਤਾਜਾਗੇਹਮਰੇਰੁ
 ਗਾ॥ਲੋਕਰਮਿਲੀਏਮਿਤਰਾਂਪ੍ਰੀਤਗੀਤ
 ਕੀਜਾਗਾ॥ਦਾਈਆਦੁਧਪਿਛਾਨੀਏਏ
 ਪਰਸੀਨਾਆਗਾ॥੨੦॥ਗੁਰਪਗਪਾਸੇ०
 ਵਣਾਜੋਰੋਜੋਰੀਭਾਗਾ॥ਮਨਸਜਨਮਸੁਖਾ
 ਵਣਾਮਤਕੇਈਲਾਗੇਦਾਗਾ॥ਕਿਸਨਕਿ
 ਆਰੀਬਾਸਨਾਸੀਤਾਸਾਰਾਬਾਗਾ॥ਕੁ

ਬਜਾਂਕੁ ਬੀਯੋਇ ਕਰਮੇ ਫਗਵਾੜੇ ਦੀਠ
 ਗਾ॥ ੨੧॥ ਲੋਈ ਲਈ ਕਬੀਰ ਨੇ ਕਰੇ ਰਾਧ
 ਕਾਂਰਾਗਾ॥ ਓਹੁ ਨਰ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣਾ ਲਾਗੇ
 ਜਿਸੇ ਦਰਾਗਾ॥ ਧਨ ਤਾਪੀ ਨੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ
 ਖਾਇਆ ਮਕੀਸਾਗਾ॥ ਖਾਣੇ ਦਾ ਲਾਖਾ
 ਰਿਆ॥ ਤਕੇ ਕੋੜ ਕੁਕਾਗਾ॥ ੨੨॥ ਮਿਲੇ
 ਪਿਆਰਾ ਪਹੁਚ ਕਰ ਉਠ ਕਰ ਕਦਮੀ ਲਾ
 ਗਾ॥ ਉਠਦ ਲਿਵਾ ਬੈਠਿਆ ਸੋਗੀ ਸੁਟੇ
 ਨਭਾਗਾ॥ ਕਹਿ ਦੁਜੀ ਰਸੁ ਟੁਸੁ ਤਿਆਉ
 ਠਜਾਂ ਨੀਆ ਜਾਗਾ॥ ਮੇਲ ਮਿਲਿਆ ਮੇ
 ਲੀਆਂ ਗੁਰਗੁਲਾਬ ਕਾ ਬਾਗਾ॥ ੨੩॥
 ਪੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੀ॥ ਜੇ ਜੀਵਨ ਦੇਖ ਮਾਪਿਤਮਾਂ
 ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਥੇ ਵੀ ਸਟੇ ਲੀਏ ਜੀ॥ ਪੰ
 ਜਤ ਤਕਾਸਰ ਬਪਸਾਰ ਹੂਆ ਨਿਆਹੀ
 ਨਾਮ ਰੂਪਾ ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ ਏ ਜੀ॥ ਜਿਥੇ
 ਜੇ ਕਮੇ ਗਫ ਨਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਫਿਰ ਨਹੀ
 ਨਦੇਖੀ ਸਭ ਫੇਲੀ ਏ ਜੀ॥ ਬਿਧਮਾਨੀ

ਪੁਰਨੇ

ਸਮੁਚੇ ਜੋੜਗਤੀ ਤਿਵੇ ਸਿਘ ਦੁਜੀ
 ਗਇਕੋ ਈਏ ਜੀ। ੨੪ ॥ ਸਦਾ ਸੇਈ ਆਂ
 ਪਾਇ ਪਖੀਰ ਤਿਵੇ ਫੇਰਨ ਤਸਬੀ ਆਂ ਤੁ
 ਜ ਬਣਾਇ ਮਾਲਾ ॥ ਇਕੁ ਭੇਖੁ ਬਲਾਇ
 ਕਰ ਫਿਰੇ ਫੁਲੇ ਸਿਰਗਾਖ ਜਟਾਵਧਾ
 ਇਵਾ ਲਾ ॥ ਗੁਰਗੇ ਗੀ ਗੁਜਾਰੇ ਭੇਖੀ
 ਆਂ ਦਾ ਫਿਰ ਮੋਨੁ ਨਾਇ ਕਰ ਮੋਹੁ ਕਾ
 ਲਾ ॥ ਕਹਿ ਸਿਘ ਦੁਜੀ ਰਪੁ ਜਾਰੀ ਆ
 ਨੂੰ ਗਦਾਰੇ ॥ ਲਲੁਟਾ ਕਰ ਫਿਰ ਕਚਾ
 ਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮੀਮ ਮਜਮ ਮੁਲਾਇ
 ਆਂ ਕਾਜੀ ਆਂ ਦਾਰੇ ਜੇਰਖ ਨਿਮਾਜ
 ਗੁਜਾਰੇ ਨੀ ॥ ਤਲਬਾਇ ਲਮਕ
 ਹਾਂਦ ਦੇ ਮੋਲ ਦੀ ਐਵਾਂ ਗਰਬੁ ਲਿ
 ਆਂਟ ਕਰਾਂ ਮਾਰੇ ਨੀ ॥ ਮਿਲੇ ਸੀਤਾ
 ਹੀਰ ਦੀ ਸੁਧ ਜੇਵੇ ॥ ਐਰ ਭੁਜਨ ਨ
 ਕਿਸੇ ਦਰਕਾਰ ਦੇ ਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਥਾਖੇ ਸਿ
 ਘ ਦੁਜੀ ਰਨਾ ਲੁਕ ਕੋਈ ਆਸਕ

ਖੋਹਲਕੇਆਖਪੁਕਚਦੇਨੀ)

੩੩

੧੧) ਨਿਨਨਾਮਨਰਾਇਨਕੀਕਰਨ
ਸੇਵਾਰਖਨਵਰਤਅਨੇਕਅਕਾਸ
ਤੀਐ। ਜਨਮਮਿਗਤਾਆਦਥੈ
ਮਣਾਦਾਨਹੀਤਿਨਕੋਈਸਪਰ
ਪਤੀਐ। ਜੇਸਵਡਾਉਪਾਇਕਰ
ਪੂਜਦੇਨੀਨਹੀਰੰਗਨਾਰੂਪਨਹ
ਨਾਸਤੀਐ। ਕਤੇਸਿੰਘਵਜੀਗਦਿ
ਚਾਰਦੇਖੋਸੀਤਸਤਕਹਿਦੇਨਹੀ
ਨਾਸਤੀਐ) ੧੧) ਗੋਨਗਮਤਾ
ਜਿਗਰਦੀਦੂਰਹੋਈਗੁਰਾਂਦੇਖਣੇ
ਹਰਦਿਖਾਇਦੀਆ। ਚਾਹਜਾ
ਗੀਸੀਬ੍ਰਾਹਮਦੇਪਾਦਣੇਦੀਗੁਰ
ਜੀਵਹੀਥੋਹਮਜਣਾਇਦੀਆ।
ਯੇਹੀਭਾਸਿਐਆਏਕਅਨੇਕਤਾਂਈ
ਗੁਰਾਂਦੁਸਰਾਭਰਮਉਠਾਇਦੀਆ
। ਗੁਰਸਿਖਤੈਆਪਗੁਲਾਬਰਾਸ
ਅਪੇਆਪਣਾਆਪਜਗਦੀਆ।

१६ सतिगुरपुसादि॥

॥ गुरमुखरीषरिपमंसातिगुरं की॥
 श्रितकदवजीरसिपलियमते॥ गुर
 रमुखगावेसबदमलदेगुरं रीष्ट
 देरीष्टे॥ अलतदअरजअगाडीर
 पेसीमगुरं दरदीजे॥ गुरकिरपा
 लदहिआलपमेसांनिगाहमेहर
 कीकीजे॥ दारिदारदजीरपुकारेन
 मदानढललीजे॥ १॥ गुरमुखिग
 देकरेबसासांनमदानढलपुदे॥
 गुरमुखिगादेकरेबिसासांनमदान
 नढलपुदे॥ भिजनपाढीमलेडक
 रात्रुत्रतदासनाआदे॥ गुरकिपा
 लदिआलपमेसांनदरदरसनन
 दे॥ दारिदारदजीरपुकारेमनम

ਨਸਾਫਲਪਾਵੇ॥ ੨॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾ ੩੪

ਵੇਕਰੇਬਲਾਸਾਰਸਨੀਗੁਰਗੁਣਗਾ
ਵੇ॥ ਸਬਦਸਾਰਗੀਵਾਜਾਵਾਜੇਗੁਰ
ਦਰਸੇਬਾਪਾਵੇ॥ ਛੈਕੀਛੈਕਦੁਲਾਸੇ
ਹਸੇਮਨੁਖਮਰਦਾਜਾਵੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰ
ਵਿਚਾਰੇਮਨਮੇਕਹਾਂਪਦਾਰਥਆਵੇ॥

੨੩॥ ਗੁਰਮੁਖਗੁਰਕੇਵਾਕਵਿਚਾਰੇਸ਼ੀ
ਖਸੇਵਕਜਨਜਿਸਕੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਹ
ਮਹਾਰਥਾਈਹਾਂਅਤੀਪਿਆਰੇਤਿਸਕੇ
॥ ਮਨਮੁਖਮਨੁਆਂਸੁਣੇਨਾਸਰਵਫਪਾ
ਗਲਪਾਸੋਖਿਸਕੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਵਿਚ
ਰੇਬਾਂਝੋਚੁਗਲਚੁਤੀਆਚਿਸਕੇ॥ ੪॥

ਗੁਰਮੁਖਗਾਵੇਚੈਨਕਰੇਨਿਤਰੋਮਰੋਮ
ਰਸਗਚਿਆ॥ ਗੁਰਪਗਲਾਗਪਿਆ
ਗੀ॥ ਲਿਆਨਫਾਬਪਾਰੇਬਚਿਆ॥
ਦੇਖੀਦੁਖੀਆਰਹੈਹਮੇਸਾਂਛਿਰੇਹਬਕਿ
ਆਹਚਿਆ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਦਿਨੋਦਿਨ

ਆਤੁਰਪਾਪੀਪਾਪਨਾਪਚਿਆ॥ ੫
 ॥ ਦੁਸਟਪਾਤਕਰਸੀਤਾਅਚੇਅਪ
 ਨਾਬੁਰਾਮਨਾਵੇ॥ ਸੀਤਬੇਨਵਾਪਰਓ
 ਪਕਾਰੀਜੋਮਾਗੇਫਲਪਾਵੇ॥ ਕੁਸਟ
 ਰੋਗਤਨਲਾਗੇਨਿੰਦਕਜਬਜਾਵੇਨ
 ਹਭਾਵੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਹੁਰੇਦੁਰਹੋਵੇਸ਼ਿ
 ਸੇਦੁਰਾਵੇਜਾਵੇ॥ ੬ ॥ ਛੋਕੀਛੋਲਹ
 ਮੇਸਾਰਹਿਦੇਭੇਪੁਨਾਪਗੀਟਕਾਣਾ॥ ੭
 ਗੋਭਾਗਪਿਆਗਮਿਸਿਆਮਿਥਿਤੁ
 ਮੈਜਾਣਾ॥ ਦਾਸੇਦਾਸਦਿਵਾਨੇਦਾਨੇਸਾ
 ਜਨਸੁਗਝਸਿਆਣਾ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਗੁ
 ਗਾਂਪਗਲਾਗੇਗੁਰਪਗਮਤਾਮਾਣਾ॥ ੮
 ॥ ਸੀਤਸਰਣਉਜਾਗਰਹੋਏਸਿੰਘਖ
 ਜਾਨਗੁਰਦਾਨੋ॥ ਗੁਰਪਗਲਾਗਪਿ
 ਆਗਮਿਸਿਆਸਮਜੋਸੋਨਸਿਆਨੇ
 ॥ ਨਖਸਿਖਨਿਹਚੇਜਾਨਲਇਆਜਖ
 ਮਨਤਨਮਹਰਮਮਾਨੋ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਗੁ

+ ੫

ਰੂਪਗਲਾਰੇਜੋਪਗਲਾਰੇਜੋ॥ ੮੩੫
 ॥ ਮਿਲਿਆਮਨੇਮਨੇਰਖੋਵੇਦਰਸ
 ਨਵੇਖਹੁਲਾਸੇ॥ ਨਾਮਦਾਨਸਿਖਦਿ
 ਆਬਾਸਨਾਹਮੇਹੁਲਾਸੇਹਾਸੇ॥ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਹਮੇਸਾਜਨੁਉ
 ਪਾਸਕਆਸੇ॥ ਵਾਰੰਵਾਰਵਜੀਰਪੁਕ
 ਹੇਮਿਲੇਖਜਾਨਖਲਾਸੇ॥ ੮੩੬
 ॥ ਵਰੰਮਹਿਸਬਪਾਪਹਰੇਕਰ ਸਨ
 ਪਰਸਨਪਿਆਰਾਪੋਵੇ॥ ਰਸਨਰਸੀ
 ਲੇਨੇਨਸਜੀਲੇਮਿਲਿਆਜੋਸੋਮੋਵੇ॥
 ਨਾਮਦਾਨਸਿਖਦੀਆਬਾਸਨਾਰੋਮੋ
 ਮਹਾਰਿਉਵੇ॥ ਇਨਪਿਗੁਲਾਸੁਖਮਨ
 ਸਾਜਨਕਰੇਵਜੀਰਸੋਸੋਵੇ॥ ੮੩੭
 ਰਸਨਜਿਨਕੇਸਾਂਤਨਾਂਆਵੇਪਰਸਨ
 ਕੀਸੁਖਉਵੇ॥ ਸਰਬੇਕਹਿਨਨਕਾਰ
 ਜੈਸਾਹਾਸੇਭਾਵੇਰੋਵੇ॥ ਸੂਰਤਸੀਲਤ
 ਚੋਨੇਨਾਹੀਸਬਾਨਸੋਗੀਸੋਹਵੇ॥ ਕਰੇ

ਵਜੀਰਿ ਵਚਾਰੇ ਬਾਝੈ ਜਨਮ ਅਕਾਰ ਬ
 ਥੇਵੇ॥ ੧੧॥ ਪਰਸਨ ਪਿਆਰਾ ਬਾਗੇ ਸ੍ਰੀ
 ਨਕਾਦਰਸਨ ਬਲਬਲ ਜਾਈਐ॥ ਵ
 ਰਵਾਰਗੁਰਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਨਾਮ ਦਾਨ
 ਦ ਵਰਪਾਈਐ॥ ਸਬ ਸੁਰਤ ਕਾ ਮੇਲਾ ਮੇ
 ਲੇ ਰਿਤ ਮੇਚੇ ਤਾਚਾਈਐ॥ ਇਨ੍ਹਾ ਪਿ
 ਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਸਾਜਨ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸੇ
 ਗਾਈਐ॥ ੧੨॥ ਜੋਗਾ ਦੇਸੇ ਪਾਵੇ ਪਿ
 ਆਰਾ ਅੰਗ ਨਿਖੇ ਵਨੀ ਕਾਰਾ ਭੁਖਧ
 ਰ ਕਰ ਫਿਰੇ ਫੂਲਿਆ ਹੁਜਰੀ ਅੰਦਰੁ
 ਵਾਰਾ ਬਿਨ ਗੁਰਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਨ
 ਆਵੇ ਜਾਵੇ ਖਾਲੀ ਵਾਰਾ ਕਹੇ ਵਜੀ
 ਰ ਚੁਰਸੀ ਭੋਗੇ ਅਥਕਿ ਆਕਰੇ ਵਿ
 ਚਾਰਾ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਰੀ ਖੇਲ ਮਚ
 ਵਨ ਪਰਚਾਜ ਗਤਤ ਮਾਸਾ ਸਬਦ
 ਸਾਰਗੀ ਵਾਜਾ ਵਾਜੇ ਰਚਿ ਰਿਸਨ
 ਬਲਾਸਾ ਨਰਨਾਰੀ ਸਬਦਾ ਵਾਰਾ

ਖੇਪੁਰਨਮਨਸਾਆਸਾ। ਤੁਰਕਹਿੰਦੁ ੨੬
 ਕੇਸਾਂਝੇਸਤਿਗੁਰਕਹੇਵਸੀਰਖਲਸ ॥
 ੧੧੪॥ ਸਿਮਲੇਖਜਾਨਖਲਸੇਖਸੀਏਨੇ
 ਨਨਸਖਮਤਵਾਲੇ। ਕਲਗਾਕੋਲਪਿ
 ਆਹਾਥਾਗੇਜਬੇਖੁਲਕੇਚਲੇ। ਚੋਰਨ
 ਲਾਵੇਸੋਥਾਪਾਵੇਸਤਗੁਰਚਠਿਆਵਾਲੇ
 ॥ ਸਿਤਸਰੋਵਰਹਿਸਚੁਫੇਰੇਇਕਆਲੇ
 ਥੀਆਲੇ॥ ੧੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰਹੋਗੀਖੇਲਮ
 ਚਾਵਨਲੀਲਾਅਰਥਕਲੇਲਾ। ਗਨਕ
 ਨਾਚਦੁਵਾਰੇਉਪਰਗਾਵਤਮਿਰਜਾਏ
 ਲਾ। ਤੁਰਮਤਮੂਰਾਨੇਬਤਵਾਜੇਪਰਗ
 ਵਹੇਗੀਹੋਲਾ। ਕਿਹੇਵਸੀਰਉਜਾਗਰਹੋ
 ਗੀਗਈਰਨਕਨਾਢਲਾ॥ ੧੧੬॥ ਸਿਮਲੇ
 ਖਜਾਨਖਲਸੇਖਸੀਏਜਨਮਮਰਨ
 ਦੁਖਕਾਰੇ। ਪਾਰਸਤਾਂਬਾਕੀਚਨਹੋਵੇ
 ਗਸਨੀਰਗਸਕੇਚਾਟੇ। ਲੇਖੀਲੇਖਪ
 ਦਾਰਥਪਾਛੇਮਾਰਲਏਸਬਘਾਟੇ॥

ਕਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇਬਾਜ਼ੇਰਹੇਨਕਰਮਨ
 ਵਾਟੇ॥੧੭॥ਸਤਿਗੁਰਹੋਰੀਖੇਲਮਚਵ
 ਨਲੀਲਾਹਰਪਰਕਾਰੇ॥ਮਧਰਦੇਸ
 ਅਚੰਭਾਖਿਨਿਆਪਰਗਟਜਗਮੇਸਾ
 ਰੇਤਗਤਉਧਾਰੇ॥ਦੁਰਜਨਮਾਰੇਠਕਰ
 ਲੈਅਵਤਾਰੇ॥ਕਹੇਵਜੀਰਦਿਆਲੁਸਤ
 ਗੁਰਸਾਜਨਸਰਬਪਿਆਰੇ॥੧੮॥ਮਿ
 ਲੇਖਜਾਨਖਲਾਸੇਖੁਸੀਏਨਮਦਾਨਫ
 ਲਦੀਆ॥ਇਨ੍ਹਾਪਿੰਗਲਾਸੁਖਮਨਸ
 ਜਨਰਸਨੀਰਸਕੀਪੀਆ॥ਸੋਹਿਸਬ
 ਦਸੁਤੰਤਰਮੰਤ੍ਰਜਾਨਬਟਕਜਿਉਬੀ
 ਆ॥ਕਹੇਵਜੀਰਗੁਰਾਪਗਲਾਗੇਆ
 ਪਉਜਾਗਰਕੀਆ॥੧੯॥ਬੋਧਾਰਾਮਬੁ
 ਲਾਸੇਹਾਸੇਪੁਗੁਆਪਗਨੁਖਲੇਵ
 ਨਾ॥ਤੁਥਾਤਾਰਦਬਾਵਨਬੁਗਲੇਬਾ
 ਲਗਾਰਿਰਦੇਹੋਵਨ॥ਜੇਵੇਖੇਦਿਲਰਾ
 ਜੀਹੋਵੇਮਾਈਆਂਕਹਨਵਜਾਵੇ॥ਕਹੇ

ਵਜੀਰਗੁਰਪਗਲਾਗੋਜਾਵੇਦਗਸ ੩੭
 ਨਪਾਵੇ॥ ੨੦॥ ਸਤਗੁਰਹੋਰੀਖੇਲਮ
 ਚਾਵਨਦੁਰਸਨਦੁਰਦੇਖੇ॥ ਨਿਕਟ
 ਆਵਨਹਦਰਸਨਪਾਵੇਬਰਝਾਭੈਗ ੦
 ਵੇਖੇ॥ ਗੁਜਰੀਐਧਅਕਾਰਥਐਵੇ
 ਵਾਗਕਿਸੇਨਹੀਲੇਖੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਗਨਿ
 ਸੇਬਣਆਵੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਾਧੇਖੇ॥
 ੧੨॥ ਐਸੀਮੇਨਮਨਾਵਨਰੁਲੇਜਾਣ
 ਆਣਮੇਫਾਜੇ॥ ਜਬਲਗੋਲਾਈਨਿ
 ਗਾਨਾਆਵੇਤਬਲਗਤਬਾਤਰਾਸੇ॥
 ਵੇਤਗਾਰੀਆਪੀਟਤਭੁਰਵਾਫਾਸਗੇ॥
 ਆਨਹੀਨਾਸੇ॥ ਵਿਖਵਜੀਗਮਚਾਵ
 ਤਹਾਸਾਦਾਸਖੁਜਾਨਖਲਾਸੇ॥ ੨੧॥
 ਸਤਗੁਰਹੋਰੀਖੇਲਮਚਾਵਨਪਰਗ
 ਟਵੇਸਬਦੇਸਾ॥ ਲੀਲਾਅਧਕਸਵਾ
 ਈਹੋਵੇਸੇਵੇਬਰਵਰਦੇਸਾ॥ ਚਲੇਸ
 ਈਓਰਲਦਰਸਨਕਰੀਏਲਾਵੇਉ

ਜਲਾਵੇਸਾਗਕਹੈਵਜੀਰਗੁਰੰਪਗਥਾਰੋ
 ਚੁਕੇਸਰਬਹਦੇਸਾ॥੨੩॥ਮਿਲੇਖਜਨਖ
 ਲਾਸੇਖਸੀਏਸੁਫਲਾਜਨਮਹਮਸਾਚਾ
 ਲੇਚਾਲਜਰੇਵਰਹੀਸਾਲਾਰੋਹਮੇਪਿਆ
 ਗਾਕਲਗਾਕੈਲਹਮੇਸਾਰਖੇਪਰਗਟ
 ਗੁਰਦਰਬਾਰਾਦਾਸਾਦਾਸਦਇਅਲ
 ਭਏਗੁਰਵੇਖਵਜੀਰਵਿਚਰਾ॥੨੪॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਹੋਰੀਖੇਲਮਚਾਵਨਦੁਰਜਨਦੇਖਨ
 ਭਾਵੋਚੜੇਭਾਨਮੁਖਮੀਟੋਕਵੀਆਤਿ
 ਉਮਨਮੁਖਮੁਰਝਾਵੋਦੇਖਖਿੜੇਰਵਿਕ
 ਵਲਾਜੈਸੇਪ੍ਰੀਤਕਰੇਪਤੀਆਵੋਕਹੇ
 ਵਜੀਰਕਚਹਿਰੀਗੁਰਕੀਨਖਸਿਖ
 ਨਜਰੀਆਵੈ॥੨੫॥ਮਿਲੇਖਜਨਖਲ
 ਸੇਖਸੀਏਮਿਲੇਨਿਪੜਕਨਿਸੰਗੋਜੇ
 ਜਾਨੇਸੋਆਖਬਖਾਨੇਕਹੇਸਾਫਨਹਸਿ
 ਗੋਏਕਮਕੇਉਠਜਾਵਨਭੂਲੇਏਕਗ
 ਇਆਬਧਰੀਗੋਭੂਬੇਆਪਭੂਬਾਵਨ

ਐਰਾਕਹੇਵਜੀਗਇਕਅਗਿਓ॥੨੬॥ ੩੮

ਚਿਦਚਕੋਰਹਮੇਸਾਂਤਾਕੇਰੇਨਚਾਂਦਨੀਜਾ
ਹਵੇ।ਵੇਖਪਿਆਚੇਸੁਕਰਗੁਜਾਰੇਸੀਤ
ਸੁਰੇਵਰਭਾਵੇ।ਖਿਡੇਗੁਲਾਬਗੁਲਾਲ
ਹਮੇਸਾਬਾਗਬਾਸਨਾਆਵੇ।ਵਾਰੀਵਾ
ਰਵਜੀਰਪੁਕਾਰੇਲੀਲਲਖੀਲਾਜਾਵੇ

॥੨੭॥

॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥

॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥

॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥॥

१ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥

ਅਬਬਾਰਾਮਾਹਾਕ੍ਰਿਤਕਵੀਵਜੀਗਸਿੰਘ॥

ਫਗਨਫਲਕੀਆਸਾਹੋਵੇਚੇੜਚਾਉ
ਵਧੇਰੇ।ਦਰਸਨਦੇਖਦਇਆਲਗੁਰੂ
ਕਾਜਾਗੇਭਾਗਭਲੇਰੇ।ਦਰਸਨਕੇਹ
ਮਬਲਬਲਜਾਂਵਾਂਪਰਸਨਪਾਇਪਰੇ
ਰੇ।ਦਾਸਾਦਾਸਦਇਆਲਭੁਏਗੁ
ਰੋਮਰੋਮਤਨਮੇਰੇ।ਵੇਖਵਸਾਖਵਜੀ
ਰਵਿਚਾਰੇਅੇਸੀਆਸਾਮਨਮੇਗਜੈਸੀ

ਮਨਸਾਭਾਵਨਹੋਵੇਆਵੈਤੈਸੀਤਨਮੋ॥
 ਗੁਰਮੁਖਗੁਰਗੁਣਗਾਵੇਹਰਦੀਮਮਨ
 ਮੁਖਸੁਣੇਨਕਨਮੋ॥ਕਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇ
 ਬਾਝੈਲਗੀਲਾਲਜਾਧਨਮੋ॥ ੨॥ਜੇਠ
 ਜਾਹਰਾਜਾਣੀਏਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਜਿਨਾਭਰ
 ਮਦੁਵੈਤਦਾਕਰਿਆਜੇ॥ਦਸੈਦਸਾਮਲਾ
 ਵਦੇਮਤਮੇਰੀਭਾਰਭਰਮਲਦਾਸਿਰੋਸ
 ਦਿਆਜੇ॥ਸਿਮਲੇਸਤਿਗੁਰਾਂਸੁਰਿਆਂਪੁ
 ਰਿਆਨੂੰਕੀਆਸਚਸੀਦਾਨਠਾਖਰਿਆ
 ਜੇ॥ਚਲੋਚਰਿਆਵਾਲੇਵਜੀਰਕਹਿ
 ਦਾਜੇਈਪਏਮੁਜਰੇਸੋਈਵਦਿਆਜੇ॥
 ੩॥ਹਾਏਹਾੜਮੁਹੀਨਾਚੜਿਆਚਰਨ
 ਸਰਨਚਿਤਚਾਹਵੇ॥ਦਰਸਨਦੇਖਦ
 ਇਆਲਗੁਰਾਂਕਉਪਮਾਉਪਮਾਆਵੇ
 ॥ਦਰਸਨਕੇਹਮਬਲਬਲਜਾਂਵਾਂਪਰ
 ਸਨਾਪਿਆਰਾਪਾਵੇ॥ਦਾਸਾਦਾਸਦਇ
 ਆਲਭਏਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਗੁਣ

ਗਾਵੇ॥ ੪॥ ਸਾਵਨ ਸਈ ਆਂਸ ਗਨਵਿ ੩੯
 ਚਾਰਨ ਹਚ ਸਿੰਗਾਰ ਲਗਾਵਨ॥ ਜੈਸੀ
 ਮਨ ਸਾਭਾ ਵਨ ਹੋਵੇ ਤੈਸੇ ਪਿਆਰਾ ਪਾਵ
 ਨ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਦਇਆ ਲਗੁ ਗੰਧ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੀਤ ਵਧਾਵਨ॥ ਦਾਸਾ ਦਾਸ ਦ
 ਇਆ ਲਭਏ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮੁਖ ਗੁਰ ਗੁਣ
 ਗਾਵਨ॥ ੫॥ ਭਾਦਰ ਭਰਮ ਨ ਰਹਿਸੀ
 ਰਿਚਕ ਭਾਦਰੇ ਭੇਜ ਲਭਾਗੇ॥ ਜੈਸੀ ਮਨ
 ਸਾਭਾ ਵਨ ਹੋਵੇ ਆਵੈ ਮੈਸੀ ਆਗੇ॥
 ਦਰਸਨ ਕੇ ਹਮ ਬਲ ਬਲ ਜਾਂਵਾਂ ਪਰ
 ਸਨ ਪਿਆਰ ਲਾਗੇ॥ ਦਾਸਾ ਦਾਸ ਦ
 ਇਆ ਲਭਏ ਗੁਰ ਕ ਹੋਵ ਜੀ ਰਹਮਤ
 ਗੇ॥ ੬॥ ਅਸੁਆਸਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਵੇ
 ਚਠਿਆਂ ਦਾ ਲੋ॥ ਸਿਤ ਸੋਰੇ ਵਰਹਿ ਸਚੁ ਛੇ
 ਰੇ ਇਕ ਆਲੇਖੀ ਆਲੇ॥ ਗੁਰ ਦਰਬ
 ਰ ਦਦਾਰੀ ਦਰਸਨ ਹਮੇ ਇਵਾਏ ਬਾ
 ਲੇ॥ ਦਾਸਾ ਦਾਸ ਦਇਆ ਲਭਏ ਗੁ

ਰਧੀਨਧੀਨਗੁਰਭੁਲੇ॥੧॥ਕਰੇਗੰਮ
 ਨਕੰਤਕਜੇਈਸੋਈਬੀਜੇਬੋਵੇ॥ਜੋਜ
 ਨੇਸੋਆਖਥਖਾਨੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਬੋਗੇਵੇ
 ॥ਇਕਾਪਿਗੁਲਸੁਖਮਨਸਾਜਨਹਉ
 ਹਰਿਹਿਰਦੇਹੋਵੇ॥ਨਖਸਿਖਨਿਸਚੇ
 ਜਾਨਪਿਆਰਾਸੋਸੁਖਿਆਰਾਸੋਵੇ॥
 ੨॥ਅਗਰਮਿਲੇਮੁਬੁਥਪਿਆਰਾਆ
 ਵੈਨੋਨਚੈਨਾ॥ਪਾਂਬਰਪਸੁਨਾਸੁਣਸੀ
 ਤਕੀਕਿਆਸਮਝੈਸੁਖਸੋਨਾ॥ਗੁਣ
 ਉਪਕਾਰਨਾਤਿਸਤਨਹੋਵੇਬੋਸੇਬਕਬ
 ਕਬੈਨਾ॥ਕਹੇਵਜੀਰਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚ
 ਖੇਲੇਜਿਗਰੀਨੈਨਾ॥੩॥ਪੈਰਪਲ
 ਕਪ੍ਰੀਤਮਪਰਗਟਹੋਵੇਚਉਆਂਦਾਸੇ
 ਜਾਕੇ॥ਦਰਸਨਦੇਖਦਇਆਲਗੁਰਾਂ
 ਕਾਕਰਉਪਮਾਂਪਰਆਕੇ॥ਪਰਸਨਪ
 ਈਏਬਲਿਬਲਜਾਈਏਆਈਏਤ
 ਰਮਮਿਟਾਕੇ॥ਕਹੇਵਜੀਰਪਲੰਘਪਰ

ਜੋਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਾ ਪਾਕੇ॥ ੧੦॥ ਮ ੦ ੪੦

ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਨਾ ਸੀਤਲ ਸੀ ਨ ਛੇੜ ਛੇੜੀ

ਆਛੇੜੇ॥ ਚਲੇ ਚਲੀਏ ਸੀਤੋ ਮੇਲੇ

ਚਠਿਆਂ ਵਾਲੇ ਖੇੜੇ॥ ਜੋ ਸਮਝੇ ਸੁ

ਖਸਹ ਜੋ ਪਾਵੇ ਨਖ ਸਿਖ ਨਿਆਉ ਨ

ਬੇੜੇ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਗੁਰਾਂ ਪਗ ਲਾਗੇ

ਆਵੇ ਕਾਲ ਨ ਲੇੜੇ॥ ੧੧॥ ਫਗਨ

ਫਿਕਰ ਗਿਆ ਤਨ ਮੇਰੇ ਜਬ ਜਾਨਹੁ

ਰਾਸਾ॥ ਆਸਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧ

ਗੁਰਾਂ ਗਤ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ਪਾਸਾ॥

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਹਮੇ ਸਾਚੇ

ਤਚਰਨਾ ਵਿਚ ਵਾਸਾ॥ ਵਾਰੀ ਵਾਰ ਵ

ਜੀਰ ਪੁਕਾਰੇ ਜਾਨੇ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸਾ॥ ੧

੨॥ ਬਾਰਮਾਹਾ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਣੀ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਗ

ਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਜਨ ਸੇ ਹੀ ਸਬ ਦ ਸੁਖ ੦

ਲਾ॥ ਜੋ ਜਾਨੇ ਸੇ ਆਖ ਬਖਾਨੇ ਕਹੈ ਵ

ਜੀਰ ਮਤ ਵਾਲਾ॥ ਏ ਕ ਅਨੇ ਕ ਹੂਮ ੦

ਹਰਤਰਫੇਜਬੋਰੋਮੁਖੀਆਥਾਥਾ॥
 ਰੋਮਰੋਮਹਰਯਾਦਪਮਾਰਾਫਿਰੇਸੁਤੀ
 ਰਮਾਥਾ॥ ੧ ॥ ਇਨ੍ਹਾਪਿਗਿਥਾਸੁਖਮ
 ਨਸਾਜਨਸਮਝੇਸੋਸੁਖਪਾਵੇ॥ ਰੋਮਰੋ
 ਮਹਰਯਾਦਪਿਆਰਾਦਮਦਮਅਵੇ
 ਜਾਵੇ॥ ਨਖਸਿਖਨਿਸਚੇਜਾਣੇਬਾਝੇਨ
 ਹਜਾਵੇਨਹਆਵੇ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਵਿਚ
 ਰਬਿਨਾਨਰਭਟਕਤਗੋਤੇਖਾਵੇ॥ ੨
 ॥ ਸੋਹਿਸੋਹਿਹੋਏਹਮੇਸਾਕਹਿਆਸਕ
 ਤੁਮਭੂਲਨਹੀ॥ ਦੇਖਹਨੇਰੇਬੈਠਬਾ
 ਵਰੇਬੈਠਆਪਨੇਅਸਥੂਲਨਹੀ॥
 ਜਾਨਲਹੇਗਾਧਾਰਪਏਗਾਹੋਈਸੋਖ
 ਕੋਈਸੂਲਨਹੀ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਮਛੂ
 ਹਰਹੇਗਾਜਾਨਆਪਕੋਮੂਲਮਹੀ॥
 ॥ ੩ ॥ ਇਨ੍ਹਾਪਿਗਿਥਾਸੁਖਮਨਸਾਜ
 ਨਸਮਝੇਸੂਰਾਪੁਰਾ॥ ਏਕਅਨੇ
 ਕਜੋਈਜਨਜਾਨੇਜੋਪੁਰਾਸੋਸੂਰਾ॥ ੪

ਬਿਨਾਵਿਚਾਰਨਹੀਨਰਸੁਖੀਆਰਾਖ ੪੭
 ਦੁਸਾਥਾਭੂਰਾ। ਕਹੇਵਜੀਰਮਿਲੇਗੁਰ
 ਸਾਚਾਕਰੇਪਰੋਸਨਪੁਰਾ। ੫ ॥ ਇਨ੍ਹਾ
 ਪਿੰਗਲਾਸੁਖਮਨਸਾਜਨਜੋਸੋਸਦਾ
 ਪੁਕਾਰੇ। ਹੋਹੀਕਰਹਰਦਮ। ਬੋਲੇ
 ਸਮਝੇਮਨੁਗਵਾਰੇ। ਜਾਨੇਆਖਬ
 ਖਾਨੇਅੰਗਛੋਕੀਛੁਕਰਗੁਜਾਰੇ।
 ਗੁਰਪਗਥਾਗੇਤਾਹਮਜਾਗੇਕੈਹੁ
 ਵਜੀਰਪਿਆਰੇ। ੬ ॥ ਜੋਜਾਨੇਸੋਰੁ
 ਪਹਮਾਰਾਹਮੇਏਕਸਬਅਰਿਗੇ। ਬਟ
 ਕਸਮੁੰਦਜਾਨਆਪਕੈਇਹਜਗਜਾ
 ਨਤਰੰਗੇ। ਲੋਭਲਹਿਰਮੇਸਰਬੇਰੁ
 ਬੇਕੋਈਉਲੰਗੇਲੰਗੇ। ਕਹੇਵਜੀਰ
 ਮਿਲੇਗੁਰਸਾਚਾਜਾਗੇਹਮੇਨਿਸੀਰੇ
 ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਚਿਤਭੂਤਕੇਪਾਂਚਉਪਾਧਸ
 ਬਦਸਪਰਸੇ। ਪਹਲੇਦੇਖਦੁਰਤੇਕ
 ਰੇਮਜਾਖਾਮੁ। ਮਰੇਨੇਮੇਲੋ। ਭੂਪ

ਰਸਾਰਸਗਾਏਸਬਕੋਕੋਈਕਿਨਾਰੇ
 ਹੋਵੇ। ਕਹੇਵਜੀਰਵਿਚਾਰੇਬਾਏਜਾਵ
 ਤਰੁਨਿਅਰੇਵੇ॥੮॥ ਗੁਰਪਗਾਲਗੇ
 ਰਾਖਬਚਾਵਨਜਾਲਬਰੇਤਾਅਗੇ॥ ਇ
 ਕਕਿਨਾਰੇਵਾਜਾਮਾਰੇਕਰੇਦੋਰਸੁਰ
 ਭਾਗੇ॥ ਪਕਨਦਲੇਰੀਓਦੇਖਬੇੜੀ
 ਓਹੋਤਕਨਾਹਠਕਰਓਉਕਹਿਤਵ
 ਜੀਰਹੀਸਲਾਚਾਹੀਏਜਾਨਆਪਨ
 ਹੀਠਰਓਇ॥ ੯॥ ਵੇਖਪੁਰਲਾਥੇ
 ਤਾਮੂਰਖਜਾਨਹਾਥਕਰਮਾਰੇ॥ ਕਹੇ
 ਵਜੀਰਤੁਮੇਹਠਪਾਛੇਵਰਜਨਾਵੇ
 ਚਲੇਸਾਰੇ॥ ਛਾਮਤਨੂੰਚੜਬੈਰੇਭੂਰੂ
 ਵੇਤੁਮਕਿਉਮਰਓਵਿਚਾਰੇ॥ ਕਹੇਵ
 ਜੀਰਮਿਲੇਗੁਰਸਾਚਾਪ੍ਰੀਤਮਪਾਰ
 ਉਤਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਮੋਨਰਹੇਨਹੀਮੁੜਿ
 ਆਮੂਰਖਜਾਏਅਗੇਰੇਗਿਰਿਆ॥
 ਜਿਵੇਸਾਨਬਨੇਰੇਦੋਰੇਪਲਟਪਿਛ

ਤੀਇ ਰਿਆਗਾਨਾ ਹਆਗਾਨਹਪੀਛ
 ਦੀਸੇਦੂਡਕਰੇਆਉਸਿਰਿਆਗਾਕ
 ਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇਬਾਝੇਲਾਖਚੌਰਸੀਹ
 ਠਿਰਿਆਗਾ) ੧੧) ਸਿਤਾਸਾਥਚੜੇਸੁਖ
 ਪਾਵੇਨਹਜਨਮੇਨਹਮਰਨਾਆਦ
 ਅੰਤਮਧਰੂਪਹਮਾਰਾਏਜਗਜਾਨੇਡ
 ਰਨਾਮਿਲੇਖਜਾਨਪਲਾਸੇਖਸੀਏ
 ਹਮਸਿਖਸਾਲਕਸਰਨਾਵਾਰਵਾਰ
 ਬਲਿਹਾਰਸਤਿਗੁਰਾਂਕਹੇਵਜੀਰਪ
 ਗਪਰਨਾ) ੧੨) ਪਿਤਤਪੁਸ਼ਾਕਰੇਕਿ
 ਨਾਰੇਮਾਰਤਾਵਨੀਤਾਂਨਾਤਿਲਕਲ
 ਗਾਵੇਨਾਦਵਜਾਵੇਨਹੀਤਾਤਪਰਜਾ
 ਨਾਚੈਕੇਬੇਂਠਰਸੇਈਪਾਵੇਆਪਉਚ
 ਕਰਮਾਨਾਕਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇਬਾ
 ਝੇਜਾਨੇਬਾਲਨਿਦਾਨਾ) ੧੩) ਕਾਜੀ
 ਕਲਮਾਰੇਜੇਰਖੇਕਰਸਜਦਾਹਥਖ
 ਲੀਪੜੇਨਮਾਜਨਿਰਾਸਾਹੋਕਰਬਿ

ਨਾ ਬਾਗਾ ਜਿਉ ਮਾਲੀ ਜਾਣ ਕੁਟੰਬੇ ਪ
 ਚਿਆ ਮੂੜੇ ਖਲ ਕੁਟੇ ਵਿਚ ਖਲੀਆ ॥
 ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਕਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਹੀ ਰੋਣੀ
 ਕੇਹਲਾ ਲੀਯੋ ਪਿਤਤ ਪੁਜਾ ਪਾਠ ਕਰੇ
 ਨਿਤ ਦੇਵ ਨ ਬੇਦ ਉਗਾਈ ਆਂ ਜਾਣ
 ਅੰਧ ਲਾਹੇ ਇਆ ਮੂਰਖ ਪੁਛੇ ਰਸ
 ਤਥਾਈ ਆਆਪ ਅਜਾਗੀ ਜੋ ਨਹੀ
 ਦੇਕੀ ਸੁਖ ਦੁਜੇ ਦੇਵੇ ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ
 ਹੇ ਗੁਰਸਰਣੀ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਸੁ ਖਲੇ
 ਦੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਜੀ ਕਲਮਾਰੇ ਜੋ ਰਾਖੇ
 ਪੜੇ ਨਵਾਜ ਕੁਵੇਲੇ ॥ ਪੈਛੀ ਨੁਕਰ
 ਡਿਗਾਰੀ ਜਾਨੇ ਫਿਰੇ ਚਾਰ ਦਾਸੇ ਲੇ ॥
 ਅਕਲ ਕੁਟੰਬੇ ਮਾਰੀ ਮੂਰਖ ਨਾਰ
 ਕਹੇ ਸਿਆਣੇ ਲੇ ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਮਿਲੇ
 ਗੁਰਸਾਚਾ ਮਨ ਤਨ ਮਹਰ ਮਮੇਲੇ
 ॥ ੧੫ ॥ ਪਿਤਤ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ਕਨਾਰੇ ਵਿਦਿ
 ਆਵਾਨ ਕਹਾਵੇ ॥ ਵਾਨ ਵਾਨ ਮੇਮਿ

ਲਿਆਲੋੜੇਲੀਲੀਗਾਡੀਜਾਵੇ। ਅ
 ਸਨਮਾਰਕਨਾਰੇਬੰਠੇਬਕਸਿਉਤਕੇ
 ਤਕਾਵੇ। ਕਹੇਵਜੀਰਪੁਜਾਰੀਵੇਖੇਅ
 ਪਅਗਾਡੀਜਾਵੇ। ੧੬। ਕਾਸੀਕਲ
 ਮਾਂਰੋਜੇਰਾਖੇਪੜੇਨਮਾਸਨਮਾਣੀ। ਕ
 ਰਮਰਜੇਈਮੁਰਦੇਆਗੇਬਾਤਨਜਾਹ
 ਰਜਦੀ। ਭੂਲਜਿਮੀਪਰਟਕਰਮਾਰੇ
 ਕਚੇਕਾਮਣਾਕਾਣੀ। ਕਹੇਵਜੀਰਵਜੀ
 ਰਵਚਾਰੇਬਾਝੇਹਰੇਰਿਨਕਦੇਪਾਣੀ।
 ੧੭। ਪਤਿਤਕਾਜੀਕਬਜੇਤੀਨੋਸਰਬੇ
 ਕਹਨਕਾਰੇ। ਬੇਦਕਤੇਬਕੀਧੇਲੇਠਿ
 ਰਦੇਲਾਈਲਾਦਨਹਾਰੇ। ਵਰਨਾਮਸ
 ਰਮਾਬਾਵਰਮਾਗੇਠਸਿਆਸਾਦਸ
 ਹਾਰੇ। ਭੂਬੇਆਪਭੂਬਾਵਨਮੋਰਾਂਕ
 ਹੇਵਜੀਰਕਨਾਰੇ। ੧੮। ਜੈਸੋਮਾਪੇਛੇ
 ਰਪੁੜਕੋਆਪਚਲੇਉਠਮੇਲੇ। ਵੇਲੇ
 ਮਿਲਕਰਕਹਿਨਮੇਸਦਕੇਛੇਰਬਕ

ਰੀਆਂ ਲੇ ਲੋ। ਖਾਬ ਖਾਬ ਆਨਾ ਮਿਲੇ
 ਕਰ ਕਦੇ ਤੁਮੇ ਛੇਲੀ ਆਛੇ ਲੋ। ਕਹੇ
 ਵਜੀਰ ਨਿਪਤ ਕਾਹੇ ਕਰ ਕੋਈ ਖਲਾ
 ਸਖੇ ਲੋ। ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨਜਾਨੇ ਕਹੁ ਕਿ ਆਜਾਤ ਤੁਮਾਰੀ।
 ਲੋਗ ਡਵੀਹ ਥਮਾਂ ਗੇ ਕੋ ਡੀਕ ਹੇ ਜਾ
 ਤਭਿ ਛਕਾਰੀ। ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਛੇ ਕਥਾ
 ਸੁਨਾਵੇ ਅਕਲ ਕੁਟੀਬੇ ਮਾਰੀ। ਕਹੇ
 ਵਜੀਰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਾਝੇ ਅੰਧ ਅਗਾਰ
 ਬਹਾਰੀ। ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ ਕੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਪਛਾਨੇ ਅਸਲ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਾਨੇ
 ਪਨਿਸਚੇ ਨਖ ਸਖ ਜਾਨ ਪਿਆਰਾ
 ਮਨ ਤਨ ਮਹਰ ਮਾਨੇ। ਜੇ ਜਾਨੇ ਸੇ
 ਆਖ ਬਖਾਨੇ ਸਮਝੇ ਸੁਣੇ ਸਿਆਣੇ ॥
 ੨੧ ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਚਾਰੇ ਬਾਝੇ ਜਾਨੇ ਬਾ
 ਲਾਇਆ ਛਾਣਾ। ੨੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ ਕੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਨਾ ਜਾਨੇ ਕੋ ਕਿਹਾਰੇ ਤਤੁਮਾ

ਗਾਇਕ ਦੇਹ ਅਭ ਮਾਨ ਚੰਡ ਲਾਬੁਹ
 ਮਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਰਗਾ ਮੁਖ ਮੋ ਪ੍ਰਿਤ
 ਦੇਖ ਸਬ ਰੀਝੇ ਘਟੇ ਮੇਰੇ ਬਰਸਾਰ
 ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਸਾਂ ਤਨੁ ਆ
 ਵੇਕਹੇ ਵਜੀਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨੇ ਛਾਬ ਸਤੁ ਮ
 ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਤੁਮੇ ਹਰਿ ਹੋ
 ਏ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਜਾਨੀਯ
 ਨਖ ਲਾਸੇ ਹੋ ਕਰ ਆਣ ਕਾਣ ਨਹੀ
 ਕਾਈ ॥ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਵਜੀਰ ਪੁਕਾਰੇ ਗੁਰ
 ਦਰਸੇ ਸ਼ੀਆਈ ॥ ੨੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੋ ਹਿ
 ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਜਾਨਾ ਤਿਲ ਕਜ਼ਨੇ ਉਭੁਲਾ
 ॥ ਅਤਿ ਰਬੁ ਖਾਤਿ ਸਨਾ ਜਾਗੇ ਫਿਰੇ
 ਵਾਂਗ ਜਿਉਂ ਭੁਲਾ ॥ ਸਚਿਤ ਸਾਖਾਰ
 ਤੇ ਹਮੇ ਸਾਨੁ ਹਜ਼ਲ ਪਾਵਤੁ ਮੁਲਾ ॥
 ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਾਝੇ ਲਾਗੇ ਸ
 ਬ ਕੇ ਸੁਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੋ ਕੇ ਬ੍ਰ

ਹਮਪਛਾਨੇਸਾਬਸਤੁਮਰੇਠਾਈ॥ਏਕ
 ਅਨੇਕਤੁਮੇਹਰਿਹੋਏਤੁਮੇਸਹੱਸੀਨਾ
 ਈ॥ਇਕਾਪਿਗਿਲਾਸੁਖਮਨਸਾਜਨ
 ਸੋਹਿਸਰਬੇਸਾਈ॥ਵਾਰੰਵਾਰਵਜੀਰ
 ਪੁਕਾਰੇਤੁਸੁਬਿਨਦੁਜਾਨਾਹੀ॥੨੫॥ਛੈ
 ਕੀਛਾਲਾਮਾਰਜੀਵਿਦੇਮੋਨਰਹੇਨਹੀਮੁ
 ਤੁਦੇ॥ਵੇਖਬਾਸਨਾਬੁਟਾਭੋਰੇਇਨਹਿ
 ਨਦੁਟਾਜੁਤੁਦੇ॥ਮੋਜੀਮੇਲੇਜਾਂਵਨ
 ਜਾਨੀਗਿਰਦਮਖੀਰੇਗੁਤੁਦੇ॥ਕਹੇ
 ਵਜੀਰਸੁਦੇਤੁਮਸੋਗੀਨਹੀਪਿਆ
 ਰੇਬੁਤੁਦੇ॥੨੬॥ਛੈਕੀਛੈਲਹਮੇਸਾਂਹੁ
 ਹਿਦੇਜਾਨਆਪਨਹੀਤੁਲਦੇ॥ਵੇਖਖਿ
 ਤੈਰਵਿਕਵਲਾਜੇਸੇਸਗੋਛਲੇਰੇਛ
 ਲਦੇ॥ਦੀਪਕਦੇਖਪਤੰਗਚੁਛੇਰੇਆ
 ਨਮਾਮਬਹੁਤੁਲਦੇ॥ਕਹੇਵਜੀਰਨਿ
 ਕਰਮਟਨਕਟੇਜਬਦੇਖੋਤਬੁਰਲਦੇ॥
 ੨੭॥ਛੈਕੀਛਾਲਾਮਾਰਜਾਂਵਦੇਹਟਕ

ਰਹੇਨਹੀਹਟਦੋ। ਜਾਨਆਪਸੁਖਪਾਵਨਸੁ ॥
 ਖੀਏਕਾਲਫਾਸਜਮਕਰਦੋ। ਸਚਸਬਾਮੇਲਾ ॥
 ਵਨਬੁਟਾਕੁੜਪਾਸਥਿਪਟਦੋ। ਕਹੇਵਜੀਰਦੁ ॥
 ਖਾਵਨਦੇਖੀਜਾਨਜੁਨਮੇਸਟਦੋ। ਦੋਖੀਦੁਖੀ ॥
 ਹਮੇਸਾਂਗਹਿਦੇਸੇਗੀਸਾੜਸੜਦੋ। ਜਾਨ ॥
 ਆਪਸੁਖਪਾਵਨਸੁਖੀਏਲਹਰਲਾਡੁਲੇ ॥
 ਕਰਦੋ। ਬਰਨਮਸਰਮਾਕਾਟਜੇਵਨਮ ॥
 ਰਤਰਾਰੀਤਰਦੋ। ਕਹੇਵਜੀਰਨਿਧੜ ॥
 ਕੇਨਾਮੀਨਹੀਡਰਾਏਡਰਦੋ। ੨੮। ਛੈਕੀਛ ॥
 ਲਾਮਾਰਜਾਵਦੇਸ਼ਿਉਹਟਕੋਤਿਉਸਾਂਵਨਾ ॥
 ਏਦੁਨੀਆਂਦਿਨਚਾਹਦਿਹਾੜੇਜਾਨਆਪਸੁ ॥
 ਖਪਾਵਨਾ। ਵਿਖਾਸੁਕਮਬੁਥਪਿਆਰਾ ॥
 ਲਗਨਲਾਡੁਲੇਲਾਵਨਾ। ਕਹੇਵਜੀਰਖਲ ॥
 ਸੇਖਸੀਏਸਗੋਦਿਨੇਦਿਨਚਾਵਨਾ। ੨੯। ਛੈ ॥
 ਕੀਛੈਲਾਡੁਲੇਲਾਵਨਾ। ਹਮੇਸਾਂਗਹਿਦੇਚੁਗ ॥
 ਲਾਡੁਤੀਆਚੋਕੇ। ਜਾਨਸੁਨਬਨੇਰੇਉਪ ॥
 ਹਦੇਖਵੁਰਤੇਭੁੰਕੇ। ਦੁਖੀਆਦੁਖੀਆਰ ॥

ਹੇਹਮੇਸਾਂਵਾਂਗਹਲਕੇਆਂਰੋਕੇ।ਕਹੇਦੁ
 ਜੀਰਏਲੋਕਜਗਤਕੇਸਾਢੇਅਪਨੇਰੋ
 ਕੇ।ਛੋਕੀਛੋਲਹਮੇਸਾਂਗਹਿਦੇਦੇਖੀਦੇ
 ੨੧ ਖਨਭਾਵਨਾ।ਪੇਰਪੁਵਾਨਾਮਾਰਗਾਠ
 ਲਜਾਨਕਟਾਰਾਖਾਵਨਾ।ਜੈਸੇਮਰਕਟ
 ਛੇਨਜਖਮਕੇਸੋਗੀਸਰੋਵਧਾਵਨਾ।
 ਕਹੇਦੁਜੀਰਦੁਖਾਵੇਦੁਖਿਆਰੈਦੁਇਨੇ
 ਦੁਖਪਾਵਨਾ।ਛੋਕੀਛੋਲਹਮੇਸਾਂਗਹਿ
 ਦੇਦੇਖੀਦੇਖਨਾਭਾਵੇ।ਛੇਨਥੇਨਦਾਰ
 ਰੇਬਰਾਬਰਆਪਨਾਬੁਰਾਮਨਾਵੇ।
 ਜੈਸੇਅਗਨੀਲਰੇਬਾਂਸਕੇਖਹਖਹ
 ਜਲਬਲਜਾਵੇ।ਕਹੇਦੁਜੀਰਸੜੇਥ
 ਨਸਾਰਾਕੈਟਜਾਣਕੇਲਾਵੇ।੨੨ਕ
 ਹੋਰੋਬਿਦਸਿੰਘਛਤਰਧਾਰਨਹੀਪੈ
 ੩੦ ਲਅਖੰਨਜੋਗੀ।ਹੋਇਸੁਰਮਾਖ
 ਬਰਦਾਰਹਿਸੀਰੋਗਨਾਰੋਗੀ।੩੧
 ਤਾਸੀਸਾਭਰਮਨਰਹਿਸੀਜੋਗਗਾਵ

੧੦
 ਏਸੇ ਗੀ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਨਿਧਰ ਕੇਹੋ ਕਰ ਅੰਦ ੪੬
 ਮੰਜਮੇ ਭੋਰੀ॥ ੩੩॥ ਅੰਨਿ ਉਗਨਮ ਸਤ ਫਿਰੇ
 ਰਵੇ ਲੇਸੰਤ ਬੇਨਵਾ ਅੰਸੇ ਨਾਕਾ ਹੂਸੇ ਵੈਰ ਹਮ
 ਹਨਾ ਹਮ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ਚਿਤ
 ਰਹੇ ਹਮੇ ਸਾਂਧੁ ਤੁਪ ਏਤਨ ਤੇ ਸੇ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ
 ਵਿਚਾਰੇ ਬਾਝੈ ਜਾਨੇ ਭੇਖੀ ਭੈਸੇ॥ ੩੪॥ ਲਿਖ
 ਤੇ ਆਪ ਲਿਖੇ ਤੇ ਅੰਗ ਲਾਜ ਸਰਨਾ ਅਵੇ
 ॥ ਅੰਨਿ ਉਕਰ ਭੈਸਾਂ ਲਿਖਤੀ ਗਾਰੇ ਅੰਗ ਪਾਸ
 ਰਲ ਗਾਵੈ॥ ਕਰੇ ਆਪਣੇ ਜੈਸੇ ਅੰਗ ਕਾਲ
 ਖਲੋ ਕਾਲਾਵੇ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਿਚਾਰ ਬਿਨਾ
 ਰਖੇ ਹਮ ਪਨੇ ਸਿਰ ਪਾਵੇ॥ ੩੫॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ
 ॥ ਮਿਲੇ ਪਜਾਨ ਖਲਾਸੇ ਖੁਸੀ ਏਕੀ ਆਗੁਰ
 ਮਕਾਨਾ ਸਾ॥ ਤੁਮ ਮਾਈ ਯਹ ਬਾਗੁ ਤੁਮਾਰੇ
 ਤੁਮ ਹੀ ਚਾਰੇ ਪਾਸਾ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਦਇਆ
 ਲਗਾ ਗੰਧ ਪੂਰਨ ਮਨ ਸਾ ਆਸਾ॥ ੩੬॥ ਪਿੰ
 ਗਲ ਪਾਂਧੀ ਕਿ ਉਕਰ ਚਾਲੇ ਬਿਨਾ ਆਸਰੇ
 ਰੋਲੇ॥ ਅੰਧੇਰਾ ਹਸੁ ਜਾਖਾ ਪੁਛੇ ਮੁਰਖ

ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ। ਬਿਨਾ ਵਿਚਾਰੇ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰੇ ਹੋ
 ਪਿਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹ। ਮਿਲੇ ਸੁਜਾਖਾ ਸੁਰ ਪੁਰਾਪੁ
 ਗੜੇਰ ਗੜੇਰੋਲੇ। ॥ ਪਿਰਿ ਗਲ ਪਾਗਲ ਕ
 ਰੇਲ ਨਾਈ ਕੁਹ ਕੈ ਸੇ ਸੁਪ ਜੀਤੋ। ਮੋਨੀ ਮੁਰਦੇ
 ਸਮਕਰ ਜਾਨੈ ਚੋਰ ਠਿਗਨ ਚੁਪ ਕੀਤੋ। ਜਾਨੇ ਅ
 ਪਉ ਜਾਗਾਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਚਾਲੇ ਗੁਰ ਰੀਤੋ। ਮਿਸਤ
 ਪਿਆਲੇ ਮਿਸਤਾ ਵਾਲੇ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਭਰਪੀਤੋ
 ॥ ੩੮ ॥ ਚਲੋ ਸਈ ਚਿਰਲ ਵੇਖਨ ਚਲੀਏ ਚ
 ਠਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮੇਲਾ। ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਦਿਆਲ
 ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਹੋਵੇ ਜਨਮ ਸੁਹੇਲਾ। ਵਾਂਗ ਸਮੁੰਦ
 ਰਲ ਹਰਾਵੇ ਵਨ ਅਥਤ ਰਨੇ ਕੀ ਵੇਲਾ। ਕ
 ਹੇ ਵਜੀਰ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਾਚਾ ਕੀਆ ਉਜਾਗ
 ਰ ਚੇਲਾ। ३੯ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ੩ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਅਥ ਬੈਤਕ੍ਰਿਤਕਵ ਵਜੀਰਸਿੰਘਕੋ॥

ਅਲਫ ਅਜਹੋਇਆ ਸੁਫਲਜਨਮ
 ਮੇਰਾ ਮਨਭਾਂਵਦਾ ਸੇਫਲਪਾਇਆਈ
 ॥ ਸੋਮਤਯਥਾਰਥਗੁਰਾਦੀਆਪਿਛੇਥੇ ੨
 ਦੁਪਰਾਣਜੋਗਾਇਆਈ॥ ਬਾਹਜਗੁ
 ਰਾਂਥੀਬੇਦਨਾਂਪਾਰਕਰਦੇਭੁਲਾਬੇਦਪ
 ਰਚਾਹੁਤਲਾਇਆਈ॥ ਕਹੇਸਿੰਘ
 ਵਜੀਰਗੁਰਨੇਨਜਿਸੇਬੇਦਰਸਤਿਸੇਤ
 ਬਾਇਆਈ॥ ੧ ॥ ਬੇਬੋਲਸੁਣ
 ਵਸਾਂਸੁਤਿਆਨੂੰਉਠੋਗਾਫਲੇਨਾਮਦੇ
 ਚੜ੍ਹੇਬੇੜੇ॥ ਮਸਾਹੁਰਉਜਾਗਰੀਸਚਿ
 ਅੰਦੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਾਂਸੂਰਮੇਸਿਖਜੇ
 ਹੜੇ॥ ਜਦੋਦਰਸਕੀਆਤਹੋਸਾਂਤਆ
 ਈਹੋਵੇਚਿਤਬੁੰਨਾਮਿਥੇਗੁਰਾਂਨੇੜੇ॥

ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਵਰਾਗੀਆਨੁਪਾ
 ਵੇਦਸਨੇਨੇਰਿਵੇਛੋਕਛੋਨੇ॥ ੨॥ ਰੋਤਾ
 ਨਸਹਾਰਵਿਚਾਰਜੇਈਪਾਵੇਸੁਖਸੋਈ
 ਨਹੀਰੁਖਕੋਈ॥ ਮਿਲੇਸਾਤਿਹਾਰਾਸੁਰਿ
 ਆਪੁਰਿਆਨੁਜਦੋਮਿਹਰਹੋਈਲੋਧ
 ਲਾਲਜੋਈ॥ ਲਾਹੇਖੰਫਖਜਾਨਖੁਦਾ
 ਇਸਾਰਾਅਣਕਾਣਲਖੀਸਿਰੇਦੁਰਹੋ
 ਈ॥ ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਪੁਕਾਰਕਹੋਸੁ
 ਫੇਸਚਸਾਰੇਅੰਨਅਸਲਜੋਈ॥ ੩
 ॥ ਸੇਸਮਸ਼ੁਦਿਚਾਰਕੇਦੇਖਲੋਤੁਤੇਰੇ
 ਬਾਣਨਾਦਸਰਾਦਿਸਦਾਜੇ॥ ਕੋਈ
 ਕੋਰਮਧੋਇਕਹੋਸਵਾਲਾਸੁਣੇਸਿ
 ਖਜੁਰਾਵੇਖਾਦਿਸਦਾਜੇ॥ ਹਾਰਮੁ
 ਖਵਾਕਵਿਚਾਰਪ੍ਰੇਮਜਾਗੇਵਾਦੀਵੇ
 ਖਤਬੀਕੋਲੋਖਿਸਦਾਜੇ॥ ਵਾਰਵਾ
 ਰਵਜੀਰਤੁਅਮਰਸਦਾਜਿਦੇਖਾਟ
 ਅਕਾਸਨਾਦਿਸਦਾਜੇ॥ ੪॥ ਜੀ

ਸੁ

ਮਜਾਣ ਲੋਆਪਣੇਆਪਤਾਈਰੋਮ
 ਰੋਮਰਚਿਆਨਹੀਅਵਰਦੁਜਾਆ
 ਪੇਬੋਲਸੁਣਾਵਦਾਸੁਲੇਕੀਨੀਆਪੇਜਾ
 ਪਤੇਤਾਪਤੂਕਰੇਪੁਜਾਗਜਿਵੇਦੇਖਈ
 ਵਾਤਿਮਰਦੁਰਹੋਵੇਤਿਵੇਪਰਿਆਗਿ
 ਆਨਅਗਿਐਆਨਬੁਜਾਗਦੁਹੁਦੁਰ
 ਕੀਆਮਿਲੇਆਰਫਾਨੁਪਯੋਇਓਸਿ
 ਘਪਵਲੀਰਸੋਮਤਹੁਜਾ॥੫॥ਹੇਹ
 ਰਆਏਸਰਨਸਤਿਗੁਰਾਈਚਰਨਧੇ
 ਏਚਰਨਾਮਲੇਪੀਵਨੇ॥੬॥ਸਾਸ
 ਚਵੀਹਜਾਰਕਾਖਰਚਪਿਛੇਅਗੇ
 ਘਤਖਜਾਨਨੇਲੀਵਨੇਆਗਾਟੀ
 ਤਾਰਤੇਨਾਰਨਯਾਰਕੇਈਮੇਸੇਜਾਣ
 ਕੇਸੇਸੁਖੀਥੀਵਨੇਆਗਾਟੀਆਦਾ
 ਸਖਜਾਨਵਜੀਰਕਹੇਹੋਏਅਮਰਸੇ
 ਜਗਮੋਜੀਵਨੇਆਗਾ॥੬॥ਖੋਖੋਫਖ
 ਦਾਇਨਾਰਖਦੇਨੀਜਿਨਾਆਪਣੇਆ

ਪਨੇਸਹੀਕੀਤਾ॥ ਲਾਹੇਲਦਲਬਾ
 ਟਿਓਂਪੰਡਤਾਦੀਗੁਰਾਂਦਾਂਨਦੀਆ
 ਅਸਾਂਸੁਟਲੀਤਾ॥ ਏਹੋਏਕਅਨੇਕੋ
 ਇਭਾਸਿਆਜੇਜਿਵੇਈਸਤੇਬ੍ਰਿਛਕੋ
 ਸਮਸੁਮੀਤਾ॥ ਵਾਸਜਾਣਕੇਗੁਰਾਂਨੇ॥
 ਮਦੀਆਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਕਹੇਪਕ
 ਨਪੀਤਾ॥ ੧॥ ਚੇਚਾਹਪ੍ਰੇਮਦੀਥੋੜ
 ਭੁਟੀਵਾਰਵਾਰਪਿਆਰਿਓਲੁਟੀਏਵੇ
 ਇ॥ ਮਾਰੇਮਾਰਗੁਮਾਨੀਅੰਜਾਹਲਾਂਨੇ
 ਬੁਟਾਨਿੰਦਕਾਦਾਪਹਿਲੇਪੁਟੀਏਵੇ
 ਇ॥ ਨਹੀਛੋਰਪਸਾਈਆਂਦਿਚਵ
 ਗਦੇਛਾਣਾਮਾਰਕੇਛੋਕੀਏਛੁਟੀਏ
 ਵੇ॥ ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਕਹੇਕਰੇਮੇਲਾ
 ਲਾਇਚੋਸਤੀਮੁਲਨਾਟੁਟੀਏਵੇਇ॥
 ੨॥ ਦਾਲਦੁਸਟਏਨਾਲਨਾਸੰਗਕੀ
 ਜੇਵਾਰਵਾਰਵਿਚਾਰਪੁਕਾਰਹੋਵੇ॥ ਚ
 ਥੇਅੰਧਲਸਾਖੁਜਿਉਟਹਣੀਦੇਤਿਵੇ

ਬੈਦਕੇਗਿਆਨੀਆਗਿਆਨਜੇਵੇ। ਸਿ
 ਵੇਰੰਡਨੀਵੇਖਸੁਹਾਗਣਾਨੁਪਾਵੇਵੇਲ
 ਅਕਲਨੀਬੈਠਰੋਵੇ। ਮਿਲੇਆਸਕ
 ਮਸੁਕਵਜੀਰਸਿੰਘਾਲਹੋਜਾਨਜਾਨੀ
 ਸੋਈਸੁਖਸੇਵੇ। ੯॥ ਜਾਲਜਦੇਸਹੇ
 ਲੀਓਸੰਤਮਿਲਿਆਹੋਈਬੁਧਸਰੂਪ
 ਕੀਸੁਧਸਾਗੀਜਿਨਾਸੁਧਸਰੂਪਨੁਪ
 ਇਲੀਤਾਤਿਨਾਜਗਤਾਰੇਸਭੀਨਰੂ
 ਨਾਗੀ। ਹਰਹਾਲੀਆਮਹਰਮਾਂਮੈ
 ਲੀਆਂਨੂੰਲਾਇਜਾਗਜਗਾਵਦੇਜਗ
 ਜਾਹਰੀ। ਕਹੇਸਿੰਘਵਜੀਰਸਹੇਲੀ
 ਆਂਨੂੰਮਦਮਤੜੇਰਤੜੇਇਸਕਵਈ
 ॥ ੧੦॥ ਰਿਰਬਦੇਰਾਹਤੇਰਹੇਬੈਠੇਕੈਸੀ
 ਰੋਜ਼ਚਾਜਰੇਭੂਵੇਸੋਇਆਂਨੂੰ। ਨਹੀ
 ਤੀਰਥੀਤਾਪੁਨਿਵਿਰਤਹੋਦਾਮਿਲੇਰ
 ਮਅਰਾਮਨਾਈਇਆਂਨੂੰ। ਕੈਸੀਸਿ
 ਦਕਟਿਕਾਵਦੇਪੰਦਪੇਡੇਪਿਆਫੇਰ

ਭੁਆਟਲੀਭੁੰਦਿਆਨੀ। ਪੜੋਸਤਿਗੁ
 ਰਾਸਰਨਸੀਭਾਲਸੇਈਕਹੇਆਖਦੇ
 ਸਾਇਆਰੋਇਆਨੀ॥੧੧॥ ਜੇਜਾ
 ਛਲੇਆਪਦੇਆਪਤਾਈਵਾਰਵਾਰ
 ਵਿਚਾਰਪੁਕਾਰਕਹੇ। ਸੁਟੇਸਿਖਸੂਰ
 ਹੋਵੇਚਿਤਚੈਨਾਲਹੇਸਾਰਜੋਗੁਰਾਂਕੀ
 ਤਾਨਸਹੇ। ਲਧਾਲਾਲਪੁਮਦੇਰਹ
 ਵਿਚੋਮਿਲੇਸੀਤਸਾਜਨਜੇਈਦਸ
 ਗਹੇ। ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਪੁਕਾਰਕ
 ਹੇਜਿਨਾਖਦਵਾਸੀਲਾਹੰਖਟਬਹੇ
 ॥੧੨॥ ਸੀਨਸਤਿਆਬੈਣਿਆਗੁ
 ਗੁਰਮਿਲਿਆਹੋਏਜੁਖੀਸਹਜੇਨਹੀ
 ਘਾਲਕੀਤੀ। ਕਈਧੁਣੀਆਂਤਾਂਵਦੇ
 ਸੈਂਦਭੁੰਦੇਦੁਖਜਾਲਦੇਸੜਦਿਆਐਧ
 ਬੀਤੀ। ਕਈਰੋੜਵਿਛਾਇਕੇਤੜਫਦੇ
 ਨੀਜਾਨੋਕਾਇਰਕਮਲੇਕਿਆਕੈਨਵੀ
 ਤੀ। ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਕਹੇਲਹਿਰਬੁ

ਟੀਮਿਲੇਜਚਿਆਸਚਕੀਸਾਰਲੀਤੀ ॥ ੫੦
 ੧੩ ॥ ਛੀਨਛਰਾਲਤਾਨੁਸਿਸੀਗਹੋਏ
 ਜੋਈਸਾਇਆਜੋਈਸੁਣਾਵਨੇਹਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਏਆਪਏਆਪਦੇਸਹੀਕੀਤੇਵੇਖਭੁਲਿ
 ਆਤਾਨਨੇਲਾਵਦੇਹਾਂ ॥ ਲਗੇਇਸਕ
 ਤਮਾਰਨਤਾਜੀਆਂਨੂੰਮਾਰਕੋਟਨੇਕੋਰ
 ਕਲਪਾਵਨੇਹਾਂ ॥ ਕਹੇਸਿੰਘਵਜੀਰਵਿ
 ਰਾਗੀਆਨੂੰਛੇਨਛੇਨਕੇਜਾਂਨਜਗਾਵ
 ਨੇਹਾਂ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਦਸੋਹਣਾਮੋਹਣਮਿਲੇ
 ਪਆਹੋਏਚਿਤਚੇਨਾਨੋਨਾਨਿਗਾਆ
 ਵੇ ॥ ਰੋਮਰੋਮਰਚਿਆਨਹੀਭੇਦਰਾਈਸੋ
 ਟੀਮਿਲੇਪਆਰਾਜੋਈਮਨਭਾਵੈ ॥ ਅ
 ਰੇਪਹਿਰਸਾਦੀਕਰੇਵਾਦਵਾਈਵੇਖ
 ਸਨੇਸੋਗੀਕੀਖਟਖਾਵੈ ॥ ਵਾਰਵਾਰਵ
 ਜੀਰਕਹੇਦੀਨਦੁਖੀਆਛੇਡੇਕੁਨਕਈ
 ਆਸਚਾਸਚਪਾਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜੁਦਜਾਣ
 ਲੈਆਪਏਆਪਤਾਈਵਾਰਵਾਰਵਿਚਰ

ਜੋ ਸੰਤ ਕਹਾਏ॥ ਲਾਹੀ ਸਤ ਗੁਰਾ ਸਿੰਗ
 ਨਿਸੰਗ ਹੋਏ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਸੁਖੀ ਰੋਮ ਰੋ
 ਮਰਹਿ ਹੋ॥ ਹੋਏ ਕਾ ਅਨੇ ਕਹੋਇ ਭਾ
 ਸਿਆ ਜੇ ਹੋਈ ਸਾਰ ਸਬੀ ਹਰਹਾ ਲਸ
 ਹੋ॥ ਜਾਏ ਆਪਣੇ ਵੈਤ ਕੋ ਨਾ ਸਕੀਅ
 ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਜੀਰ ਖੁਦ ਆਪ ਰਹਾਏ॥
 ੧੬॥ ਤੋਇ ਤਾਨੁ ਤਮਾਚਨੁ ਮਾਰਨੇ ਹਾਂ ਲੁ
 ਗੇ ਕੋਟ ਨਾ ਕੇਰਾ ਕਾਈ ਆਕਸੀ ਆਨੁ
 ॥ ਸੁਲੇਸਨੇ ਸੋਗੀ ਹੋਵੇ ਰਿਸਰੋ ਗੀਮ
 ਰਤਾਨੁ ਦੇ ਪਾਂਥ ਰਾਪਾ ਜੀ ਆਨੁ॥ ਧਠ
 ਮੇਹਰ ਕਾ ਮਾਰਨ ਗਾਵਨੇ ਹਾਂ ਲੁਗੇਇ
 ਸਕਤ ਮਾਚਨੁ ਤਾਜੀ ਆਨੀ॥ ਮਿਥੇ
 ਆਸਕ ਮਸੂਕ ਵਜੀਰ ਸਿੰਘ ਫੇਰ ਕੋ
 ਨਚਾਹੇ ਬਾਲ ਬਾਜੀ ਆਨੀ॥ ੧੭॥ ਜੋ
 ਏਜਾਣ ਸਿਆਣ ਨਿਸੰਗ ਹੋਏ ਅੰਗੁਰੁ
 ਰਮ ਮੋਏ ਸਬੇ ਬਿੰਦ ਨਾਦੀ॥ ਲਾਹੀ ਸੰ
 ਤਿਗੁਰਾ ਸਿੰਗ ਨਿਸੰਗ ਹੋਏ ਅਠੇ ਪਹ

ਜੀ

ਗੁਜਰਦੇਛੋਕਛਾਈ॥ ਅਨੇਉਤ
 ਆਗੇਸੁਣੇਸਿਖਸਾਰਗੋਤਾਕੇਦਸਟ
 ਦੇਖੀਕਰੇਵਾਦਵਾਈ॥ ਵੇਖੋਵਾਰਵ
 ਜੀਰਨਹੀਨਵਾਨਿਆਰਹੋਏਏਕਾਮ
 ਨੇਕਹੋਆਪਆਈ॥ ੧੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੰ
 ਨਕਾਮੰਨਸਰੂਪਤੇਰਾਕਿਤੇਜਰਾਦੁ
 ਵੈਤਨਾਂਹੋਵਦੀਜੇ॥ ਭੁਲੇਆਪਣੇਸੁ
 ਧਸਰੂਪਤਾਂਈਨਰਕਸੁਰਗਾਥਿਖੋਪ
 ਈਰੋਵਦੀਜੇ॥ ਓਹਾਸੁਰਣਬੇਨੀਬੀ
 ਧਨਰੂਪਦੋਵੇਸੋਈਮਲਨਤੇਸੁਧਕੋ
 ਸੋਹਵਦੀਜੇ॥ ਸਜਾਇਖੋਟਿਆਨਰ
 ਵਜੀਰਸਿੰਘਾਕਿਸੇਰੋਜਪਿਛੇਪਯਾ
 ਲਪੋਵਦੀਜੇ॥ ੧੯॥ ਗੈਨਗਇਆਗੀ
 ਗਾਤੇਰਾਰੂਪਪਮਾਰੇਫਿਰੇਤੀਰਖੀਕਿ
 ਉਦੁਖਪਾਵਨਾਹੈ॥ ਨਰਦੇਪਾਈਬ
 ਡੇਭਾਗਸਾਰੋਕਿਉਜਾਣਕੇਜਨਮ
 ਗਵਾਵਨਾਹੈ॥ ਪਕੜਪਤਰੀਬਾਦ

ਰਾਹੋਇਨਿ ਰਿਓਏਵੇ ਅੰਤਰੀ ਅੰਧ
 ਬਤਾਵਨਾ ਹੈ॥ ਵਾਰਵਾਰ ਵਜੀਰ ਕ
 ਹੇ ਕਰੋ ਮੇਥਾ ਆਵ ਸਿਰਾ ਸਾਡੇ ਜੇਵ
 ਆਵਨਾ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਫੇਫਾਹੀ ਆਫੇ
 ਭਵਿਡਾਈ ਆਪੁੰ ਦੇਖ ਜਗਤ ਤਮ
 ਸਤ੍ਰਾ ਹੋਇ ਨਿਅਰਾਗਾ ਆਦ ਅੰਤਿ ਉ
 ਜਾਗਰੀ ਸਚਿ ਆਂਦੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਪਾਏ
 ਓਸੋਂ ਹੀ ਸਬਦ ਸਾਰਾ ਹੀ ਹੀ ਪੁਕਾਰ ਸੋ
 ਹੀ ਸੋਈ ਤੇਰੇ ਬਾਣ ਨਾਦੁ ਸਰਾਹੇ ਵਹਾ
 ਰਾ॥ ਵਾਰਵਾਰ ਵਜੀਰ ਪੁਕਾਰ ਕਹੇ ਬਾ
 ਜੋ ਸੋ ਕਪੋ ਮਨਾ ਮਿਲੇ ਪਮਾਰਾ॥ ੨੧॥
 ਕਾਫ ਕੋਲ ਦਸੇ ਵਸਤੁ ਵਿਸਰੀ ਨੂੰ ਸ
 ਲੋ ਸਜਵੇ ਦੁਸਰਾਨ ਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲੋਂ ਸੋ
 ਦੇ ਕਾਫੀ ਵੇ ਹੋਵੇ ਹੀ ਹੀ ਪੁਕਾਰ ਸੋ ਹੀ
 ਸੋਈ॥ ਫਿਰੇ ਦੁਫ ਦਾ ਦੁਸਰਾ ਜਾਨੁ
 ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਸੁਸਤੁ ਪਤਨਾ ਆਪਰ
 ਹੀ॥ ਕਹੇ ਸਿੰਘ ਵਜੀਰ ਜਾ ਸੁਸਤੁ ਹੋਈ

ਦੁਫਲਹੋਹੈਸਿਗਰਦੀਜਾਨਜੋਈ॥ ੨ ੫੨

੨॥ ਗਾਫਗਾਇਆਪ੍ਰਾਗਪ੍ਰਾਗਦੇਵਨ
ਛੱਡਦੇਸਪ੍ਰਦੇਸਨੂੰਜਾਂਦੇਨੀ॥ ਛਾਏ
ਪਾਇਕੇਪੇਰਪਕਾਇਬੈਠੇਰੋਗੀਹੋਇ
ਕੇਪਗੰਨ੍ਹੀਆਂਦੇਨੀ॥ ਅਠੇਪਹਿਰ
ਰਹੇਸੋਗਸੰਗੀਆਨੂੰਭੈਵੇਸੋਦੇਤੇ
ਦੁਖਪਾਵਦੇਨੀ॥ ਕਹੇਸਿੰਘਵਜੀਰ
ਸੇਈਜਾਣਦੁਖੀਏਜੇਹਨੇਖਾਕੋਲੇਲੇ
ਲਾਂਦੇਨੀ॥ ੨੩॥ ਲਾਮਲਾਹਾਏਦੇ
ਸਿਗਸਰਨਰਹਿਏਅਠੇਪਹਿਰਜੋਗ
ਵਦੇਹਾਰਾਗੀਤਾ॥ ਜਾਨੀਜਾਨਜਗਾ
ਵਦੇਸੁਤਿਆਨੂੰਮਾਰਤਾਨਸਹੀਤਿਨਾ
ਜਨਮਜੀਤਾ॥ ਨਾਮਦਾਨਪਾਵੇਲਹੋਸ
ਰਨਸਤਿਕਰੋਬੰਦਗੀਟਹਿਲਸੋਲ
ਹਾਈਤਾ॥ ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਵਰਾ
ਗੀਆਨੂੰਪਕਨਭੈਸਮੁਦ੍ਰੋਪਾਰਕੀਤ
॥ ੨੪॥ ਮੀਮਮਿਹਰਦੀਨਿਗਾਨਿ

ਦੇਯੀ

ਜੀ

ਗਾਨਿਹਾਲਕਰਦੇਏਹੋਵਾਰਹੈਆਵ
 ਏਜਾਵਣੇਦੀ। ਥੋੜੇਰੋਜਜਾਨੀਜਾਣ
 ਜਗਰਹਿਣਾਕਾਹੇਰਾਸਰਾਖੋਫਿਗਮ
 ਵਣੇਦੀ। ਲਾਲਚਲਗਕੇਲਾਲਗ
 ਵਾਇਥੋਰੋਨਹੀਵਿਦਿਆਲਾਲਲੁ
 ਭਾਵਣੇਦੀ। ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰਕਹੇ
 ਕਰੋਮੇਲਾਧਰੋਧਿਆਨਆਸਾਪਆ
 ਰਾਖਾਵਣੇਦੀ। ੨੪। ਨੀਨਨਿਗਕ
 ਰਦੇਰੋਗਸੋਗਹਰਦੇਕੋਈਸੁਰਮਸ
 ਚੁਸਹਾਰਦਾਜੇ। ਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮੀਆ
 ਹਾਲਏਚਾਨਬੇੜੇਨਦੀਤਿਸਨਾਪਾ
 ਰਉਤਾਰਦਾਜੇ। ਜੇਈਸਰਨਆਵੇਗੁ
 ਰਾਂਸਚਿਆਂਦੀਤੀਨੋਤਾਪਸੁਆਪ
 ਨਿਵਾਰਦਾਜੇ। ਵਾਰਵਾਰਵਜੀਰ
 ਪੁਕਾਰਕਹੇਏਹੋਵੇਲਨਾਪੀਆਪਿ
 ਆਰਦਾਜੇ। ੨੫। ਵਾਉਵਾਚਦੇਬੇ
 ਦਪਰਾਂਨਸਾਰੇਨਹੀਠਉਰਆਵੇਕਾ

ਜੀਪਾਡਿਆਂਨੀ। ਖਾਈਹਾਥਅਕਾਸ ॥
 ਜਿਉਮਾਰਦੇਨੀਕਹਆਖਦੇਭੁਲਿਅ ॥
 ਭਾਡਿਆਨੀ। ਬਾਝਰਹਿਬਰਾਹੁਨ ॥
 ਹਥਆਵੇਕਾਟੇਕਓਟਕਲੇਸਦੇਕਾ
 ਡਿਆਨੀ। ਮਿਲੇਕੋਦੀਆਕੋਦਵਜੀ
 ਰਸਿੰਘਾਭੁਕਾਭੋਗਤਿਆਗਦੇਗਾਡਿ
 ਆਨੂ। ੨੦ ॥ ਹੇਹਿੰਦੁਆਮੁਸਲਿਅ
 ਮਜਬੀਮਠਾਅਧੇਆਪਟੀਈਨਰਿ
 ਕਾਂਵਦੇਨੀ। ਬਧੇਬੇਦਕਤੇਬਕਰਨ
 ਸਾਰੇਕਰਮਸਲੇਢੇਗਸੁਲਾਵਦੇਨੀ।
 ਜਿਦੇਪੰਛੀਅੰਪਿਜਿਰੇਪੜੇਤੋਤਾਭੀਨ
 ਪਿਜਿਰਾਉਤਨਾਜਾਵਦੇਨੀ। ਫਾਥੇ
 ਬਰਨਆਸਰਮਦੇਪਿਜਿਰੇਮੰਤਾਨਾ
 ਸਿੰਘਵਜੀਰਕਹਿਲਾਂਵਦੇਨੀ। ੨੧
 ॥ ਅਲਫਆਰਫਾਂਆਣਨਾਂਕਾਲਾ
 ਕੋਈਲਾਹੀਸਤਿਗੁਰਾਸੀਗਨਿਸੀ
 ਗਹੋਏ। ਕਈਮਕੇਮਦੀਨੇਨੂੰਉਤਪ ॥

ਏਕਈਗੁਇਆਗੀਗਾਗੀਤੇਮਾਰਮੇ
 ਏ।ਆਪੇਆਪਣੀਤਰਫਨੀਖਿਚਦੇਨੀ
 ਦੀਵੇਬਾਜ਼ਹਨੇਰਨਕੋਦਖੋਏ।ਡਰ
 ਗਿਆਨਅਗਿਆਨਵਸੀਰਸਿੰਘ
 ਪਾਛੇਪੇਰਪਸਾਰਨਿਜੀਗੋਏ॥੨੯
 ਯਯੇਯਾਰਅਸਾਰਨਾਇਕਕੋਈਆਪੇ
 ਆਪਣੀਥੋੜ੍ਹਪੈਨਰੂਨਾਗੀ।ਸੁਤੇਪ
 ਇਆਨੂੰਕੰਨਬਲੇਲਆਈਜਾਗਦੇ
 ਖੀਜ਼ਹਾਂਨਦੀਕੜਯਾਗੀ।ਜਾਨੀਜਾ
 ਨਖਲਾਸੜੋਂਹੋਇਰਹੇਕਰੀਆਪਣੀ
 ਆਪਕੀਆਪਕਾਰੀ।ਲਾਗੇਸਤਿ
 ਗੁਰਾਂਸਚਵਵਸੀਰਸਿੰਘਾਹੋਵੇਨਨ
 ਮਸੁਫਲਾਵਾਹੋਵਾਹਵਾਗੀ॥੩੦॥॥॥

ਸਿੱਖਰਨੀ॥

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਬਲਹਕੀਕਤਾ॥ ॥ਕਹੇਵਸੀਰ

ਹਮੇਹਾਂ ਮੇਸੋ। ਅਮਰੁ ਫਿਰੇ ਨ ਬਾਵੰ
 ਜੈਸੋ। ਅਮਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੁ ਬੋਏ
 ਪੈਰ ਪਸਾਰਤ ਬੈਸੁਖ ਸੋਏ। ਅੰਧੇ ਲੋ
 ਕ ਮਚਾਂ ਵਲਾਸਾ। ਵੇਖੇ ਵਰਤੇ ਰੰਗ
 ਤਮਾਸਾ। ਆਏ ਸਾਜਨ ਸਿੰਘ ਖਜਨ
 । ਵੇਦ ਨ ਦਰਸਨ ਦਾਸਾਂ ਦਾਨ। ਵਰਸ
 ਨ ਦਾਨ ਅੰਨ ਕਰਦੀਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ०
 ਨ ਹਮੇਰ ਸਪੀਆ। ਗੁਰ ਦਾਸ ਗੁਲ ०
 ਬਾਇਆ ਲਦਾ। ਕਰ ਦਾਸ ਨਦਾ
 ਸਾਂ ਮਿਹਰ ਮਯਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਰ
 ਉਪਕਾਰ ਹਮੇ। ਨਿਉ ਜਲ ਦੁਧਾਜਾ
 ਗਜਾਮੇ। **ਦਹੀ ਦੁਧ ਕਾ ਮੇਲਾ ਹੋਵੇ। ਤਬੋ**
 ਪਦਾਰਥ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਵੇ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆ ०
 ਲਾਪੀਵ ਤਜੇ ਜਨ। ਰਜ ਬਰਾਜੀ ਤਿ
 ਨ ਕਾਤਨ ਮਨ। ਜੋਰ ਸਨੀਰ ਸਕੋ ਪੀ
 ਵਤਰੇ। ਸੇਸ ਦਾਸ ਦਾਜ ਗਜੀਵਤਰੇ
 । ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਰ ਉਪਕਾਰ ਸਦਾ।

ਕਰਾਨੀ ਦਕਨਿੰਦਕ ਅਦਾਮੁਦਾਗੁਰ
 ਮੁਖਹਾਰਗੀਤਾਗੁਹਿਗਾਵਸਦਾ।
 ਰਸਨੀਰੋਮਰੋਮਚਿਤਚਾਵਸਦਾ।ਕ
 ਪੈਵਜੀਰਗੁਰਾਂਦਰਅਰਜੀ।ਸੁਫੋਸਵ०
 ਲਹਮਾਰਾਮਰਜੀ।ਜੈਸੇਅਵਰਮੁ
 ਨੇਕਾਤਾਰੇ।ਅੰਮੇਸੇਵੇਖਵਜੀਰਦਿਚ०
 ਰੇ।ਆਸਾਓਟਆਪਕੇਸਰਨਾਵਾ
 ਰੰਵਾਰਕਹੁੰਪਗਪਠਨਾ।ਦਾਸਾਦਾਸ
 ਜਾਨਰਖਲੋਵੇ।ਮਾਰੇਨਿਗਾਹਮੇਰ
 ਰਕੀਦੇਵੇ।ਵਾਰਿਵਾਰਦਿਚਾਰੇਦਾਸ
 ॥ਰਾਖੇਰਿਦੇਆਸਰਾਆਸਾ।ਪਰਉ
 ਪਕਾਰਆਪਸੁਖਦੀਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਜ०
 ਨਹਮੇਰਸਪੀਆ।**ਜੋਰਠਾ।**ਸੀਤਜਮੁੰ
 ਦਰਸੂਰਮੇਲਹਰਤਰੰਗਅਨੇਕ।ਜਾ
 ਨੇਹਮੇਰੇਹਾਲਕੋਜਿਸੇਗਿਆਨਬਿ
 ਬੇਕਾ।॥ਤਾੜਸਹਾਰੇਸੂਰਮਾਸੋਸੀਤ
 ਨਕਾਦਾਸ।ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਏਦਿਆਲ

ਤਿਸਜੋਦਿਸਆਵੇਪਾਸਾਦਾਸਗੁਲਾ
 ਬਹਮੇਗੁਰਦੇਵਾਆਠਪਹਰਕਰਹੈ
 ਤਿਨਜੇਵਾਕਹੈਵਜੀਰਮਿਲੇਗੁਰ
 ਮੇਸੋਭਾਨਪ੍ਰਕਾਸੇਜਗਮੇਜੈਸੋਸੁ
 ਰਜਸਰਬਹਨੇਰਾਖੇਵੇ।ਵੇਖਵਜੀ
 ਰਗੁਲਾਜੀਹੋਵੇ।ਜੇਕੋਈਜਾਨਹਨੇਰ
 ਰਾਖੇ।ਛੁਡੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਸਟਾਰਾਖੇ॥
 ਅਮਰਪਿਆਲਾਸਬਗੁਰਦੀਆ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਨਹਮੇਰਸਪੀਆਕਹੈ
 ਵਜੀਰਹਮੇਸੁਖਬੀਆ॥**ਸੁਖੀਏਸੈਲਹ**
 ਮੇਸਾਕਰਦੇ॥ਨਿੰਦਕਜੋਗੀਸਾਨਾਸ
 ਨਦੇ॥ਮਿਲੇਖਜਨਖਲਾਸੇਖੁਸੀਏ
 ॥ਵੇਖਵਜੀਰਕੀਏਦਿਲਹੁਜੀਏ॥ਸੁ
 ਖੀਏਸਵਾਧਾਨਜਬਹੋਏ॥ਪੈਰਪਸਾ
 ਰਤਬੇਸੁਖਜੇਏ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਜਿਸੇ
 ਓਰਲਾਗੇ॥ਪੁਰਨਭਾਗਹਮਚੇਜ
 ਗੇ॥ਬਚਨਜੁਲੇਹੈਜੈਮਨਲਾਈ॥ਜ

ਨਮਮਰਨਕੀ ਭੂਲੁ ਭੁਕਾਈ। ਜੀਵਾਜਿ
 ਤੇਸਗਜਨਮੇ ਮਰਹੈ। ਕਰਮਕੀਏ ਸੋਮ
 ਗੇਭਰਹੈ। ਕੀਏ ਕਰਮਨਾ ਬਿਰਥੇ ਜੋਹੈ।
 ਜੋ ਕੀਏ ਸੋਆਗੇ ਮੇਹੈ। ਚੇਰੀ ਜਾਗੀਲ
 ਦਕਮਾਏ। ਮੰਦੀ ਕਰਮੀ ਜਨਮਗਵਾ
 ਏ। ਭੁਗਤੇ ਬਿਨਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ। ਪ
 ਕਨਜਮਾਂ ਨੇ ਨਰਕੇਤਾਰਾ। ਕਸਟਭੇ
 ਗਹੈ ਬਹੁਪਰਕਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁ
 ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ। ਚਟੀ ਸਤਿਗੁਰਲ
 ਏਅਵਤਾਰੇ। ਕਹੇ ਦੁਜੀਗਤਿ ਨਾਬੁਲਿ
 ਯਾਰੇ। ਹਉਗੁਣਨਾ ਕੇ ਅਪਕਾਰੇਗੇ।
 ਗੁਰਦੀਨਦੇਖਨ ਸਤਾਰੇਗੇ। ਜਬ
 ਗੁਰਗਿਆਨਜਗਾਇਓਹੈ। ਤਬਪੁ
 ਰਮਪਦਾਰਥਪਾਇਓਹੈ। ਅਬਪੁ
 ਲਨਰਹੀਨਕੇਈਰੇ। ਗੁਰਸਰਬੇ
 ਬੂਝਬਜੇਈਰੇ। ਵੇਦਅਵੇਦੀਸਿ
 ਉਤਨਅੰਗੇ। ਨਾਮਰੂਪਹਉਤਿ

ਉਸਰਬੰਗੋ॥ ਯਹ ਖਾਬਾਸਮਾਨੇ ਜਾਨੇ
 ਰੋ॥ ਸਬ ਜੇਤਾ ਕੁਲ ਜਾਨੇਗੇ॥ ਕਿਸ
 ਤਿਆਗੇ ਕਿਸੇ ਪਰੀਤਾਗੇ॥ ਨਹ ਵੇਰੀ
 ਹੈ ਕੋਈ ਮਤਿ ਆਗੇ॥ **ਵੇਹਗਾ॥ ਹਿਸਜਗ**
 ਤਮੇ ਸੀਤ ਪੈਅ ਵਰਜਾਨ ਜਗ ਕਾਗ
 ॥ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੋਜੀ ਮਸਤ ਪੈ ਹਮ ਧਨ
 ਪੁਰਨ ਭਾਗਾ॥ ॥ ਹਿਸਹ ਮਾਰੀ ਜਤ
 ਚੈ ਮੋਤੀ ਚਾਰ ਚੇਗਾ॥ ਨ ਕਰ ਸੰਗਤੀ
 ਕਾਗ ਕੀ ਜਾ ਕਾ ਵਿਸਟਾ ਭੇਗਾ॥ ॥ ਹਿ
 ਸਤਿ ਕਾਰ ਜੇ ਕਰੇ ਬਹੁ ਨਿਕ ਸੋ ਮੋਤੀ
 ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਹਿ ਮਾਲ
 ਪਰੇਤੀ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਜਾਨ ਕਰਹੁ ਉ
 ਧੀਏ ਵਸਾਏ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਵਿਰਾਗ
 ਜਿਸ ਸਰਬੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਜਾ ਕਉ ਠ
 ਹਤਿ ਸੀਕੋ ਰਿਅਤਾ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ
 ਫਿਰੈ ਮਨ ਮਾਤਾ॥ ਲਾਗੇ ਲੋਕ ਲਾਲਚੀ
 ਕੇਤੇ॥ ਰਹੇ ਉਰਾਰ ਪਾਰਨ ਹੀ ਜੇਤੇ॥

ਜਾਗੇਮਸਤਫਿਰੇਹਰਵੇਲੇ। ਪੀਆਪ
 ਵਿਖਿਆਰਾਖੇਲੇ। ਹੋਵੇਦੋਖੀਦੁਖੀਆ
 ਦੀਨਾ। ਕਹੇਵਜੀਰਨਹੀਸਿਰਈਨਾ।
 ਹਦਾਫੇਨਾਬਿਹਈਜਾਂਵਨਾ। ਆਸਕ
 ਆਸਪੁਰਕਰਿਆਵਨਾ। ਗੁਰਦਰ
 ਬਾਰਦਿਦਾਰੀਦੇਖਾ। ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤ
 ਖਿਆਰਾਪੇਖਾ। ਕਹੇਵਜੀਰਮਿਲੇਗੁ
 ਰੇਅੇਸੋ। ਭਾਨਪ੍ਰਕਾਸੇਜਗਮੇਜੈਸੋ॥
 ਦੁਸਟਦੁਸਟਪਣਾਤੈਕੀਤਾ। ਮਹੁਰਜਾ
 ਨਖਿਆਰਾਪੀਤਾ। ਛਾਇਆਛੇਰਪੁ
 ਪਕੋਜਾਵੈ। ਕਹੇਵਜੀਰਜਾਨਦੁਖਪਾ
 ਵੈ। ਪਾਨੀਪਾਸਖਿਆਸਾਕੂਟੈ। ਰੂਲ
 ਅਗਿਆਨੀਕੈਸੇਛੂਟੈ॥ **॥ ਦੋਹਰਾ ॥**
 ॥ ਭਾਗਹਮਾਰੇਜਾਗਹੋਜਬਗੁਰਮਿਲੇ
 ਖਲਾਸਾ। ਖੋਲੈਚਸਮਾਂਜਿਗਰਕੀਤਬ
 ਉਰਭਯੋਪ੍ਰਕਾਸ॥ **॥ ॥** ਦਾਸਗੁਲਾਬਦ
 ਵਿਆਲਹੋਜੋਜਨਰਹੇਸਫਾਇ। ਗੁਰਕੇ

ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਪੈਂਕ ਹੋਵ ਜੀਰ ਸੁਖ ਪਾਇ॥
 ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜਨ ਸੁਜਾਨੀ
 ਮੀਤਾ॥ ਆਖ ਚੁਰਾਵੇ ਦੇਖ ਜੋ ਬੈਠੀ ਮਾਂ
 ਪਈਤਾ॥ ॥ ਕਹੋ ਵਜੀਰ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਸੇ
 ਗੀ॥ ਦੁਖੀ ਆਦੁ ਸੁਮਰੇ ਹੋਇ ਰੋਗੀ॥ ਨ
 ਹੀ ਕਛੁ ਸਿਮਰਣਾ ਸਿਖੀ॥ ਬਾਧੋ ਪ੍ਰਗ
 ਨੀਤਾ ਜੀ ਤਿਖੀ॥ ਸਿਖੀ ਸਿਖ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਥੇ
 ਵੇ॥ ਸੇਵਾ ਸਿਰੋ ਪਰੇ ਹੋਇ ਦੇਵੇ॥ ਰਾਖੇ ਲ
 ਕਈ ਗੋਟਾ ਭੂਰਾ॥ ਕਰ ਪੈਸੇ ਵਗੁਰਾਂ ਦਰ
 ਸੂਰਾ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੀ ਅਸੇ ਵੇਰੇ॥ ਸਚ
 ਸਿਰਨ ਉਜਾਗਰ ਹੋਵੇਰੇ॥ **ਚੌਥਾ ਸੁਸ**
 ਨ ਜਬ ਦੇਸਾਰ ਲੈ ਹੋ ਮਤ ਵਾਰ ਖੀਵੇ॥
 ਦੇਖ ਤੁਝੇ ਹਰਤ ਰਠ ਮੋ ਨਹੀ ਸਰਨ
 ਹਜੀਵੇ॥ ॥ ਕਹੋ ਵਜੀਰ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਸਾ
 ਲਾ॥ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਬਿਹੰਗ ਮਚਾ ਲਗਲਾ
 ਗੇ ਕੋਟ ਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਰਹਿ ਮਾਹਰਿ
 ਪਾਸੇ॥ ਮਾਰੇ ਮੂਰਖ ਹਾਥ ਅਕਾਸੇ॥ ਤੁ

ਧਬਿਨਅਵਰਨਦੁਸਰਭਾਸੋ। ਜੋਹਸੇਕ
 ਰਤਾਬਿਲਾਸੋ। ਸੋਈਓਸਮਸੁਲੈ। ਵੇਖਵ
 ਜੀਰਮਚਾਵਤਹਾਸਾ। ਬਿਨਜਤਿਗੁਰਖਾ
 ਣੀਪਾਸਾ। ਪੇਗਲਪੇਦੀਆ। ਕਹੈਵਜੀ
 ਗਵਿਚਾਰੇਸਾਚ। ਸਾਚਬਿਨਾਸੁਭਜਾਨੇ
 ਕਾਗ। ਸਹਜਨਿਬੇਨਾਸੁਬਦੇਹੋਵੇ। ਗੁ
 ਰਪਗਲਾਗਸੋਈਸੁਖਸੋਵੇ। ਏਕਅ
 ਨੇਕਜੋਈਜਨਜਾਨੈ। ਗੁਰਪਗਲਾਗ
 ਸੋਈਸੁਖਮਾਨੈ। ਕਹੈਵਜੀਰਜਪੋਤੁ
 ਮਜਾਪਾ। ਜਾਨੈਦਹਰਿਸਾਅਪਨਾਅਪ
 ਾਅਪਅੰਰਕਰਮਾਨੇਜੋਈ। ਜਾਨੈਬਾ
 ਲਨਿਦਾਨਾਸੋਈ। ਜੋਸਰਵਨਸਮਸੁਸ
 ਹਾਰੇਗਾ। ਸੋਗੁਰਕੇਵਾਕਵਿਚਾਰੇਗਾ।
 ਸਮਝੈਆਪਅੰਰਸਮਝਾਵੇ। ਪਾਤਰ
 ਦੇਖਪਦਾਰਥਪਾਵੇ। ਕਹੈਵਜੀਰਸੁਨੈ
 ਸਿਖਮੇਰੀ। ਈਸਰਜੀਵਕਲਪਨਾਂਤੇ
 ਰੀ। ਛੋਡਪਰਦਖਪਰੇਖੇਭਾਸੇ। ਕ

੨

ਹੈਵਜੀਰਸੁਣਮੂਰਖਥਾਢੇ। ਸਤਿਸਰ
ਨਪਰੇਸੁਖਹੋਵੇ। ਜੀਵਈਸਕੀ ਕਥਪ
ਨਖੇਵੇ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਦੇਖਨਹਾਰਾ। ਬੀਜ
ਬਟਕਜਿਉਜਾਨਪਸਾਰਾ। ਕਹੈਵਜੀਰ
ਸੁਨਆਂਧੇਬਰੋ। ਬਿਨਾਵਿਚਾਰੇਪਸੂ
ਆਢੇਗੇ। ਪਰੇਖੁਭਾਵਨਾਰਾਖੇਜੋਈ।
ਮੁੜਅਜਾਨਾਜਾਨੇਸੋਈ। **ਜਾਗੇਭਾਗਕੁ**
ਗਾਂਪਗਲਾਰੇ। ਕਹੈਵਜੀਰਹਮਸੇਏਜ
ਰੇ। ਜਬਜਾਗੇਤਬਦੇਖਾਕੀ। ਬਾਸੁਖ
ਪਨਹੀਈਸਰਜੀਵਾ। **ਵੇਰਤਾ।** ਕਰੇ
ਚਲਾਕੀਚਾਤਰੀ ਨਾਰੀਕਾਹੈਰੂਪ। ਥੋੜੇ
ਇਨਕਾਛੰਕਤਿਸਜਿਉਰੀਡੀਕਾਪੁਤਾ।
। ਖਦੇਖਾਏਆਪਨੂੰਅਵਰਨਦੁਸਰੇ
ਵਾ। ਸੁਖੀਰਹੈਹਰਵਖਤਮੇਸੋਭਾਦੁਣੀ
ਥੇਵਾ। **ਕਾਜੀਪਰਤੀਥਚਨਚਥਤਾਹੀ।**
ਕਹੈਵਜੀਰਸੁਣਮੀਆਮਤਾ। ਤਤੁਮ
ਕੋਹਮਦੇਵੇਪਤਾ। ਜੇਤੂੰਹਮਰਾਕੀਆ
ਵਿਚਾਰੇ। ਤਾਂਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਸੁਕਰਗੁਜ

੬

ਗੋ। ਜੇਤੂ। ਮਰੇਹਾ। ਬਾਅਕਾਸਾ। ਕਦੇਨਹੋਵੇ
 ਪੁਰੀਆਂ। ਸਾ। ਪੜੇ। ਨਿਮਾਜ਼। ਨਿਰਾਸਾ। ਹੋਕ
 ਗ। ਦੂਠ। ਬਿਨਾਰਹੇਵਸਤੂਪਗ। ਬਾਝੇ
 ਦੀਵਾਂ। ਦਿਸਾਵੇ। ਆਂਧੇਵਸਤੂਕਵ
 ਨਫਨਾਵੇ। ਦੀਵਾਅਖੀਵਾਲੇਵਸਤੇ
 ਾਰਹਿਵਸਤੂਨੇਰੂਪਾਸਤੇ। ਰਹਿਬੁਰੇ
 ਮਿਥੇਬਤਾਵੇਰਸਤਾ। ਨਹੀਸਚਸੁਖਾ
 ਲਾਸਸਤਾ। ਕਪੈਮਨਾਖਾਵੇਵੇਨਿਸਾਨਾ।
 ਆਂਧੇਪਗਨੀਦਸਤਕੁਮਾਨਾ। ਆਗੇਕ
 ਹੋਕਵਨਕੋਮਾਰੇ। ਰਹਿਦੇਖਾਈਬਿਨਾ
 ਵੇਚਾਰੇ। ਤੁਧਾਥੇਨਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਈ
 ਾਜੇਸੁਲਸਮਝੇਦੁਜਾਸੋਈ। ਪਾਂਚਭਾਂਤ
 ਕਾਅਰਬਾਨਾਸਗ। ਕਹੇਵਜੀਰਸੁਲ
 ਮੁਨਮਹਾਖਾਸਗ। ਮਾਟੀਆਗਪਵਲ
 ਜਲਮੇਲਾ। ਪਕਨਅਕਾਸਜਿਮੇਥੀਮ
 ਕੇਲਾ। ਕਹੇਵਜੀਰਨਹੀਕਰਨਾਈ।
 ਜਿਉਜਿਉਫੇਲੋਤਿਉਨਗਮਾਈ। **ਚ**
ਗ। ਦਰਪਨਦੇਖਨਿਜੀਗਹੋਆਗੇ

ਅਵਰਨਕੋਇ। ਮੁਛਮਰੋੜੋਆਪਕੀ
 ਤੁਮਹੀਆਗੇਹੋਇ। ॥ ਦਰਪਨਦਰ
 ਸਨਦਹਗੁਣਗੁਰਮੁਖਗੁਰਕਾਰੂਪ।
 ਨਖਸਿਖਲਿਸਚੇਜਾਨਤੁਮਤੁਮਹੀਭੂਪ
 ਨਭੂਪ। ॥ ਜੇਗੁਰਦਿਨਤੇਰਾਤਬਖਾ
 ਨੇ। ਸੋਸੇਵਕਸਾਹੀਕਰਮਾਨੇ। ਉਨਮੇਧ
 ਰੇਨਸਿਕਾਤਾਤੇ। ਸੋਸੇਵਕਗੁਰਕੇਤੁਲਜ
 ਤੇ। ॥ **ਵਿਹਗ** ॥ ਸਿਤਭਾਵਨਾਂਸਿਤਕੀਸਮ
 ਦਮਸੀਤਲਭੂਪ। ਨਗਮਨਰੀਤਰਹੋਫਿ
 ਰੇਹੋਭੂਪਨਕਾਰੂਪ। ॥ ਦੁਸਰਭਾਵਨਾਦੁ
 ਸਰਕੀਦੁਸਟਾਕਸਟਾਹੋਇ। ਦੁਖੀਅ
 ਨਾਵੇਮਰਨਪਰਨਿਬਟਨਆਵਤਕੋਇ
 ॥ ॥ ਸਿਤਸਰਾਪਲਗੇਤਨਤਿਸਕੋ। ਸਿ
 ਤਸਨਾਸਨਹੀਜਨਜਿਸਕੋ। ਜਾਗਨ
 ਭਾਗਸੋਈਜਨਜਾਨੇ। ਗੁਰਪਰਮੇਸ
 ਰਨਿਹਚੇਮਾਨੇ। ਸਾਜਨਸਿਤਜਾਨਕਰ
 ਜਾਈਏ। ਪ੍ਰੀਤਮਪੁਰਇਛਾਕਰਮ

117
 ਈਏ। ਨਿੰਦਕ ਨਕਟੀ ਨਿਗਾਤ ਕਾਵੈ। ਸਨੇ
 ਦੇਖੀ ਦੁਸਟ ਕਹਾਵੈ। ਦੇਖੀ ਦੁਸਟ ਸੰਗ ਜੋ
 ਕੀਜੈ। ਅਮ੍ਰਿਤ ਛੋਡ ਦਿਖੇ। ਰਸ ਲੀਜੈ। ਅੰ
 ਦੁਕਹਿ ਨਰਾ ਦਣਾਰਾ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਈ
 ਮਾਮਈ। ਮਾਮਾ। ਰਲਮ ਰਦਤਰੀ। ਮਤਰੇ
 ਵਨ। ਮੂਰਖ। ਮੂੜ। ਮਿਰਤ। ਕਾਧੇ ਵਨ। ਜਨਿ
 ਉਜ਼ਿਉਧੇ ਵਨ। ਹੋਵੈ। ਮੈਲੀ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ
 ਨਖਸਾਮੀ। ਪੈਲੀ। ਖਾਲੀ। ਖੇਤ। ਖਸਮਨ
 ਹੀਕੋਈ। ਜੋ ਕਹੇ ਵਾਰਸੀ। ਸੋਈ। ਨਾਹਮ
 ਪੰਡਤ। ਨਾਹਮ। ਕਾਜੀ। ਹਮ। ਹਾਗਾਜੀਨ
 ਹੀਮਥਾਜੀ। ਨਾਹਮ। ਬਿੰਦੀ। ਨਾਹਮ। ਨਈ
 ਹਮ। ਹਮ। ਆਦੀ। ਆਦਿ। ਜੁਗਾਦੀ। ਕਹੇ
 ਵਜੀਰ। ਸੁਣੇ। ਤੁਮ। ਹਿੰਦੂ। ਪਾਛੇ। ਕਤੋਂ ਕੋ
 ਟਕੀ। ਬਿੰਦੂ। ਤੁਮ। ਰਾਖਿ। ਤਾਕਾਮ। ਦੇਹੋ। ਇੰ
 ਆ। ਜਿਸਨੇ। ਖੇਤ। ਜਲ। ਕਰਬੇ। ਇਆ।
 ਆਗੇ। ਸਨਮਾ। ਮੂਰਖ। ਉਤਪਾ। ਕੋਈ। ਕੋਟ
 ਨਦਿਰਲਾ। ਪੂਤਾ। ਪ੍ਰਿਤਾ। ਕਹੇ। ਸੁਣ। ਪੂਤ

ਜਿ

ਤਰਕੋ। ਨਹਿਪ੍ਰੇਮਕਰੋਲਪ੍ਰਮੁਤਰਕੋ॥
 ਕਾਇਆਜਾਨਮਿਤਕਾਪੋਨਿ। ਜਾਵੈਜਾ
 ਨੀਆਵਾਗਉਨਾ। ਥੋੜੇਰੋਜਤੁਮੇਹੋਰ
 ਚਿਣਾ। ਧੀਆਂਮਾਰਹਮੇਨਹੀਬਹਣਾ।
 ਜਾਨੀਜਾਨਲਹੋਜਗਠਾਨੀ। ਗਕਹੇਵਜੀ
 ਰਪਤਾਸਾਪਾਨੀ। ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਕਰੋਦੁਖ
 ਦਾਇਕਾ। ਹੋਵੇਗੁਰਮੁਖਪਦਵੀਲਾਇ
 ਕਾ। ਆਖੇਮੁਰਖਮੇਰੀਮੇਰੀ। ਕਹੇਵ
 ਜੀਰਨਹੀਹੋਤੇਰੀ। ਤੇਰੇਸੈਸੇਲਾਖਕ
 ਮੀਨਾ। ਕੇਤੇਰਾਵਣਰਾਮਰਹੀਮਾ। ਇ
 ਕਪਲਕਸਰਾਂਦਾਹਹਿਣਾਹੈ। ਤੂਕਿ
 ਸਪਰਛੁਲਛੁਲਬਹਿਣਾਹੈ। ਜੋਕਹੇ
 ਕੋਛਮਾਮੇਰਾਹੈ। ਜੇਜਾਨੇਰੈਨਵਸੇਰਾ
 ਹੈ। ਮੇਲੇਮਲਮਲਮਲਮਲਸਣਲਾਵੈ॥
 ਦਿਨਛੋਰਾਪਤੁਰਜਾਵੈ। ਆਂਧਯੁ
 ਰੁਮਨਾਖਾਮੇਲੀ। ਖੁਸਰੀਖੁਸਰਾਬੇ
 ਲਣਬੇਲੀ। ਕਿਆਕਰੇਕਾਮਨਾਪੁ

ਤਕੀ॥ ਕਹੈ ਵਜੀਰ ਇਛੁ ਜਾਉਤ ਕੀ॥
 ਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨੀ ਲਾਗੇ॥ ਸੈ ਸਹ
 ਜਸੁ ਤਾਵ ਕਜਾਹੇ॥ ਜਾਗੇ ਆਪ ਜ
 ਗਾਵੇ ਐਰਾ॥ ਪਡਿਤ ਕਾਜੀ ਬਾਂਧੇ ਬਦ
 ਰਾ॥ ਬਾਵਰ ਬੇਦ ਜਾਲ ਬਹੁ ਫਾਸੇ॥
 ਮੂਰਖ ਜਨਮ ਗਵਾਵਤ ਹਾਸੇ॥ ਜੇ ਜਾ
 ਟੁਛੁ ਟਿਆਲੇ ਤੇ॥ ਮਾਰੇ ਸੈ ਸਾਖੇ ਚਮ
 ਰੇ॥ ਕਹੈ ਵਜੀਰ ਮਰੇ ਤੇ ਪਾਸਾ॥ ਤੇ
 ਪੈ ਤੇ ਨਮਚਾਵੇ ਹਾਸਾ॥ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮਨ
 ਤੁਮ ਕੈ ਸੇਹੁ ਏ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਜਨਮੇ ਕਿ
 ਸ ਬਿਧ ਮੁਏ॥ ਜਨਮ ਮਾਣ ਕਰਨਾਹੇ
 ਭੂਏ॥ ਰਖਤਾਲੀ ਜਿਉ ਪਰ ਬਿਨੁ ਬੁ
 ਧੈ॥ ਜਨਮ ਜਿਸ ਮਕਾਏ ਕੋ ਲੇਖਾ॥ ਬਿ
 ਨੁਗੁਰ ਪਾਵਤ ਕੋ ਲਵਿ ਸੇਖਾ॥ ਬੋਲ ਬੁ
 ਲਾਰਾਏ ਕੋ ਜੈ ਸਾ॥ ਤੁਮ ਵਾਧਾ ਹਮ ਧਾ
 ਟਾ ਕੈ ਸਾ॥ ਹਾਡ ਚਾਮਕਾ ਪਿਜਿ ਰਬ ਨੀ
 ॥ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਿਸ ਕਹਤੇ ਹੇ॥ ਰਕਤ ਰੁ

ਧਰਕਾਅਊਰਪਸਾਰਾਕਹੁਪਰਮਾਤਮ
 ਰਹਤੇਰੇ॥ ਮਲਮੂੜਜਾਂਵਿਸਟਾਵਾਈ
 ॥ ਸਿਗਆਐਰਕਹੂੰਸੁਨਲਾਈ॥ ਨਖ
 ਸਖਪੁਰਰਹਿਆਸਭਚਾਮਾ॥ ਧਰਰੇ
 ਕੋਨਬ੍ਰਹਮਨਨਾਮਾ॥ ਏਸਭਗਾਡੀਜੋ
 ਨਪਛਾਨੇ॥ ਆਪਣਾਆਪਜੁਦਾਈ
 ਜਾਨੇ॥ ਪਾਗਲਪਿਡੁਪਸਾਰਾਕਾਚਾ॥
 ਸਾਜਨਸਬਦਸੁਣੇਸੋਸਾਰਾ॥ ਸੋਚੇ
 ਸੋਚਨਹੀਕਛੁਲਾਗੇ॥ ਦੀਪਕਦੇਖ
 ਹਨੇਰਾਭਾਗੇ॥ ਦੇਖੇਦੂਰਦੂਰਹੋਤਕੜ
 ॥ ਮੁਰਸਦਮਿਲੇਮੁਕਾਵੇਸੁਗਨਾ॥
 ਰਲਆਂਦੇਆਪਸਸਰਬੇ॥ ਗੋਸਟ
 ਗੁਜਰਚੁਸਾਰਾਕਰਦੇ॥ ਮਿਲੇਸੁਖ
 ਖਾਸੀਖਜਗਾਵੇ॥ ਕਰਚਾਨਣਚੋਰ
 ਬਤਾਵੇ॥ ਦੇਖਵਸੀਰਵਰਾਗੀਲੀ
 ਤਾ॥ ਅਪਣਾਆਪਉਜਾਗਰਕੀਤਾ
 ॥ ਜਿਨਕੋਅਪਣਾਆਪਨਾਈਸੋ॥

ਅੰਧਾ ਜਾਨ ਲਹੋ ਵੀਹ ਵੀ ਸੋ। ਜੇ ਕਰੇ
 ਮੁਲੀ ਮਾਮੇ ਲੀਕਾ। ਸੋ ਕੁਰੂ ਚਾਟੜਾ
 ਲੀਕਾ। ਗੁਰਤਾਨੇ ਤਾਨ ਸਵਾਰੇ। ਸੋ
 ਸਾਲ ਕਸੇ ਗਨਵਾਰੇ। ਤਾਨੇ ਤਾਨ ਸਵਾ
 ਰੇ ਸੁਰਾ। ਸਾਲ ਕਸੇ ਝੀਲੇ ਪੈਰੇ। ਜਾ
 ਗੁਰਵਿਨ ਕੇ ਮੀਠੇ ਲਾਰੇ। ਤਬ ਸਿਖ
 ਵਾਕਸ ਮੇ ਪੈਰੇ। ਤਾਨ ਸਵਾਰੇ ਨਿਗਮ
 ਲਕਰ ਸੀਕੀ ਚਨ ਜਿਵੇ ਸੁਨਾਰੇ ਰੇ। ਰੀ
 ਈ ਪੇਜਾ ਜਾਣ ਜਿਵੇ ਕਰ ਲੋਹਾ ਜਿਵੇ
 ਲੁਹਾਰੇ ਰੇ। ਧੋਈ ਧੋਵੇ ਕਰੇ ਸੁਪੇਦੀ
 ਦਬ ਦਬ ਸੋੜਾ ਮਾਰੇ ਰੇ। ਜਿਉ ਪਰਜਾ
 ਪਤ ਚੋਟ ਚਲਾਵੇ ਭੀਤਰ ਹਾਥ ਸਾਹੇ
 ਰੇ। ਮਨ ਮਸਤਾਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੋਏ ਛੁੰ
 ਕੀਛੁ ਕਰ ਗੁਜਾਰੇ ਰੇ। ਲਾਵਨ ਜਾਗ
 ਜਗਾਵਨ ਜਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆ
 ਰੇ ਰੇ। ਹੁੰਨ ਹਲਾਵਨ ਪਕੜ ਬਹਾਵ
 ਨ ਕਰ ਰੋ ਪਰ ਉਪ ਕਾਰੇ ਰੇ। ਦਾਸਖ

ਜਲਦਿਆਲੂਦਾਈਆਕਹੇਵਜੀਰ
 ਬਲਿਹਾਰੇਗੇ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਅਰਜਹਮਾ
 ਰੀਏਕਹੈਸੁਣੀਏਮਨਚਿਤਥਾਇ॥
 ਤਿਉਜਾਨੋਤਿਉਰਾਖੀਏਹਾਬਸੋਨ
 ਬਖਸਾਇ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ॥ ਦਾਸਗੁ
 ਲਾਬਦਿਆਲਕੀਨਜਰਸੁਵਲੀਹੋ
 ਇ॥ ਖੰਫਕਰਾਹਮਕਵਨਤੇਤਿਨਤੁ
 ਲਾਮਵਰਨਕੋਇ॥ ॥ ॥ ॥ ਹਉਬਲਿਵ
 ਰਸਦਾਗੁਰਜਾਵਤਖੋਲਕਿਵਾਰਹ
 ਮੇਜਹਦੀਨੋ॥ ਸਿਵਤਮੋਹਨਸੁਲਹਮੇ
 ਆਇਜਗਾਇਗੁਰਾਂਰਖਲੀਨੋ॥ ਵ
 ਹਗੁਰਾਂਕੁਰਬਾਂਨਸਦਾਜਹਪ੍ਰਸਾਦ
 ਸਭੀਦੁਖਛੀਨੋ॥ ਦਾਸਗੁਲਾਬਜੁ
 ਤਜਿਸੇਗੁਰਬੋਲਤਬੈਨਸਦਾਰਸਭੀ
 ਨੋ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੇਸੁਖਚਾਹੇਬੀਦਿਆ
 ਹੋਰਭੀਨੀਵਾਹੋਇ॥ ਨੀਵੇਦਰਜੇਛ
 ਹਮਿਲੇਦਾਸਗੁਲਾਬਬੋਰੇਇ॥ ॥ ॥ ॥

ਗਵਟਏਕਸੀਸਦਸਜਾਨੇ॥ਵੀਸ
 ਵਿਸਵੇਨੇਨਪਛਾਨੇ॥ਜੈਸੇਦੇਨੇਤੇਸੇ
 ਵੀਸ॥ਪਰਖੇਖੋਟਾਖਰਾਖਵੀਸ
 ॥ਵੇਖਵਜੀਰਕਰੋਕੋਈਗੀਸ॥ਮ
 ਰਕੋਟਨਾਮਾਂਨੇਚੀਸ॥ਬਿਨਾਵਿ
 ਚਾਰੇਚੀਸਾਂਮਾਰੇ॥ਕਹਿਵਜੀਰ
 ਸੁਣਮੂਨਗਵਾਰੇ॥ਪਰਮਚਖਕੇ
 ਗੁਰਨੇਕਜਾਨੇ॥ਸਾਤਬਚਨਕੁਰਕ
 ਹਿਲਾਮਾਨੇ॥ਸੋਸਬਦਹਮੇਸਾਂਹੋਤਾ
 ਹੈ॥ਰਹੇਭੂਲਪਰਾਨੀਰੋਤਾਹੈ॥ਸ੍ਰ
 ਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰਕਹਿਤਾਹੈ॥ਬੇਗੁਰਾਬਹੁਲ
 ਰਹਿਤਾਹੈ॥ਸੋਸਬਦਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰ
 ॥ਐਰਅਪਾਸਨਮੇਹਨਤਕਾਰ॥
 ਇਨਕਾਭੇਦਲੀਆਹੈਜਿਸਨੇਸ
 ਰਬੇਕਰਮਤਿਆਗੇਤਿਸਨੇ॥
 ਗ॥॥ਅਨਭਵਵਾਕਵਜੀਰਕੇਪ
 ਰਗਟਕੀਆਬਲਾਸ॥ਵਾਰਵ

ਰਗੁਰਬੰਦਨਾਪੁਰਨਮਨਸਾਆ
 ਸਾ॥ **ਏਹ**॥ ਦੇਵਦਾਨਵਜੀਰਿਵਰ
 ਸੋਰੀਸੋਰੀਨਾਮਾ॥ ਹੋਰੀਦਾਸਗੁਲ
 ਬਗੁਰਪਰਗਟਜਗਮਿਆਂਮਾ॥
ਏਹ॥ ਉਪਮਾਂਕਰਨੇਜੋਗਗੁਰਮ
 ਠਪਹਰਦਿਨਚੈਨਾ॥ ਹੋਰੀਹਰਦੁ
 ਮਹੋਰਹੀਕਰਤਬੁਲਾਰਾਥੈਨਾ॥
॥॥ ਏਹ॥ ਦਰਸਨਦਾਸ
 ਗੁਲਾਬਗੁਰਸੁਕਰਮਨਾਂਵਨਦੈ
 ਨਾ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਵਚਾਰੇਵਾਈਸ
 ਮਝੈਸੀਤਨਸੈਨਾ॥ **॥॥** ਏਖੀਦਸਰ
 ਭਾਵਨਾਤਨਾਰੋ॥ ਸੀਤਜਨਾਂਕੀ
 ਸਰਨੀਲਾਰੋ॥ ਤਾਤੁਮਜਾਨਖ
 ਲਾਸੀਰੇਨਹੀਜਮਡੰਡਾਗਲਫ
 ਸੀਰੋ॥ ਸੀਮਤ੧੮੩੭ਮਹੀਨਾ
 ਗਨਾ॥ **॥ਸ੍ਰੀਪੁਰਨੀ॥ ॥ਸਮਾਪਤਿ॥**

ਵਾਕਨਿਥਨਕੀਕੋ॥੧॥ਕਹੇਵਜੀਰਨਿ
 ਧਨਕੇਜਾਗੇ॥ਦੇਖੀਦੁਸਟਦੇਖਤਰਤਾ
 ਗੇ॥ਮਾਰੇਮਾਰੇਤਾਜਾਤੀਗਲਾਗੇ॥ਤੁਰ
 ਜਨਕਹੇਵਜੀਗ॥੨॥ਹੋਵੇਦੁਸਟਦਿਨ
 ਦਿਨਦੁਖੀਆ॥ਕਹੇਵਜੀਰਸਸੀਲਸੁ
 ਖੀਆ॥ਤਾਨਤਰਕਤਮਾਰਾਮਾਰੇ॥ਜਾ
 ਮੁਖਜਾਮਾਰਗਵਾਗੇ॥ਦੇਖੀਦੁਸਟਕੁ
 ਸਟਤਨਲਾਗੇ॥ਕਹੇਵਜੀਰਨਿਧਨਕੇ
 ਜਾਗੇ॥੩॥ਸੁਖਜਾਗੇਤਬਰੋਲਾਪੜੇ॥
 ਰੋਗੀਰੋਵੇਸੋਗੀਸੜੇ॥ਵੇਖਨਛੋਕੀਛੁਕ
 ਗਮਨਾਵਨਾ॥ਨਿੰਦਕਨਕਦੇਆਖਚੁਰਾ
 ਵਨਾ॥ਦੇਖੀਦੋਰਜਨਦੁਖੀਏਹੋਵਨਾ॥
 ਸੋਗੀਸੜੇਤੇਰੋਗੀਰੋਵਨਾ॥੪॥ਵੇਖਸ
 ਰੀਆਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ਮਿਲਕਰਕ
 ਹਿਨਅਵੈਨਾ॥ਆਇਆ॥ਜਿਨਬਦਸਾ
 ਤਾਕਦਰਗਵਾਇਆ॥ਮਾਰਕੇਟੜੇ

ਆਗੇ ਲਾਇਆ। ਿੰਦੁਵੇਖ ਨਿੰਦਾ ਕੁ
 ਰਦੇ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਰਦੇ। ਗੁ
 ਜਰੇ ਦੇਖ ਸੁਨ ਭਰਖਾਵਨ। ਨੇਨੇ ਕਰੇ
 ਪਰੇਰੇ ਜਾਵਨ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਭਰੇ ਨਾਤੁ
 ਈ। ਹਮ ਭੁਮ ਦੇ ਨੇਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਜੇਤੁ
 ਮਹਮਰਾ ਕਹਿਆ ਵਿਚਰੇ। ਤਾਂ ਅਪ
 ਨੇਰਾ ਹਿਸੁ ਕਰ ਰਾਜਾਗੇ। ਗੁਰ ਕੇ ਵਾਕ ਸੁ
 ਨੇ ਮਨ ਲਾਇ। ਜਾਵੇ ਚਿਤ ਉਪ ਜੇਚਾਂ
 ਇ। ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਪਿਆਰੇ ਸੁਣੇ। ਜੇ
 ਈ ਬੀ ਜੇ ਸੇਈ ਲੁਣੇ। ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ
 ਸਿਤਨ ਪਾਸਾ। ਕਰ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੇਵੇ ਦਸ
 ॥ ਦੇਹ ਗਾ। ॥ ੫ ॥ ਸਿਤਨ ਨਾਕਾਵਾ ਚਣਾ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਪਰ ਉਪਕਾਰ। ਦਰਖਾਪ ਏ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
 ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਪੁਕਾਰ। ॥ ਪਹਿਲੇ ਭਰ
 ਕੇ ਦੇਤ ਹੈ ਪਾਛੇ ਬਡੀ ਬਹਾਰ। ਫੂਲੇ ਸ
 ਰਬ ਬਣਾ ਸਤੀ ਲੇਹ ਰਿਆਈ ਬਾਗ।
 ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਗੀਤੀ। ਜੇ ਸੀ ਬੀ
 ਤੀ ਪਰ ਗਟ ਕੀਤੀ। ਸਚਾ ਸਚਾ ਸੋ

ਦਾਪਵੈ॥ ਸਚਾਸਚਵਿਹਾਜਲਾਮਾਵੈ॥
 ਕੁੜੇਕੁੜਵਿਹਾਜੇਕੁੜਾ॥ ਮੇਦਾਰੋਰਬ
 ਚਾਵੈਸੁਹੜਾ॥ **ਕੋਟੜਾ**॥ ਬਾਰੰਬਾਹੁ
 ਨਮਨਹੀਹੋਵੈਪੀਨਭਾਗਲੈਵਾਰਾਗੇ॥ ਮਾਣੁ
 ਸਜਨਮਮਮੋਲਕਲੀਨਕੀਨਾਵੇਚਗੁ
 ਜਾਗੇ॥ ਕਰੇਦੀਨਤਾਵਕੜੇਪਾਛੇਨਮ
 ਨਲੈਕਨਿਕਾਰਾਗੇ॥ ਤੁਛਬਾਤਕੀਕੇ
 ਦੀਨਤਾਕਹਿਨਸਭੀਧਿਰਕਾਰਾਗੇ॥ ਜਿ
 ਉਗਰਧਬਾਉਉਕਰੇਮਜੂਰੀਛੋਵੇਢੀ
 ਮਾਂਗਾਰਾਗੇ॥ ਕਾਨਪੀਠਪਰਚੋਟਚਲਾਵੈ
 ਜੋਦੀਮਲੇਪਮਿਆਰੇਗੇ॥ ਘੋਰਘੋਰ
 ਕਰਅਪਨੇਅਥੇਜਹਮਾਰਾਤੁਹਮਾਰਾ
 ਗੇ॥ ਭਾਰਉਤਾਰੇਸੁਕਰਗੁਜਾਰੇਚਰੇਚੁ
 ਤੀਆਚਾਰਾਗੇ॥ ਜਨੀਜਨਾਕਪੂਤਕਲ
 ਹਿਣੀਜਮਥਾਕਿਉਨਹੀਮਾਰਾਗੇ॥ ਸੀਤਸ
 ਰਾਛਸੀਖੀਆਦੇਵੋਪਾਵੋਪਾਲੀਪਾਰਾਗੇ
 ॥ ਸੀਤਸਨਾਕੀਕਰੇਨਿਦਿਆਕਹਿਨਸ
 ਭੀਹਤਿਆਰਾਗੇ॥ ਕੁਸਟੋਰਗਤਨਲਾ

ਭੈਲਿੰਦਕਸਹਜਾਵੇਦੁਰਕਾਰਗੇ॥ ਨਹ
 ਜੀਵਤਨਹਿਮਰਿਆਜਾਵੇਦੁਖੀਰਹੇਦੁ
 ਖਿਆਰਾਗੇ॥ ਕਹੇਵਸੀਰਵਿਚਾਰਬਿਨਾ
 ਨਰਜਾਨੇਖੁਹਾਖਾਰਾਗੇ॥ ੧੧॥ ਜੋਪੀਵੇਸੇ
 ਪਾਰਬੁਲਾਵੇਕਿਆਮੀਲਾਕਿਆਲਾਗੇ॥
 ਨਿਕਟਸਰੀਕਾਮੀਲਾਇਆਜੋਖੀਵੇਸੇ
 ਹਾਰਾਗੇ॥ ਕਹੇਵਸੀਰਕੇਨਮਾਂਗਲਿਆ
 ਰੋਗੀਸੋਗੀਸਾਰਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਪਗਲਾ
 ਗੇਤਾਹਮਜਾਗੇਪੀਨਪੀਨਸੇਕਾਰਾਗੇ॥ ਕਹੇ
 ਵਸੀਰਮਿਲੇਗੁਰਪੂਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਪੇ
 ਆਰਾਗੇ॥ ੧੩॥ ਬਿਨਾਵਿਚਾਰਨਹੀਨਗੁ
 ਖੀਆਦੁਖੀਆਸੁਰਸੀਸਾਰਾਗੇ॥ ਕਹੇਵ
 ਸੀਰਸੇਸੁਖੀਆਜੋਵੇਨੋਜਿਨਕੋਨਾਮਅ
 ਧਾਰਾਗੇ॥ ੧੪॥ ਅਪਨੀਛਾਇਆਆਪ
 ਮਨਾਵੇਜਿਉਚਾਲੇਤਿਉਆਗੇਜਾਵੇ॥
 ਹਾਥਜੇਨਕਹਿਮੁਨਿਆਭਾਈ॥ ਪਗਨ
 ਨਪਾਛੇਦੋਨਾਜਾਈ॥ ਕਹੇਵਸੀਰਬੈਠਕ
 ਰਨੇਨੇ॥ ਨਾਮੀਨਖਸਖਨਿਆਉਨਿਬੇ

ਤੇ॥ ॥ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਬਹੁ ਪੈਰ ਪਸਾਰੇ॥
 ਛਾਇਆ ਛੋਕੀ ਛਕਰ ਗੁਜਾਰੇ॥ ਸੁਰਜ
 ਚੜ੍ਹਦੇ ਲਹਿ ਦੇ ਕਰੇ॥ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰੀ
 ਪੈਰੀ ਪਰੇ॥ ਸੈਨ ਸਮੇਕ ਹੁਨ ਜਰਨਾ ਆਵੇ
 ॥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦ ਸ਼ਾਹੀ ਆਪਾਵੇ॥ ਚੰਦ ਹਨੇ
 ਰੇ ਚਾਨ ਛਕਰ ਪੈਰੇ ਨ ਦੁਰ ਨ ਹੋਵੇ ਰੇ॥ ਚ
 ਤੇ ਭਾਂਨ ਮੁਖ ਮੀਟੇ ਕਈ ਆਵੇ ਨੇਕਾ ਸਿਰਖੇ
 ਹਵੇਗੇ॥ ਬਾਲਕ ਮਿਲ ਕਰਖੇ ਲਟਕੇ ਨੇ
 ॥ ਛੋਕੀ ਛਾਇਆ ਪਾਛੇ ਦੇ ਨੇ॥ ਕਹੇ ਸਿਆ
 ॥ १੦ ॥ ਟਾਪ ਕੋ ਨੇ ਪਕ ਨੇ॥ ਕਰੇ ਬਖੇ ਨਾ ਕੇ ਹਨਾ ਤਗ
 ਨੇ॥ ਇਕ ਜਨਾ ਮੁਨ ਪਾਛੇ ਧਾਇਆ॥ ਟਿਰਪ
 ਹਛਾਂ ਵਾਂ ਮਗਰੇ ਆਯਾ॥ ਕਹੇ ਸਿਆ ਦੁਇ
 ਸਨੁ ਛੋੜੇ॥ ਮੀਟ ਮੁਟੀ ਆਕਰ ਨਾ ਕਰੇ॥
 ਜੇ ਰੋ ਜੇ ਗੀਲ ਨ ਕੇ ਗਿਰੇ॥ ਦੇ ਨੂੰ ਦੇ ਨੂੰ ਕਰ
 ਉਪਰ ਦਿਰੇ॥ ਬੈਠ ਰਹੇ ਪੈਰ ਖਲੇ ਸੇ
 ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਨ ਲਾਇ ਕੇ ਸੇ॥ ॥ ਜਿਉ
 ਉਛਰੀ ਮੀਟੇ ਉਛਰੀ ਕਰ ਭਾਸਨਾ॥ ਕਰੇ ਬੁਖੇ
 ਨਾ ਦੁਵੇ ਹਾਸਨਾ॥ ਕੋਟ ਨਾ॥ ॥ ਪਗ ਨੇ

ਪੈਣ ਨਾਪ ਗਤੀ ਜਾਵੇ ਮਾਰੇ ਹਾਥ ਅਕਸੇ
 ਹੋ। ਕਮਲੇ ਕਮਲੀ ਕਾਰ ਕੁਮਾਰੇ ਜੋਵੇਖੇ
 ਸੋਹ ਸੋਹੇ। ਜਿਉ ਜਲ ਮੇਜਾ ਪੈਰ ਟਿਕਾਵੇ
 ਮਜਲ ਉਪਰ ਤੁਮ ਨ ਜਰਨਾ ਆਵੇ। ਸਰ
 ਬ ਸਮਗੀ ਸੁਫਨਾ ਜਾਨੇ। ਕਹਿ ਵਜੀਰ
 ਕਰ ਨੈਹ ਚੇਮਾਨੇ। ੨੦। ਸੁਫਨੇ ਜਨ ਮੇਸੁ
 ਫਨੇ ਮਰੇ। ਸੁਫਨੇ ਤੂ ਬੇਸੁਫਨੇ ਤਰੇ। ਸੁ
 ਫਨੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਕਰੇ ਸੁਫਨੇ ਸੀਤੇ ਸੁ
 ਫਨੇ ਹਰੇ। ਸੁਫਨੇ ਜਟ ਜਲਾਹਿ ਆਬ
 ਨੇ। ਜਦੋ ਆਪੁ ਲੀਤਾ ਲੀਤ ਲੋ। ਜਾਣੁ ਅ
 ਸਰਾਸੇ ਇਆਮੇ ਇਆ। ਸੁਫਨੇ ਸਰਬ ਕੁ
 ਰਬੀ ਹੋਇਆ। ਦੋਧੀ ਆਵੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਣੇ।
 ਮਾਈ ਬਾਵਾਵੇ ਨੇ ਬਣੇ। ਏਕਤਰੀ ਮਤ ਦੁ
 ਜਾ ਆਪਾ ਆਠ ਗਿਣੇ ਦੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪਜ
 ਬ ਜਾਗਤ ਬਰੇ ਦੇ ਲਾਗਾ। ਕਹਿ ਵਜੀਰ
 ਬਸੇ ਇਆ ਜਾਗਾ। ੨੧। ਕਹੇ ਕਲਹਿਣੀ
 ਕਿਉ ਭਰੇ ਇਆ। ਪੁਛੁ ਨਹੀ ਬਹੁ ਹਰਜ
 ਤੇ ਇਆ ਦੋਧੀ ਆਵੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਏ। ਮਾਈ

੦ ੨੧

੨੩

ਬਾਵਾਏਨੋਖੋਏ। ਪਾਛੇ ਛੇਰਤ ਦੀ ਮਤ ਮਗੀ

। ਸਾਗਤ ਮੇਗਲ ਪਰਗਟ ਕਰੀ। ਕਹੇ ਜੁ

ਲਾਹੀ ਸੁਣ ਵੇਸੂਰਾ। ਧੋਲੀ ਦਾ ਤੀਨ ਕਟ

੨੪

ਨੂਗ। ਸੀਵਨ ਸਾਗਨ ਪੁਰਤੇਗੇ। ਕਹੇ ਪੁਤ

ਨੂੰਆਉਓਰੇਗੇ। ਵੇਖ ਰੰਦਰਿ ਆਤੇਗਾ ਪੁ

੨੫

ਤਾ। ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿਉ ਸਾਗਰ ਉਤਾ। ਵੇਖ ਦ

ਲੋਕ ਛਿਥੀ ਆਂਦੇ ਦੁਲਾਹ ਸਹਸ ਜਾਂ ਮੇਸੂ

ਲ ਨਾਮੇ ਦੁਲਾ। ਸੋਗੇ ਜੁਲਾਹਿ ਮਾਰੇ ਈਸ਼

੨੬

ਵੇ। ਕਹਿ ਵਜੀਰ ਸਿਰਘਟਾ ਪਾਵੇ। ਪੈਲਾ

ਪਕੜ ਜੁਲਾਹੀ ਆਵੇ। ਸਿਰਨੀ ਵਾਂਕਰ

੨੭

ਆਗੇ ਤਾਹਵੇ। ਕਹੇ ਜੁਲਾਹੀ ਮੇਰੀ ਸੁਣ

। ਲੈਨ ਲੀ ਆਂ ਤੂਤਾ ਟੀਉਲਾ। ਬੈਠ ਗਿ

ਆਬਹੁ ਪਰ ਕੇਧੜ ਕੇ। ਕਹੇ ਜੁਲਾਹੀ ਪ

ਟਿਓ ਛੜ ਕੇ। ਸੁਣ ਵੇਸੂਰਾ ਸੁਚਿਆ। ਰੂ

ੜ ਕੇੜ ਮਾਂ ਕਚਿ ਆਗ। ਸੁਫਨੇ ਬਹੁ ਪਰ

ਕਾਰੇ ਭਾਸੇ। ਸੁਫਨੇ ਰੋਵੇ ਸੁਫਨੇ ਗਾਸੇ।

ਸੁਫਨੇ ਕੀ ਗਲ ਜਾਗਤ ਕਰੇ। ਅਲੇਹੇ

ਈ ਕੇ ਪਾਛੇ ਪਰੇ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਲੀਫਾ

ਸੁਭੇ ਸੁਭੇ ਹੋਈ ਸੁਰੀ।
ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੇ ਚੁਰਚਾ ਤੁਰੀ।

ਜਾਗੇ॥ ਮਾਰਕੇਟ ਨਾਲਾ ਵੇਖੇ॥ ੨॥ ਵੇਖੋ॥
 ਸਿਰਭਾਰ ਦੁਕਾਵੇ॥ ਮਾਰਕੇਟ ਨੇ ਮਾਰੇ ਲਾਵੇ॥
 ਜੋ ਮਾਰੇ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਦੇਵੇ॥ ਜਿਸੁ ਲੇਸ ਨੇ ਹਾਲੇ
 ਵੇਰੇ॥ ਕੋਟ ਨਾ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਗਤ ਬਾਤ ਬਾਤ
 ਸੁਨੇ ਸੁਨੇ ਹਾਸਾਰੇ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਣੈ ਸਿਆਲੇਸਾ
 ਜਨ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਿਵਤ ਜਨ ਕੋ
 ਪਹਿਰਾ ਸੋ ਪੈਓ ਨ ਕੋ ਖਬਰ ਨਾ ਕੋਈਰੇ॥ ਸਿਓ
 ਅਮੋਇ ਆਏ ਕਬਰਾਬਰ ਜਨ ਮੁਰਦੇ ਦੇਈ
 ਰੇ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਣੈ ਸਿਆਲੇਸਾ ਜਨ ਸੁਣੈ ਸਿਆ
 ਲੇਸੇਈਰੇ॥ ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਸੁਣੈ ਸਚ ਸਾਰੇ ਸਚਾ
 ਸਚੇ ਸਚ ਸੁਣੈਈਰੇ॥ ੩॥ ਸਚ ਸੁਹਾਗਣ ਸੇਵ
 ਵੇਚੇ ਤਿਨ ਕਲੀ ਕਨਾ ਕੋਈਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਕਤੋਂ ਵੇਸ
 ਵਟਾਵੇ ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਲਾ ਕੋਈਰੇ॥ ਵੇਸ ਵੇਸ ਵਾਸੋਂ
 ਪਾਵੇ ਤਿਸ ਅਪਨੀ ਪਤਖੋਈਰੇ॥ ਚੋਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇ
 ਗੀਮ ਖਾਵੇ ਗੀਝਨਾ ਪੁਰੀ ਹੋਈਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਤੋਖੀ
 ਸਬਰ ਨਾ ਆਵੇ ਸੋ ਗਣਾ ਸੁਣ ਕਰੇ ਰੋਈਰੇ॥ ਪਕ
 ਨ ਕੋਟ ਨਾ ਮਾਰੇ ਮੂਰਖ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਲੇਈਰੇ॥
 ਸਮਝੈ ਸੁਣੈ ਸਿਆਲੇਸਾ ਜਨ ਸੁਣੈ ਸਿਆਲੇਸੇ

੬੭

੩੧

ਈਰੇ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਹੁਣ ਬਖਸੀ ਮੇਰੇ ਆਰੇ।
 ਮੇਰੇ ਏਰੇ। **੨੨**। ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਲਵਾਇ।
 ਲਹਮੇ ਸਾਂਝੇ ਮੇਰੇ ਬਖਸੀ ਈਰੇ। ਆਈ
 ਹੈ ਵਪੀਆ ਪਰ ਆਇਆ ਹਰ ਸਿੰਗਾਰੁ
 ਗਈਰੇ। ਜਾਗੇ ਰਾਗ ਪਿਆਰੀ ਮੁਲਿਆ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਪੀਆ ਮਲ ਸੇਈਰੇ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਮਿਲੇਗੁ
 ਹਰਗੁ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਹੋਈਰੇ। **੨੩**। ਜਨੀ
 ਸਿਗਰ ਜਾਂ ਨਾ ਪਿਛੇ ਛੁਲਵਾਂਗਰੀ ਮਲੇਸ
 ਤਿਗੁਰਾਂ ਸੂਰਿਆ ਸਚਿਆਨੀ। ਜਦੋਂ ਆਪ
 ਟੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਰੇ ਕੇ ਇਹਾਂ
 ਕਾਇਆ ਨੂੰ। ਸੁਣੇ ਸਚ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਸਲ
 ਜੇਈ ਕੋਲ ਪਾਣੀ ਪਾਵੇ ਭਾਬੜ ਮਚਿਆਨੀ।
 ਵਾਰ ਵਾਰ ਯੁਵਜੀਰ ਪੁਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ
 ਖਦੇ ਸੂਰ ਦੇ ਅੰਬਾ ਚਿਆਨੀ। **੨੪**। ਸੂਰ ਸੂਰ
 ਨਾਮ ਰਖਾਵੇ ਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸੂਰੇ ਕਾ। ਪਹਿ
 ਨ ਦਸਾ ਲਾ ਮਲ ਮਲ ਖਾਸਾ ਕਰੇ ਬਿਸਤਰ
 ਭੁਰੇ ਕਾ। ਗੁਰ ਮੁਖ ਗਧਾ ਪਛੋਨੇ ਜੇ ਕਰਾਮ
 ਸਲਾ ਮੁਰਖ ਮੁਰੇ ਕਾ। ਕਹੇ ਵਜੀਰ ਨਲੈ ਇਕ

ਜਾਨੈ ਲਭ ਕਾਨਕ ਦੇ ਨੂਰੇ ਕਾ। ੩੫ ਬਿਨਾ ਸਨਾਸਨ
 ਹੀ ਸੁਖ ਸਾਜਨ ਨ ਠਿਹੈ ਫੁਲਿ ਮਾਲਾਂ ਬਰਗੇ। ਜਿ
 ਉਠੀ ਲਾਭਿ ਉਪੈ ਰਹਿ ਕੇ ਦੇ ਜਾ ਲਪਿ ਆਦਾ ਪਾਮਰ
 ਹੇ। ਦਰ ਦਰ ਨਾ ਚਕਲੀ ਦਰ ਆਗੇ ਸੇਟੇ ਖਾਵੇ ਬਾਂ
 ਦਰਗੇ। ਕਰੇ ਵਜੀਰ ਕੋਟ ਨੇ ਮਾਰੇ ਲੂਲਗਾਵੇ
 ਸਾ ਬਰਗੇ। ੩੬ ਮਿਰਚਾਂ ਪੀਸਿ ਨੈਨ ਪਰਤੂਰੇ ਤਾ
 ਪਚਨਾਵੇ ਕਾਂਬਰਗੇ। ਬਿਨਾਵੇ ਚਾਰੇ ਜਾਨ ਗੁਵਾਰੇ
 ਗਉ ਆਚਾਰੇ ਨਾਂਗਰਗੇ। ਅਲਾਅਲਾ ਅਖੈ ਪੁ
 ਕੋਰੈ ਨਿਤ ਉਠਦੇ ਵੇਬਾਂਗਰਗੇ। ਕਰੇ ਮਸਕਰੀ ਮੁਰ
 ਗਾਤੁ ਮਕੇ ਸਾਰ ਅਵਜਾ ਚਾਂਗਰਗੇ। ੩੭ ਤੁਮਸ
 ਤੁਸੈ ਏਮਰਗਾ ਜਾਗੇ ਸਭ ਨਾਸਦ ਪਕਾਰੇਗੇ। ਵੈਰ
 ਮਸੀਤੋ ਜਾਵੇ ਜਬਦੇ ਜਿਠਨੇ ਪੜਨੇ ਹਾਰੇਗੇ। ਅ
 ਰੇ ਅੰਧਾ ਮਗਰ ਸੁਜਾਖੇ ਜਾਣੁ ਮਨਾਖੇ ਸਾਰੇਗੇ।
 ਜਾਂ ਬੇਲੇ ਤਾਂ ਆਗੇ ਬੇਲੇ ਵੇਲਾ ਵਖ ਭਦਿ ਚਾਰੇ
 ੩੮ ਅਨਲ ਹਕਕੁ ਕਲਮਾਂ ਕਾਜੀ ਚੇਤਾ ਨਾ ਹਿਦਿ
 ਸਾਰੇਗੇ। ਸੂਰਸੂਰਸੂਰਾਂ ਸੀਧਾ ਜਾਵੇ ਸਯਾਦਾ
 ਸੀਸੁਰਾ ਜਾਰੇਗੇ। ਸੁਚਸੀਖੀ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਏਸ

੬੮

੦

੩੮

ਚਾਸਚਸਹਾਰੇਗੇ॥੪੬॥ਸੁਟੇਸਨੇਹਾਆਗੇਦੇਵੇ
 ਮਾਣਤਾਣਅਤਬਾਰੇਗੇ॥ਆਉਬੈਠਧਨਭਾਗ
 ਹਮਾਰੇਸੋਕੀਛੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੇਗੇ॥ਤੁਮਸੁਭਸੋਏਮੁ
 ਰਗਾਜਾਗੇਸੁਭਵਾਸੁਦਸੁਦਾਵੇਗੇ॥ਦੋੜਮਸੀ
 ਤੇਜਾਵੇਜਬਦੇਵੇਲਾਲੀਗਦਾਜ਼ਾਵੇਗੇ॥ਪਰਅ
 ਪਕਾਰਕਰੇਤੁਮਉਪਰਜਾਨੀਜਾਣਜਗਾਵੇਗੇ॥
 ਸ੍ਰੀਤਜਨਾਕਾਕਹਿਣਾਕਰਨਾਕਰਨਾਸਿਨਕੋਭਏ
 ਗੇ॥੪੭॥ਸਚੁਸਿਖੀਆਕੈਨਾਜਾਣੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਪ
 ਚਾਵੇਗੇ॥ਚਿੰਚਰੋਗਨਰਹਿਸੀਤਿਨਕੋਸਿਨਕੋਸਚ
 ਸੁਖਾਵੇਗੇ॥ਅਨਲਹਕਮਨਸੁਰਪੁਕਾਰਾਸੁਲੀ
 ਸੀਧਾਜਾਵੇਗੇ॥ਛਰਾਹਛੇਕੀਆਂਸਾਲੀਜੀਜਾ
 ਬਗਲੇਪਕਠਦਬਾਵੇਗੇ॥ਕਹੇਵਜੀਰਨਿਧਨ
 ਕਾਹੇਕਰਵੈਨੇਰਗਾਨਾਵੇਗੇ॥੪੮॥ਸਾਚਉ
 ਪਾਨੇਬੇਨਵਾਰਣਮਹਿਜਿਉਛੁਮਛੇਗਾਕਿਈ
 ਸਹਾਰੇਸੁਗਮਾਕੈਇਰਭਰੇਪਿਠਛੇਗੇ॥੪੯॥
 ॥ਕਹੇਵਜੀਰਕਰੀਗਾਰਕਿਰਪਾਈਨਾਦਾਨਦ
 ਇਆਕਰਸਿਰਪਾ॥ਜੋਵੇਖੇਸੋਸੀਸਨਿਵਾਵੇ॥ਕ

ਚਿੰਚਰੋਗ

ਰਗੁਰਦਰਸਨਛੁਕਰਮਨਵੇ। ਜੇਨੇਹਾਨਗੁ
 ਰੰਪਗਲਵੇ। ਭਯਭਲੇਗੁਰਦਰਸਨਪਾਵੇ
 ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਗੁਰਾਂਦਸਪਾਈ। ਤੁਧਥਿਨਅ
 ਵਰਨਦੁਸਤਾਈ॥ ੪੩ ॥ ਜਾਨੀਜਾਨਤੁਮੇਹਮ
 ਦਸਨੇਹਾਂ। ਮੁਰਖਮੂਨਵੇਖਬਹੁਸਨੇਹਾਂ। ਜੀ
 ਵਤਗੁਰਕੁਮਾਨੇਨਾਹੀ। ਮੁਰਖਮੋਇਆਮਾਨੇਰੇ
 ॥ ਪਕਨਕਟਨਮਾਰੇਮੁਰਖਮਾਰੇਤੀਰਕੁਮਾ
 ਨੇਗੇ। ਮਰਨੇਜੈਸਾਜੀਵਦਜਾਣੇਤਰਕਤਮਾ
 ਚਾਤਾਨੇਗੇ। ਕਹੇਵਜੀਰਨਲਾਇਕਜਨਕੋ
 ਜੋਮਾਰੇਇਕਜਾਨੇਗੇ॥ ੪੪ ॥ ਆਪਾਬੇਲਾਤੇ
 ਕਰਚਾਲੇਮਨਮਾਇਆਮਸਤਾਈਗੇ। ਨ
 ਸਟੀਏਨਾਈਸੇਤਿਨਕੋਤਿਸਨਾਅਧਿਕਵਧਾ
 ਈਗੇ। ਸੰਤਜਨਾਂਕੀਸੰਗਤਬਾਝੇਰਿਗੇਮਨ
 ਖਾਖਾਈਗੇ। ਕਹੇਵਜੀਰਦੇਕਰਾਤੂਨੀਸਿਰਤੁ
 ਨੁਏਦੇਪਾਈਗੇ॥ ੪੫ ॥ ਕਹੇਵਜੀਰਹਮਾਰੀਮ
 ਸਤੀ। ਕੀਨੀਗੁਪਤਬਾਤਬਹੁਸਸਤੀ। ਵ
 ਰਖਾਵੈਰਭਾਉਕਰਹੋਵੇ। ਜਿਨਕਾਵਿਗਨੇਤਿ
 ਨਕਾਰੇਵੇ। ਜੇਮਰਜਾਣਾਵਰਖਾਕਰੇਗੇ। ਨਾਕ

ਛਾਵਿਗੜੇਨਾਕੋਈਤਰੇ। ਰਸਤੇਰਸਤੇਚਲਿਅ
ਜਾਵੇ। ਵਰਖਾਦੇਖਦੁਰਡਰਖਾਵੇ। ਮਤਭੀ
ਗੇਮੇਨੂੰਆਲਕਗ। ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰਸ
ਲਕਗ। ੪੬। **ਵੇਖਣਛੋਕੀਛੁਕਰਮਨਦਰ**
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਪਆਰੇਚਾਹਵਲਾ। ਹੋਵੇਦਰਖਾ
ਛੁਕਰਮਨਾਈਏ। ਮਿਲਕਰਛੋਕੀਛੁਲਾ
ਲਾਈਏ। ਦਰਸਨਸਿਤਗੁਰਾਂਕੇਜਾਈਏ।
ਭਾਰਾਭਲੇਗੁਰਦਰਸਨਪਾਈਏ। ੪੭। ਏ
ਕਉਡੀਕੇਵੇਨੋਪਾਣੀ। ਏਕਉਡੀਕੇਕਰੀਏ
ਪਾਣੀ। ਏਕਕਹੇਨਾਦਰਖਾਪੇਏ। ਦੋਖੀਦ
ਸਫਾਵਕੇਲੇਏ। ਮੇਰਾਖੇਤਰੇਹੜਕੇਆਰੇ।
ਮੋਰੇਜੋਰੀਭੁੰਨੇਭਾਰੇ। ੪੮। ਰਸਤਾਰੋਕ
ਅਨਤਲਾਕਰੇ। ਵਰਖਾਦੁਣੇਦੁਣੀਪਰੇ।
ਬੈਠਕਨਾਰੇਉਪਰਰੇਵੇ। ਵਰਖਾਸੰਗੇਵਧੇ
ਰੇਹੋਵੇ। ਵਰਖਾਕਿਨਕੀਕਿਨਕੀਮਾਨੇ। ਕ
ਹਿਵਜੀਰਸੁਫਸਮਝਸਿਆਨੇ। ੪੯। **ਵੇਚ**
ਰਾ। ਸਿਤਜਨਾਕਾਵਾਚਣਾਵਰਖਾਜੇਵੇਮਸਾ

ਲਾਪਹਿਲੇਤੁਰਕੋਦੇਤੁਰੋਪਾਛੇਕਰੇਨਿਹਾਲ ੨੦

॥ ੪੦ ॥ ਅਨਭਵਦਾਕਵਜੀਰਕੋਪੀਏਨਿਧ
ਨਕੋਰੇਇ। ਵਰਖਾਪੇਏਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਹਸੇਕੋ
ਰੇਇ। ੪੧ ॥ ਕਲਪਨਕਾਇਰਕੋਨਕੁਪੇ

ਏਮੇਪਲਾਨਿਤ। ਚਿਸਕਨਚੰਚਲਚੁਤੀਏ
ਮਸਤਮਹਿਗਮੀਮਿਤ। ੪੨ ॥ ਕਹਿਵਜੀਰ

ਕੀਆਬਸਰਾਮ। ਦੀਨਾਸ਼ਿਤਗੁਰਾਂਪਨਮ
ਮ। ਮਾਗੇਵਰਤਿਆ। ਸਾਜਨਸੁਮਪੁਲ

ਨਹੀਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਪਿਆਲਾਪੀਤਾ
॥ ਬਦਲਬਰਸਿਆ। ੪੩ ॥ ਅਨ

ਭਵਦਾਕਵਜੀਰਕੋਏਏਕੀਏਨਿਧਨਕ
ਨਿਸੀਗ। ਚਰਚਾਗਮਾਨਅਗਮਾਨਕੀਜੀ
ਵਈਸਕਾਜੰਗ। ੪੪ ॥ ਲੜੇਲੜਾਈਸ

ਰਮਾਹੋਕਰਨਗਨਨਿਸੀਗ। ਮਸਤੀਛੋਕ
ਛਗਾਂਬਕੀਬਰਟਅਸਰਮਉਲੰਗ। ੪੫

॥ ਜੈਨਨਿਧਨਕੋਨਾਮੀਆਂਦਿਲਦਿਲਦੁ
ਰੰਗ। ਵਹਦਿਸਦਾਈਆਦਰਿਗੁਲਾਨ

ਣੁਪਾਪਨਾਮਗਿ। ਸੋਏਪੋਰਪਸਾਰਕਰ
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਪੁਲੰਘ। ੪੬ ॥ ਛੁਕਰਗ

ਜਾਗਾਛੋ ਕੀਆਸਤਹਾਰਸਾਜਨਸੀਗਾ॥ ਚਰੇ
 ਨਗਰਸੁਹਾਵਣਾਸਤਿਹਾਰਕੇਪਰਸੀਗਾ॥ ੫੦
 ॥ ਚਰੇਦਿਸਾਉਜਾਗਾਹੀਦੁਸਮਨਹੋਸੀਤਿਗਾ॥
 ਸੁਰਤਹੈਪਰਸੀਰਤਨਾਹੀ॥ ਦੇਖਾਤੇਸੇਮੁਰਝਾ
 ਈਏਰੇ॥ ਲੁਫਾਬਿਨਾਸਬਘਾਸਹਸੇਈਖਾਏ
 ਸੁਆਦਨਾਪਾਈਏਰੇ॥ ਸੁਰਤਸੀਰਤਦੇਨਸੁ
 ਨਕੇਤਿਨਕੇਆਪਪਾਈਏਰੇ॥ ਦਾਸਗੁਲ
 ਬਾਇਜੇਹੇਮਿਲਿਆਬਾਗਾਜਿਵੇਖਿਨਜਾ
 ਈਏਰੇ॥ ੫੧॥ ਸਿਭਜਾਹਰਜਾਂਬੁਲੇਕੀਤਾਏ
 ਟਾਂਮਾਰਨਕੇਤੇ॥ ਗੁਬੀਦਸਿੰਘਜਬੁਭਏਨਿ
 ਸੀਗੇਮਾਰਮਾਰਕਹਿਜੇਤੇ॥ ਦਿਆਲਅਨੇ
 ਮੀਸਾਚਕਯੋਤਾਂਕਾਂਸੀਕਿਸੇਨਾਂਭਾਵੇ॥ ੫੨
 ਸਗੁਲਬਕਹਿਕੂੜਿਆਲੇਕਾਂਸਾਚਨਾ
 ਕਬੂਸੁਖਾਵੇ॥ ੫੩॥ ਆਸਾਆਪੋਆਪ
 ਟਾਕੈਸੇਹਾਲੁਹੇਬੋਲਾਜਿਦਿਸਆਇਆਆ
 ਖਲਾਹੇਸਾਬਤਨਹੀਤੋਲਾ॥ ੫੪॥ ਨਹੀਜਾਂਦੁਪ
 ਰਾਇਆਆਪਲਾਕਹੇਹਕੀਕਤਖੋਹਸਾ॥ ਸਿ
 ਘਵਜੀਰੇਜਾਗਲਾਨਵਾਬਨਾਵੇਤੋਲਾ॥

॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥